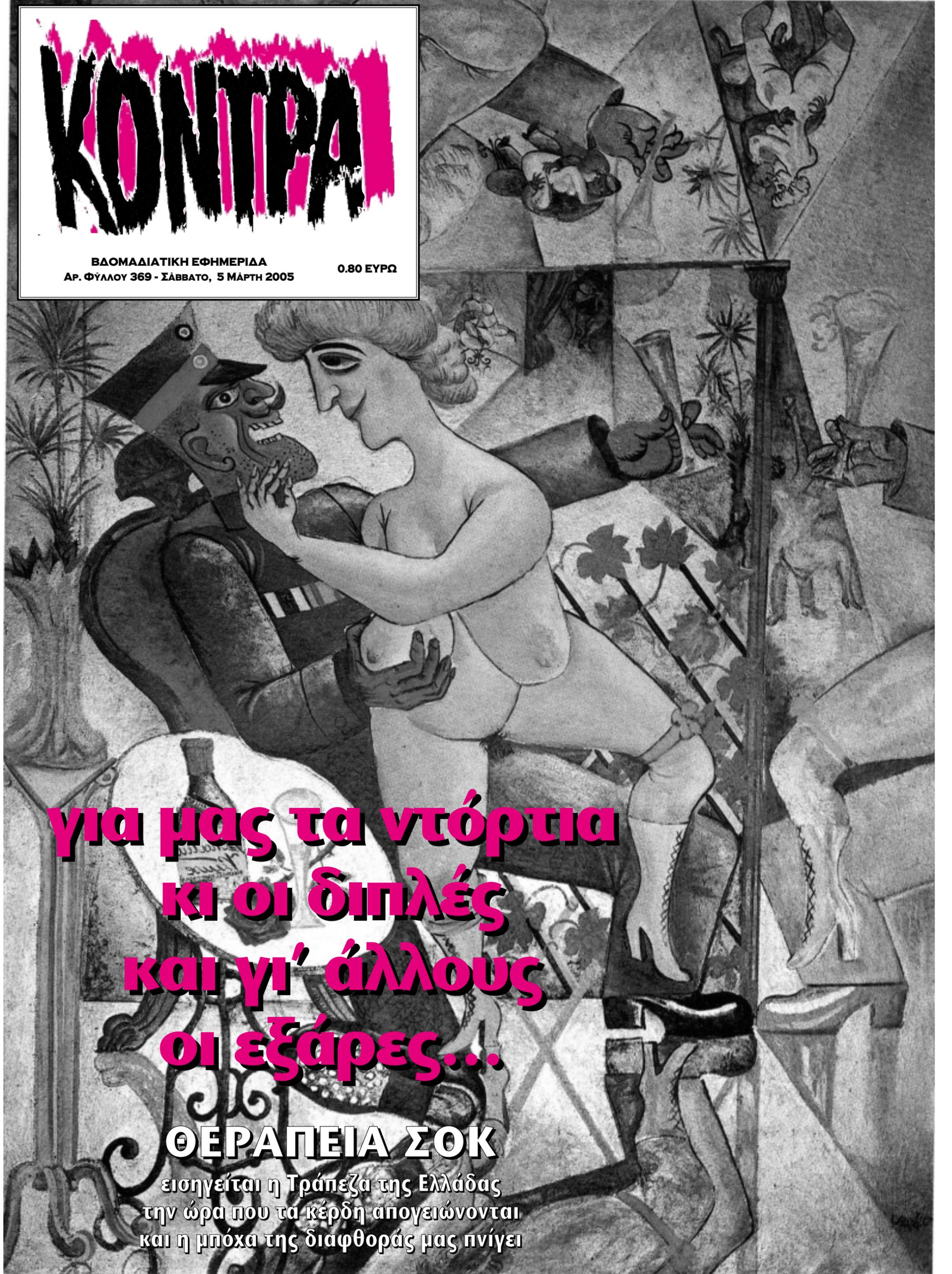

ΚΟΝΤΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 369 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 5 ΜΑΡΤΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

**για μας τα ντόρτια
κι οι διπλές
και γι' άλλους
οι εξάρεις...**

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΟΚ

εισηγείται η Τράπεζα της Ελλάδας
την ώρα που τα κέρδη απογειώνονται
και η μπόχα της διαφθοράς μας πνίγει

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

5/3/1913: Δολοφονία Γεωργίου Α' (Θεσσαλονίκη) 5/3/1922: Γέννηση P.P. Pazolini 5/3/1951: Εκτέλεση του 22χρονου Νίκου Νικηφορίδη πίσω από το Γεντί Κουλέ για εσχάτη προδοσία (συγκέντρωνε υπογραφές για την ειρήνη) 5/3/1953: Θάνατος Ιωσήφ Στάλιν (73 χρ) 5/3/1818: Γέννηση Καρλ Μαρξ 5/3/1948: Πρώτο επανδρωμένο βαθυσκάφος (Πικάρ) 5/3/1953: Θάνατος Σεργκέι Προκόφιεφ 6/3/1475: Γέννηση Μιχαήλ Αγγελου 6/3/1910: Εξέγερση αγροτών (Κιλελέρ) 6/3/1964: Θάνατος Παύλου Α' (63 χρ) 6/3/1906: Η Φινλανδία γίνεται η πρώτη χώρα που δίνει δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη 6/3/2001: Ιδρύονται τα ΚΕΠ 6/3/1902: Ιδρυση Ρεάλ Μαδρίτης 6/3/1927: Γέννηση Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες (Κολομβία) 6/3/1619: Γέννηση Σιμον ντε Μπερζεράκ 6/3/1899: Ο Φέλιξ Χόφμαν πατεντάρει την ασπιρίνη 7/3/322 π.Χ.: Θάνατος Αριστοτέλη 7/3/1274: Θάνατος Θωμά Ακινάτη 7/3/321 μ.Χ.: Καθιέρωση της Κυριακής ως αργίας ("Σεβαστή ημέρα του ήλιου") 7/3/1962: Ραδιοφωνικό ντεμπούτο των Beatles (BBC) 7/3/1917: Ηχογραφείται ο πρώτος δίσκος της jazz (Nick La Roca) από την RCA 7/3/1876: Ανακάλυψη τηλεφώνου (Gr. Bell) 7/3/1875: Γέννηση Μορίς Ραβέλ 7/3/1924: Η Ελλάδα αναγνωρίζει την Σοβιετική Ένωση και αποκαθιστά τις διπλωματικές σχέσεις της με την Μόσχα 8/3: Παγκόσμια Ημέρα Γυναίκας (Καθιέρωσή της στην Β' διεθνή συνδιάσκεψη σοσιαλιστριών-Κλάρα Τσέκιν) 8/3/1907: Γέννηση Κων/νου Καραμανλή 8/3/1927: Πρώτο τραμ στη Θεσσαλονίκη 8/3/1904: Γέννηση Νίκου Σκαλκώτα 8/3/1849: Γέννηση Γεωργίου Βιζυηνού 9/3/1948: Διακήρυξη ανθρωπίνων δικαιωμάτων (ΟΗΕ) 9/3/1994: Θάνατος Τσαρλς Μπουκάρφκι 9/3/1979: Πρώτο φύλλο εφημερίδας "Ποντίκι" 9/3/1904: Εγκαίνια σιδηροδρομικής γραμμής Αθήνας-Λάρισας 9/3/1956: Ο Μακάριος εξορίζεται στις Σευχέλλες 9/3/1921: Γέννηση Δημήτρη Χορν 10/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα στον Πυργετό Λάρισας (Γ.Κυριάκος) 10/3/1922: Ιδρυση Ολυμπιακού 10/3/1970: Θάνατος Βασίλη Αυλωνίτη 10/3/1992: Θάνατος Γιώργου Ζαμπέτα 10/3/1944: Σχηματισμός "Κυβέρνησης του βουνού" (Βίβιανη Ευρυτανίας) 10/3/1793: Συγκρότηση επαναστατικού δικαστηρίου Ορεινών (Γαλλία) 10/3/1302: Η Ιερά Εξέταση καταδικάζει σε θάνατο δια πυράς τον Δάντη 11/3/1302: Γάμος Ρωμαιού-Ιουλιέτας 11/3/1702: Κυκλοφορία πρώτης αγγλικής εφημερίδας ("Daily Courant") 11/3/1921: Γέννηση Astor Piazzola 11/3/1893: Πρώτο στριπτίζ επί σκηνής (Παρίσι) 11/3/1955: Θάνατος Αλέξανδρου Φλέμινγκ 11/3/1988: Ο μεγαλύτερος αριθμός συλληφθέντων στις ΗΠΑ (2.200) σε εισβολή ακτιβιστών στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Νεβάδα 11/3/1926: Κατασκευή πρώτου θωρακισμένου αυτοκινήτου (Πίτσμπουργκ) 11/3/1978: Θάνατος Σοφίας Βέμπο 11/3/1980: Η Μαργκερίτ Γιουρσενάρ γίνεται η πρώτη γυναίκα-μέλος της γαλλικής ακαδημίας.

● Μαύρα κοράκια με νύχια γαμψά ●●● Τα πιο αρπακτικά απ' όλα ●●● Καπιταλιστές και μπάτσοι συνάμα ●●● Μπάτσοι ψυχών και σωμάτων ●●● Βαθμοφόροι του χειρότερου γενιταρισμού που γνώρισε η Ιστορία ●●● Τους βλέπεις και σε πιάνει σύγκρου ●●● Κι ύστερα σε πιάνει λύσσα ●●● Που είσαι αναγκασμένος ν' ασχολείσαι ακόμα μαζί τους ●●● Ενώ θα 'πρεπε από πολλά χρόνια να βρίσκονται στον σκουπιδοτενεκέ της Ιστορίας ●●● And the oscar goes to Xristodoulos Paraskevaidis ●●● Πόσο εύκολα κυλάει καυτό το δάκρυ! ●●● Ούτε γλυκερίνη, ούτε cut για να ετοιμαστούμε ●●● Με πόση φυσικότητα υποκρίνεται το «δεν θυμάμαι» ●●● Ο άνθρωπος έπρεπε να διαπρέπει στο Χόλιγουντ ●●● Με πόση θλίψη ο άλλος διατάζει να γίνουν αγρυπνίες σε όλες τις εκκλησίες ●●● Με ειδική προσευχή «για τα πάθη και τις αμαρτίες κληρικών και λαϊκών»

●●● Ολοι στο ίδιο τσουβάλι ●●● Ολοι αμαρτωλοί είμαστε, πλούσιοι και φτωχοί, κληρικοί και λαϊκοί, πιστοί και άπιστοι ●●● Για όλους μας θα προσευχηθούν οι μαυροκόρακες ●●● Κράζοντας με φωνή μελίρρυτο ●●● Κι όσους ξεγέλασαν ξεγέλασαν ●●● Οχι καλέ, δεν ήταν στημένη η συνέντευξη Χρυσόδουλου στον Χατζηπαπάρα ●●● Ο άνθρωπος έκανε όλες τις ερωτήσεις ●●● Σκληρές, πολύ σκληρές, για μερικές από τις οποίες ντρεπόταν κιόλας, όπως έλεγε ●●●

Μάτωσε ο παπάς ●●● Εκλαψε ●●● Ε, τί θέλατε τώρα, να κάνει και follow up ερώτηση μετά από κάθε απάντηση; ●●● να κοιτάζει στα χαρτιά και να του λέει «εδώ λέτε ψέματα, κι εκεί είπατε ψέματα»; ●●● Θα συνηθίσει αγένεια τέτοια συμπεριφορά ●●● Και ο Νικολάκης είναι φύσει ευγενής άνθρωπος ●●● Ακόμα και η μηχητή για το οικουμενικό πατριαρχείο δεν ήταν προσυνηθισμένη ●●● Η «Αυριανή» στηρίζει Χριστόδουλο ●●● Στην αναμπουμπούλα ο Κουρής χαιρέται ●●● Πρέπει να κυκλοφορεί πολύ χρήμα

εκεί έξω ●●● Μόνο εκείνος ο Επιφάνιος πιάστηκε βλάκας ●●● Μόνο 200 ευρώ θα σου τις πουλούσαν τις κασέτες, βρε μπουνταλά; ●●● Γί αυτό τον έδωξε το αφεντικό του, για ανικανότητα ●●● Εμείς, πάντως, θα μείνουμε με την απορία ●●● Οι αντιχριστοδουλικές δεξιοφυλλάδες με ποιον και τί είδους κομπρεμί έχουν κάνει; ●●● Πάντα με δικό τους ακροατήριο μιλούν οι δεσποτάδες ●●● Η απουσία αντιπολίτευσης είναι εξασφαλισμένη στον ιερό ναό ●●● Φαντάζεστε να πήγαινε κάποιος σε συγκέντρωση (συγγώμη, θεία λειτουργία θέλαμε να πούμε) του Χριστόδουλου και να φώναζε «ανάξιος»; ●●● Μέχρι το «ανά» θα προλάβαινε να φτάσει ●●● Λουριδές θα τον έκοβαν οι μουτζαχεντίν ●●● Εχετε δει πώς γυαλίζει το μάτι της γριάς την ώρα που χειροκροτά τον δεσπότη της; ●●● Μπρρρρ! ●●● Η μεγάλη ανατριχίλα ●

◆ Την ιδέα της αγρυπνίας τη συνέλαβε πρώτος ο Ανθιμος. Καλάρεσε, όμως, και στο υπόλοιπο δεσποταριό και η Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να γίνουν αγρυπνίες σε όλες τις εκκλησίες της επικράτειας, για να σταματήσει η κρίση. Επειδή το μέτρο δεν προβλέπεται να είναι αποτελεσματικό, εμείς προτείνουμε στους αγίους πατέρες να προχωρήσουν σε ευχέλαιο, που είναι ιερών μυστήριον. Κι αν δεν πιάσει και το ευχέλαιο—όπως και πάλι προβλέπουμε—να προχωρήσουν σε εξορκισμό. Προς εξορκισμόν να επιλεγούν οι Γιοσάκης, Κουλουσούσας, Φαρμάκης, Παντελήμων, Τριανταφυλλάκης και Βαβύλης (αν στο μεταξύ εμφανιστεί). Ο εξορκισμός να γίνει στη μητρόπολη Αθηνών, χοροστατούντος του μακα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ριωτάτου Χριστοδούλου, σε live αναμετάδοση από όλες τις τηλεοράσεις σε εθνικό δίκτυο, για να δει όλος ο λαός πώς θα δραπετεύουν οι δαίμονες από το στόμα των δαιμονισμένων. Αν δεν πιάσει και ο εξορκισμός, η στήλη προσφέρεται να φέρει μια θεία της από το χωριό, που είναι εξπέρ στο ξεμάπασμα με τη μέθοδο των κάρβουνων.

◆ Οχι, ρε παιδιά, δεν λάδωσε την πρωτοδίκη Αντ. Ηλία ο Θεόκλητος. Ενα δάνειο ευτελούς ποσού, της τάξης των 5.000 ευρώ, της χορήγησε. Γιατί δεν τον πιστεύετε, άγιο άνθρωπο;

◆ Ξέρετε πόσο μαγευτικό είναι το περιβάλλον στις λίμνες

του Λουγκάνο και του Κόμο; Ξέρετε τί ευκαιρίες για αγορές έχει στο Ντουμπάι; Εσείς δεν το ξέρετε, γιατί δεν έχετε τα φράγκα ούτε για μια μέρα διακοπές σ' αυτά τα μαγευτικά θέρετρα, όμως ο Γιοσάκης το ήξερε πολύ καλά, γι' αυτό και πήγαινε εκεί ταξιδάκια τους δικαστές, όπως αποκάλυψε ο Θεόκλητος, μέσω Κούγια. Εμείς, όμως, εξακολουθούμε να έχουμε απορίες. Πού τα έβρισκε τόσα λεφτά ο Γιοσάκης για να ταΐζει τόσους δικαστικούς; Μόνος του έκανε τις «μπίζνες»; Όσοι αφελείς πιστεύετε...

◆ Μια «μικρή» λεπτομέρεια που την έθαψαν τα ΜΜΕ. Η ντισκοτέκ του Τελ-Αβιβ, στην οποία έγι-

νε η πρόσφατη επίθεση αυτοκτονίας, ήταν «πολιτιστικό κέντρο» νοικιασμένο από τον σιωνιστικό στρατό. Μάλιστα, όλοι οι νεκροί και οι περισσότεροι τραυματίες ήταν μέλη μιας ομάδας επίλεκτου στρατιωτικού σώματος, όπως αποκάλυψαν ισραηλινές εφημερίδες που φιλοξένησαν δηλώσεις του διοικητή τους. Επομένως, ο στόχος ήταν καθαρά στρατιωτικός. Το κρύβουν, όμως, για να δημιουργή-

γούν τις κατάλληλες εντυπώσεις στην «κοινή γνώμη» της Δύσης.

◆ Στους νεκρούς εργάτες, για τους οποίους γράφουμε στη σελίδα 16, ας προστεθούν άλλοι δύο, που σκοτώθηκαν αφότου είχε γραφτεί το δημοσίευμα. Ο 23χρονος Π. Τορτοπίδης σκοτώθηκε από ηλεκτροπληξία την ώρα που τοποθετούσε γυψοσανίδες σε οικοδομή στο Μενίδι. Το καλώδιο ήταν κυριολεκτικά στον αέρα, καθώς δεν είχε ακόμα συνδεθεί με την οικοδομή. Ο 34χρονος οικοδόμος Κορκάι Σκελζέν έπεσε από ύψος 15 μέτρων την ώρα που ξεκαλούπωνε σε τετραόροφη οικοδομή στο Νέο Ηράκλειο. Το «ατύχημα» έγινε στις 21 Φλεβάρη, αλλά έγινε γνωστό μόλις την 1η Μάρτη. Διαπιστώθηκε ανυπαρξία μέτρων ασφαλείας.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι δικαστές και οι εισαγγελείς κάνουν σοβαρή προσπάθεια να εξυγιάνουν το χώρο τους, κάτι που δεν βλέπουμε δυστυχώς στο χώρο της Εκκλησίας.
Αλέκος Αλαβάνος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Λιτότητα για πολλά χρόνια προανήγγειλε την Τρίτη ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, τονίζοντας ότι θα... σφίξουμε το ζωνάρι και μετά το 2007. Αυτό σημαίνει ακόμα πιο μικρές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις και αλλαγές άμεσα στο ασφαλιστικό και στα εργασιακά, δηλαδή περισσότερα χρόνια δουλειάς, άρση της μονιμότητας, ελαστικότερο ωράριο και φθηνότερες υπερωρίες. Ο κ. Γκαργκάνας συνέστησε στα νοι-

κοκυριά προσοχή στο δανεισμό, αφού έρχεται αύξηση επιτοκίων. Η τσέπη των καταναλωτών θα επιβαρυνθεί επιπλέον και από την ακρίβεια, καθώς προβλέπεται αύξηση του πληθωρισμού τουλάχιστον στο 3,3%. Συνεπώς οι αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις εξανεμίζονται.

Mega TV

Σύμφωνα με απολύτως έγκυρες πληροφορίες του "Π" ο Ρόντος είχε με δική του πρωτοβουλία χρηματοδοτήσει τον Βα-

βύλη μέσω μυστικών κονδυλίων του ΥΠΕΕ καθώς και μέσω της ανεξέλεγκτης ροής κονδυλίων προς τις περιβόητες μη κυβερνητικές οργανώσεις με τις οποίες ασκούσαν πολιτική παρεμβάσεων σε ευαίσθητες περιοχές (Βαλκάνια, Κόσσοβο, Αφγανιστάν, Μ. Ανατολή κλπ.) εκείνη την περίοδο.

Παρόν

Το είδαμε κι αυτό! Τον Νίκο Χατζηνικολάου να λειτουργεί ως πλυντήριο σε μία καταφανώς σκηνοθετημένη συνέντευξη που αποσκοπούσε στην απνενοχο-

ποίηση και αθώωση του αρχιεπισκόπου.

Νίκος Δήμου

Δημόσια ομολογία ότι γνώριζε πως ο διευθυντής του γραφείου του κ. Βασίλης Γούλας θα απέσυρε την προσφυγή του για τον ΛΑΦΚΑ έκανε ο υφυπουργός Οικονομίας, κ. Πέτρος Δούκας. Πάντως πληροφόριες αναφέρουν ότι η απόφαση ελήφθη σε συνεννόηση με το Μέγαρο Μάξιμου απ' όπου χθες το βράδυ διέρρεαν ότι δήθεν ο πρωθυπουργός είναι ενοχλημένος από την εξέλιξη. Η κυβέρνηση κερδί-

ζει έτσι χρόνο. Ο κ. Δούκας υπογράμμισε ότι υπάρχουν κι άλλες προσφυγές που θα εξεταστούν σε 5 με 6 μήνες αλλά ο δικηγόρος Αλέξης Μητρόπουλος υποστήριξε πως αμετάκλητη απόφαση θα βγει το 2007 ή το 2008. Επιπλέον ο υφυπουργός Οικονομίας παραδέχθηκε πως η κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να καταβάλει τα αναδρομικά του ΛΑΦΚΑ. Ζήτησε την κατανόηση των συνταξιούχων γιατί υπάρχουν σοβαρά δημοσιονομικά προβλήματα!

Εθνος

■ Οργιο κερδών

Ο ΧΟΡΟΣ των κερδών συνεχίζεται. Σύμφωνα με τους ισολογισμούς των εταιριών, που δημοσιεύονται στον Τύπο, για το 2004 (σε σχέση με το 2003) έχουμε: Alphabank +45%, Eurobank +37,3%, Aspis Bank +100%, «Μότορ Οйл» +63%, Ελινόιλ + 33,1%, Χ.Κ. Τεγόπουλος Εκδόσεις ΑΕ +17,9%, όμιλος Μυτιληναίου +34,3%.

Εδώ δεν χρειάζονται σχόλια. Μπορεί ο καθένας να κάνει μια απλή σκέψη: αν μόνο το 10% απ' αυτά τα κέρδη περνούσε στο κράτος με τη μορφή έκτακτης φορολογίας, θα είχε λυθεί μεγάλο μέρος του δημοσιονομικού προβλήματος του κράτους. Όμως, αυτές οι απλές λογικές σκέψεις αντιμετωπίζονται πάντοτε με την κατηγορία του... λαϊκισμού.

■ Χέρι χέρι

ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΝΔ συναντήθηκαν στο συνέδριο των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών και συμφώνησαν πως πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος τους. Ο Χρυσοχοϊδης μάλιστα δεν είχε κανένα πρόβλημα να δηλώσει πως οι ασφαλιστικές εταιρίες καλούνται να καλύψουν το κενό που αφήνει η κρίση της κοινωνικής ασφάλισης.

■ Αυξήθηκαν οι γραμμένοι άνεργοι

Στους 546.665 έφτασαν οι εγγεγραμμένοι στον ΟΑΕΔ άνεργοι το Γενάρη του 2005, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Οργανισμού, σημειώνοντας αύξηση και σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα και σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του 2004. Συγκεκριμένα, το Δεκέμβρη του 2004 οι εγγεγραμμένοι άνεργοι ήταν 534.670, ενώ το Γενάρη του 2004 ήταν 473.257. Ούτε τα διάφορα προγράμματα «απόκτησης εργασιακής εμπειρίας», ούτε το χρήμα που τσεπώνουν οι καπιταλιστές με τα προγράμματα «ενεργητικής απασχόλησης» μπόρεσαν να ανακόψουν έστω την αύξηση της εγγεγραμμένης ανεργίας.

■ Τα τρομοσενάρια ξαναζεσταίνουν οι Αμερικάνοι

Ταραχή στην ελληνική κυβέρνηση από τις αναφορές στην ιστοσελίδα του «Στέιτ Ντιπάρτμεντ», ότι το θέμα της «τρομοκρατίας» στην Ελλάδα δεν έχει κλείσει με τις γνωστές συλλήψεις, αλλά «υπάρχουν και άλλοι και άλλες οργανώσεις». Αυτό, βέβαια, είναι πάγια θέση των Αμερικάνων, όμως απαλήφθηκε η αναφορά στις συλλήψεις και φυλακίσεις και αυτό είναι που προξένησε την ταραχή στην κυβέρνηση Καραμανλή. Διότι ο Μολυβιάτης ετοιμάζεται να επισκεφτεί την Ουάσιγκτον και ξέρουν πολύ καλά πως η «τρομοκρατία» αποτελεί έναν προσφιλή στους Αμερικάνους μοχλό πίεσης.

■ Απ' αφορμή την εκκλησιαστική κρίση

Βλέπουμε το δέντρο και χάνουμε το δάσος

«Το κράτος δεν πρέπει να έχει καμιά δουλειά με τη θρησκεία, οι θρησκευτικοί σύλλογοι δεν πρέπει να συνδέονται με την κρατική εξουσία. Ο καθένας πρέπει να είναι ολότελα ελεύθερος να πρεσβεύει όποια θρησκεία θέλει ή να μην παραδέχεται καμιά θρησκεία, δηλαδή να είναι άθεος (...). Πρέπει να καταργηθεί απόλυτα ακόμα και κάθε υπόμνηση στα επίσημα έγγραφα σχετικά με το άλφα ή βήτα θρήσκευμα των πολιτών. Δεν πρέπει να δίνεται καμιά επιχορήγηση στην επίσημη εκκλησία του κράτους, καμιά επιχορήγηση από τα χρήματα του δημοσίου στις εκκλησιαστικές και θρησκευτικές ενώσεις, που πρέπει να γίνουν ενώσεις πολιτών - ομοϊδεατών ολότελα ελεύθερες, ανεξάρτητες από την κρατική εξουσία (...). Ολοκληρωτικός χωρισμός της εκκλησίας από το κράτος και το σχολείο. Πλήρης και χωρίς όρους ανακήρυξη της θρησκείας σε ατομική υπόθεση».

Θα μπορούσε να είναι ένα σημερινό κείμενο. Όμως, έχει γραφεί ακριβώς πριν από έναν αιώνα. Πρόκειται για κείμενο του Βλαδίσλαβ Λένιν και αφορά την τσαρική Ρωσία του 1905. Αιτήματα που αφορούσαν το καθεστώς του τσαρικού δεσποτισμού διατηρούν την επικαιρότητά τους ένα αιώνα μετά σε ό,τι αφορά το αστικό κοινοβουλευτικό καθεστώς της σημερινής Ελλάδας. Και είναι αυτά ακριβώς που δεν πρέπει να ξεχνάμε, ειδικά σήμερα, ή να τα βάζουμε σε δεύτερη μοίρα και να ασχολούμαστε μόνο με τις ροζ αποκαλύψεις και τη Βαβυλιάδα.

Αυτός είναι κατά τη γνώμη μας ο μεγάλος κίνδυνος μετά

τις τελευταίες εξελίξεις. Ορισμένοι αστοί πολιτικοί μίλησαν για χωρισμό Εκκλησίας και κράτους και αυτό ήταν όλο. Τα κόμματα δεν επέμειναν σ' αυτό το αίτημα, οι συγκεκριμένοι πολιτικοί έκαναν στη μπάστα και πλέον το όλο ζήτημα περιορίζεται στο αν η Εκκλησία μπορεί να κάνει αυτοκάθαρση ή πρέπει να παρέμβει το κράτος και στο αν πρέπει να φύγει ή να μείνει ο Χριστόδουλος ως επικεφαλής της ιεραρχίας.

Το ΚΚΕ εξέφρασε κάποια στιγμή φιλολογικά τη θέση του και από εκεί και πέρα αποτραβήχτηκε, ακολουθώντας μια γραμμή που αντιμετωπίζει το όλο ζήτημα ως... αποπροσανατολισμό. Ο ΣΥΝ μίλησε στην αρχή για διαχωρισμό και στη συνέχεια άλλαξε ρότα και προσχώρησε στο μέτωπο των αντιχριστοδουλικών. Οσο για το ΠΑΣΟΚ, ερίζει με τη ΝΔ για το ποιος έχει την ευθύνη της Βαβυλιάδας. Οι βουλευτές του το έχουν βουλώσει, επειδή υπολογίζουν πολύ στις ψήφους που φέρνει το φλερτ με το παπαδαριό, ενώ κορυφαία στελέχη του, όπως ο Τσοχατζόπουλος, δεν διστάζουν να καλέσουν τους δεσποτάδες στις πολιτικές τους εκδηλώσεις. Τί άλλο συμβολίζει η παρουσία του Ανθιμου στην εκδήλωση που οργάνωσε ο Ακης στη Θεσσαλονίκη, εκτός του ότι το ΠΑΣΟΚ αναγνωρίζει στην Εκκλησία πολιτικό ρόλο και τη θέλει όχι απλά κοντά του αλλά δίπλα του;

Εμείς θέτουμε ένα απλό ερώτημα. Τί θα γίνει αν ο Χριστόδουλος εξαναγκαστεί σε παραίτηση και στη θέση του μπει κάποιος από τους δεσποτάδες που δεν θέλουν την τόσο ενεργή ανάμιξη της

Εκκλησίας στην πολιτική; Θα πάψουν μήπως οι δεσποτάδες να αρμέγουν τους πιστούς και το κράτος και να σοδειάζουν πλούτη; Θα πάψουν τα θρησκευτικά και δη η διδασκαλία του ορθόδοξου δόγματος να δηλητηριάζει τα παιδιά μας από τη νηπιακή τους ηλικία; Θα πάψει το κράτος να ξεοδεύει κάθε χρόνο τεράστια ποσά για μισθούς και συντάξεις παπάδων και δεσποτάδων; Θα καταργηθούν οι προκλητικές φοροαπαλλαγές στις εκκλησιαστικές μπίζνες;

Δείτε ποιοι είναι οι φερόμενοι ως διάδοχοι του Χριστόδουλου. Άλλος έχει μεγαλώσει στην αυλή του χουντικού αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου. Άλλος έχει κατηγορηθεί για καταχρήσεις. Άλλος θεωρείται πιο συντηρητικός και από τον Χριστόδουλο. Εδώ ο Ζακύνθου, ο βασικός αντίπαλος του Χριστόδουλου, είδε να δημοσιεύονται στοιχεία για το αγρόκτημα με τη βιλάρα που έχει στην Πάτμο και κατέφυγε σε κάτι νηπιακές δικαιολογίες για την κομπίνα με το ενοίκιο. Απ' όπου και να τους πιάσεις όλοι βρομάνε. Γιατί όλοι τους είναι παιδιά του ίδιου συστήματος. Ενός συστήματος που εμπορεύεται την άγνοια την οποία μετατρέπεται σε πίστη, θρησκοληψία, ανορθολογισμό και ιδεολογικοπολιτική παράνοια.

Από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησε το ντόμινο των αποκαλύψεων γράψαμε πως το δυστύχημα είναι πως και αυτή η ευκαιρία θα πάει χαμένη. Γιατί δεν υπάρχει πολιτική βούληση. Γιατί ο ελληνικός ασπισμός είναι ταυτισμένος με την ελληνορθόδοξη Εκκλησία, το δόγμα της οποίας αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο της νεοελληνικής εθνικής ιδεολογίας, ενώ οι δομές της διαπλέκονται οικονομικά και πολιτικά με όλους τους θεσμούς του συστήματος εξουσίας, με τον κόσμο του κεφάλαιου και της πολιτικής, τη δικαιοσύνη και τη διανόηση. Είναι η τρίτη μεγάλη ευκαιρία μετά την πτώση της χούντας και μάλλον η μεγαλύτερη.

Η πρώτη ευκαιρία ήταν ακριβώς μετά την πτώση της χούντας. Το ιερατείο τότε είχε λουφάξει, γιατί επί των ημερών της χούντας είχε κάνει σημεία και τέρατα. Αν οι πολιτικές δυνάμεις τότε προωθούσαν το αίτημα του δια-

χωρισμού, οι δεσποτάδες δεν θα είχαν δυνατότητες αντίδρασης, αφού ο προκαθήμενός τους ήταν διορισμένος από τη χούντα του Ιωαννίδη (το εσωτερικό πραξικόπημα στους κόλπους των χουνταίων συνοδεύτηκε με πραξικόπημα και στην Εκκλησία). Όμως, η μεταπολίτευση δεν ήταν μια ριζοσπαστική αλλαγή και ο Καραμανλής δεν είχε κανένα λόγο να στερηθεί την υποστήριξη του ιερατείου, που όπως είχε υποστηρίξει τη χούντα είχε αρχίσει να υποστηρίζει και την κοινοβουλευτική μεταπολίτευση.

Η δεύτερη ευκαιρία ήταν το 1981, μετά την πανηγυρική εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ, οι άνθρωποι του οποίου κατέλαβαν τους κυβερνητικούς θώκους χειροκροτούμενοι από ένα μαζικό κοινωνικό κίνημα, που μπορεί να μην ήταν επαναστατικό, θα στήριζε όμως στοιχειώδεις αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις, όπως ο διαχωρισμός της Εκκλησίας από το κράτος, που υπήρχε και ως «δέσμευση» στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Ο Α. Παπανδρέου, μολοντί είχε τη δύναμη, δεν άνοιξε το θέμα, για τους ίδιους λόγους που δεν το είχε ανοίξει ο Καραμανλής το 1974. Και όταν αργότερα ο Τρίτος δοκίμασε να κάνει κάποιον στοιχειώδη εκσυγχρονισμό στο ζήτημα της εκκλησιαστικής παρουσίας, έχασε τη θέση του στην κυβέρνηση μετ' επαίνων.

Η τρίτη ευκαιρία ήταν τώρα. Με το ιερατείο ξεπουλιασμένο, αναξίπιστο, σπαρασσόμενο από εσωτερικές έριδες, με το λαό να παρακολουθεί εξοργισμένος τις αποκαλύψεις για τις βιλάρες και τις κοιλάρες, για τις «οφσόρ» εταιρίες και τους λογαριασμούς στο εξωτερικό, για την κραιπάλη και τη διαφθορά του δεσποταρισμού και των γιουσουλφικών του. Και πάλι δεν εκδηλώθηκε πολιτική βούληση. Για τους ίδιους και πάλι λόγους.

Πού βρισκόμαστε τώρα; Το παιχνίδι έχει οριοθετηθεί αυστηρά. Θα μείνει ή δεν θα μείνει ο Χριστόδουλος; Θα καθοδηγήσει αυτός την αυτοκάθαρση ή θα τον διαδεχτεί κάποιος άλλος;

Ο Χριστόδουλος προσπαθεί να περάσει στην αντεπίθεση. Έχοντας εξασφαλίσει στήριξη από την κυβέρνηση

και έχοντας εξαγοράσει ένα μέρος των ΜΜΕ, όμηρος όμως των «αδελφών του» της Χρυσόπηνης, οι οποίοι τον υποχρέωσαν να ξεφορτωθεί όλους τους συνεργάτες του που δεν ήταν της δικής τους έγκρισης και με τους οποίους είχε προσπαθήσει να ασκήσει απόλυτη εξουσία και όχι συνεταιρικά με τον Καλλίνικο και τον Αμβρόσιο, βγήκε στο «γυαλί» και έγινε ρόμπα και στη συνέχεια εξαπέλυσε μύδρους από τον άμβωνα, από τον οποίο εσχάτως είχε εξαφανιστεί. Η αντεπίθεσή του γίνεται σε δύο ταμπλό. Το ένα είναι οι αγαπημένες του «θεωρίες συνωμοσιών», με το απαράιτητο εθνικό επίχρισμα και με μπηχητές κατά του οικογενειακού πατριαρχείου. Το άλλο είναι η εξουδετέρωση των ενδοσυνοδικών του αντιπάλων, με πρώτο τον Ζακύνθου ο οποίος δεν κλείνει με τίποτα το απύλωτο στόμα του.

Μέχρι στιγμής δεν έχει καταφέρει τίποτα σημαντικό. Ο Ειρηναίος των Ιεροσολύμων τον άδειασε εν ψυχρώ, επιβεβαιώνοντας ότι αυτός του έστειλε τη σπείρα Βαβυλή-Τριανταφυλλάκη-Φαρμάκη. Ο Χριστόδουλος (συνεπικουρούμενος από τον Κούγια που παραιτήθηκε από δικηγόρος του Ειρηναίου, ο οποίος τον έκανε κι αυτόν ρόμπα) προσπάθησε να ανακατέψει την ΚΥΠ και το υπουργείο Εξωτερικών, όμως η κυβέρνηση Καραμανλή, ύστερα από μια μικρή ταλάντευση, του έκοψε τη φόρα, κρατώντας το θέμα ασυτηρή στο ενδοεκκλησιαστικό πλαίσιο. Από την άλλη, οι δυο πιο σοβαρές εφημερίδες της δεξιάς, «Καθημερινή» και «Απογευματινή», μαζί με τον Τράγκα, που αποτελεί τη «συνείδηση του αγνού δεξιού», συνεχίζουν τις επιθέσεις τους, ενώ ο Ζακύνθου άρχισε να μιλάει για λογαριασμούς του Χριστόδουλου και των συνεργατών του στο εξωτερικό. Ίσως να δούμε και άλλες αποκαλύψεις τις επόμενες μέρες και τότε η θέση του Χριστόδουλου θα γίνει εξαιρετικά δύσκολη. Κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά ότι θα σώσει τελικά την παρτίδα. Το μόνο που διαφαίνεται αυτή τη στιγμή είναι μια παρασκηνιακή συμφωνία ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, για να μαζέψουν τη Βαβυλιάδα, πράγμα που βολεύει και τον Χριστόδουλο.

■ Το ανέκδοτο της χρονιάς!

Αν το ζήτημα δεν ήταν τόσο σοβαρό, σίγουρα θα ήταν το ανέκδοτο της χρονιάς. Ποιον κατηγορεί για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων το Στέιτ Ντιπάρτμεντ στην ετήσια έκθεσή του για τα «ανθρώπινα δικαιώματα»; Μην πάει το μυαλό σας στα στάνταρ, γιατί θα την πατήσετε. Η σωστή απάντηση είναι (κρατηθείτε!): την ιρακινή κυβέρνηση!!!

Ναι, την κυβέρνηση που έστησαν οι ίδιοι την κατηγορούν τώρα για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων! Φυσικά, υποστηρίζουν ότι η ιρακινή κυβέρνηση σε γενικές γραμμές σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, όμως παραθέτουν αρκετές περιπτώσεις που αυτά παραβιάστηκαν, όπως εκατοντάδες περιπτώσεις Ιρακινών κρατουμένων (συμπεριλαμβανομένων γυναικών) που βασανίστηκαν από τους Ιρακινούς φρουρούς, 10 μόνο από τις οποίες εξιχνιάστηκαν.

Το «μυστήριο» πως και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ έθιξε αυτό το ζήτημα λύνεται, όταν διαβάζουμε (στον βρετανικό Guardian, 2/3/05) πού επικεντρώθηκε η έκθεσή του. Μα φυσικά στη Βασόρα. Γιατί στη Βασόρα; Αφού εκεί διοικούν τα βρετανικά στρατεύματα. Χρόνια τώρα οι Βρετανοί καμαρώνουν ότι δεν είναι τόσο σκληροί και βίαιοι σαν τους Αμερικάνους, γι' αυτό και έχουν πολύ λιγότερους νεκρούς. Τώρα, οι άσπονδοι φίλοι του, τους τη φέρνουν, αποκαλύπτοντας τα βασανιστήρια που έγιναν υπό την δική τους διοίκηση. Για συμπλήρωμα αναφέρουν και παραβιάσεις που έκανε η επίλεκτη ιρακινή εθνική φρουρά συμπεριλαμβανομένων κάποιων πυρπολήσεων σπιτιών στη Φαλούτζα και τη Βαγδάτη και του ξυλοδαρμού ενός γιατρού.

Συμπέρασμα; Δεν είναι οι Αμερικάνοι που παραβιάζουν καμιά φορά τα ανθρώπινα δικαιώματα (τι παραβιάζουν δηλαδή, σουρωτήρι τα έχουν κάνει). Κι οι Βρετανοί και οι Ιρακίνοι το ίδιο κάνουν. Οι δεύτεροι, μάλιστα, επειδή το έχουν στο αίμα τους, γιατί το ίδιο έκανε και ο Σαντάμ για δεκαετίες. Οι Αμερικάνοι, όμως, έχουν το θάρρος και τα καταγγέλλουν, αφού δεν αποτελούν τον κανόνα αλλά την... εξαίρεση!

Δρόμος σπαρμένος με αγκάθια

Ενώ τα παζάρια για το σχηματισμό νέας κυβέρνησης συνεχίζονται μεταξύ των «νικητών» των πρόσφατων ιρακινών εκλογών, οι συγκρούσεις και οι επιθέσεις του αντάρτικου δεν έχουν υποχωρήσει ούτε στο ελάχιστο. Στις καθημερινές επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα, πετρελαιοαγωγούς, δημαρχεία και στρατιωτικές βάσεις του «ιρακινού» στρατού, ήρθε να προστεθεί η φονικότερη επίθεση από τότε που έπεσε ο Σαντάμ, στη σιτική πόλη Χίλα, 100 χιλιόμετρα νότια της Βαγδάτης όταν παγιδευμένο αυτοκίνητο ανατινάχτηκε τη Δευτέρα μπροστά σε κυβερνητικό κτίριο. Αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθούν τουλάχιστον 125 και να τραυματιστούν πάνω από 150 Ιρακίνοι, που περίμεναν στην ουρά για να παραλάβουν τα πιστοποιητικά υγείας που απαιτούνται για να καταταχθούν στις υπηρεσίες ασφαλείας.

Η επίθεση αυτή καθώς και οι υπόλοιπες που ακολούθησαν (διπλή βομβιστική επίθεση με παγιδευμένα αυτοκίνητα στη Βαγδάτη την Τετάρτη, με αποτέλεσμα 10 νεκρούς Ιρακινούς στρατιώτες και πάνω από 25 τραυματίες, σφοδρές συγκρούσεις σε Ραμάντι, Φαλούτζα και Σαμάρρα) καθώς και

οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των Αμερικάνων στην εξεγερμένη σουνιτική επαρχία Ανμπαρ ανέτρεψαν το «αισιόδοξο» κλίμα που καλλιεργήθηκε με τις ιρακινές εκλογές και υπενθύμισαν σε όλους ότι στην ουσία δεν άλλαξε τίποτα.

Το αντάρτικο παραμένει το

μεγάλο αγκάθι των κατακτητών που τώρα βλέπουν ότι και η νέα κυβέρνηση δεν θα σχηματιστεί εύκολα στο Ιράκ. Κι αυτό γιατί απ' τη μια οι Κούρδοι, που κατέχουν 75 θέσεις στην νέα ιρακινή «Βουλή», θέτουν ως προϋπόθεση όχι μόνο την προεδρία αλλά την ομοσπονδοποίηση του Ιράκ και τον έλεγχο του Κίρκουκ, προκειμένου να υποστηρίξουν την υποψηφιότητα του προτεινόμενου απ' την Εθνική Ιρακινή Συμμαχία (Ε.Ι.Σ.), Ιμπραήμ Αλ-Τζαφάρι, ενώ το Σιιτικό Πολιτικό Συμβούλιο του πάλαι ποτέ εκλεκτού των Αμερικάνων Τσολάμπι απείλησε να βγει απ' την Ε.Ι.Σ. διαμαρτυρούμενο για τον αποκλεισμό του Τσολάμπι απ' την πρωθυπουργική υποψηφιότητα.

Το χάος που επικρατεί στη χώρα ανάγκασε το κόμμα του τελευταίου να αναζητήσει διόδους επικοινωνίας με τους αντάρτες. Αντιπροσωπεία με

επικεφαλής τον ίδιο τον Τσολάμπι επεδίωξε συνάντηση με το Σύνδεσμο των Μουσουλμάνων Κληρικών, τη σουνιτική οργάνωση που έχει διασυνδέσεις με τους αντάρτες και αντιτίθεται στην κατοχή. Μια συνάντηση χωρίς αποτέλεσμα μια και ο Σύνδεσμος των Μουσουλμάνων Κληρικών απέκλεισε κάθε ενδεχόμενο να παίξει οποιοδήποτε ρόλο στη νέα κυβέρνηση και τη σύνταξη του νέου ιρακινού Συντάγματος.

Σπαρμένος με αγκάθια, λοιπόν, είναι ο δρόμος της «δημοκρατίας» στο Ιράκ. Μιας «δημοκρατίας» υπό στυγνή αμερικανοβρετανική κατοχή που συνεχίζεται το ίδιο βάρβαρη παρά την εκλογική φιάσκα. Το χειρότερο γι' αυτούς είναι ότι ακόμα κι αν σχηματιστεί νέα κυβέρνηση, αυτή θα πρέπει να στηριχτεί σ' αυτήν ακριβώς την κατοχή για να μπορέσει να επιβιώσει. Θα έχει χάσει όμως κάθε λαϊκή υποστήριξη.

Παραδίδονται τη χρήση χημικών όπλων στη Φαλούτζα

«Αυτό που είδα κατά τη διάρκεια της έρευνας που διεξάχθηκε στη Φαλούτζα με οδηγεί να πιστέψω ο,τι ειπώθηκε σχετικά μ' αυτή τη μάχη. Δεν αποκλείω με κανένα τρόπο τη χρήση πυρηνικών και χημικών ουσιών, καθώς όλες οι μορφές ζωής εξολοθρεύτηκαν σ' αυτή την πόλη. Μπορώ ακόμα να πω, ότι βρήκαμε δεκάδες αν ό,τι εκατοντάδες αδέσποτα σκυλιά, γάτες και πουλιά που έλιωσαν σαν αποτέλεσμα αυτών των αερίων».

Τα λόγια δεν ανήκουν ούτε σε κάποιο δημοσιογράφο, ούτε σε κάποιο εκπρόσωπο ανθρωπιστικής οργάνωσης για να διαψεύσουν απ' τα παπαγαλάκια της αμερικάνικης προπαγάνδας. Ανήκουν στον δόκτορα Χαλίντ Ασ-Σεϊχλί, τον εκπρόσωπο του ιρακινού υπουργείου Υγείας, που εξουσιοδοτήθηκε απ' τη μεταβατική «κυβέρνηση» να εξετάσει τις υγειονομικές συνθήκες στη Φαλούτζα μετά το τέλος της αμερικάνικης εισβολής. Παρουσιάστηκαν δε σε πλατιά συνέντευξη τύπου του υπουργείου Υγείας στη Βαγδάτη, την περασμένη Τρίτη (1/3/05), μπροστά σε πάνω από 20 Ιρακινούς και Αραβες δημοσιογράφους καθώς και σε δημοσιογράφους της Ουάσιγκτον Ποστ και άλλων δυτικών ΜΜΕ.

Ο Σεϊχλί δε μάζησε τα λόγια του. Υποστήριξε ότι η πόλη εξακολουθεί να υφίσταται τις συνέπειες των χημικών και άλλων τύπων όπλων που χρησιμοποιήθηκαν από τους Αμερικάνους, που θα είναι αιτίες για την εμφάνιση σοβαρών ασθενειών στους κατοίκους της μακροχρόνια. Ετσι, επιβεβαιώνονται με τον πιο επίσημο τρόπο οι καταγγελίες Αράβων δημοσιογράφων για χρήση απ' τους Αμερικάνους απαγορευμένων χημικών και νευροπαραλυτικών αερίων στη Φαλούτζα. Αυτών που σχεδίασαν και πραγματοποίησαν έναν πόλεμο με την πρόφαση των «όπλων μαζικής καταστροφής» που ποτέ δε βρέθηκαν στο Ιράκ.

Παραπλανητική εικόνα

Τα χαμόγελα Μπους-Πούτιν την προηγούμενη βδομάδα, μετά από τα αντίστοιχα χαμόγελα Μπους-Σιράκ και Μπους-Σρέντερ, πέρασαν πια στην ιστορία. Η πολυδιαφημισμένη επίσκεψη Μπους στη γηραιά Ηπειρο δεν είχε όμως κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα κι αυτό φάνηκε πεντακάθαρα με την τελευταία συμφωνία που υπογράφηκε μεταξύ του επικεφαλής της Ρωσικής Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας, Αλεξάντερ Ραμουάντσεφ και του Ιρανού αντιπροέδρου Αγκαζάντεχ την περασμένη Κυριακή στο ιρακινό πυρηνικό εργοστάσιο Μπασαχίρ. Σύμφωνα με τη συμφωνία, η υπογραφή της οποίας καθυστέρησε μία μέρα, η Ρωσία, που βοήθησε στην κατασκευή του εργοστασίου, συμφώνησε να προμηθεύσει με πυρηνικό καύσιμο το Ιράν προ-

κειμένου να λειτουργήσει το εργοστάσιο, υπό τον όρο το εξαντλημένο πυρηνικό καύσιμο να επιστραφεί στη Ρωσία για να μην υπάρχει πιθανότητα άντλησης πλουτωνίου απ' αυτό (το οποίο θα χρησιμοποιούνταν για την κατασκευή πυρηνικής βόμβας από το Ιράν). Η μόνη διαφωνία μεταξύ των δύο μερών αφορούσε στο ποιος θα πληρώσει το κόστος της επιστροφής του εξαντλημένου πυρηνικού καυσίμου στη Ρωσία. Μ' αυτό τον τρόπο, το πυρηνικό εργοστάσιο του Μπασαχίρ αναμένεται να είναι έτοιμο να λειτουργήσει στα τέλη αυτού του χρόνου ή στις αρχές του επόμενου.

Οι αντιθέσεις, λοιπόν, μεταξύ των «συμμάχων» της «αντιτρομοκρατικής εκστρατείας» παραμένουν αναλλοίωτες. Η Ρωσία μπορεί να μη μπορεί

να κοντραριστεί στα ίσα με τους Αμερικάνους στον στρατιωτικό τομέα, χαράζει όμως την πολιτική της με βάση τα ιδιαίτερα συμφέροντά της και σε καμία περίπτωση δεν ευθυγραμμίζεται με την αμερικάνικη πολιτική, όπως κάποιοι προσπάθησαν να παρουσιάσουν τα πράγματα. Το ίδιο ισχύει και για τις υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές χώρες, που στο ιρακινό ζήτημα αρνήθηκαν να υποχωρήσουν ούτε εκατοστό από τις θέσεις τους, απορρίπτοντας τις αμερικάνικες πιέσεις για ενεργότερη συμμετοχή.

Παραπλανητική εικόνα, λοιπόν, είναι η «ομοφωνία» των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Η μόνη πραγματική ομοφωνία αφορά στην αντιμετώπιση των λαϊκών αντιστάσεων, είτε ένοπλων είτε όχι.

Φωτιά στα καύσιμα, βόμβα στην κοινωνία

Σε τουλάχιστον 10 πόλεις της Ινδονησίας χιλιάδες φοιτητές που ενώθηκαν με απεργούς εργάτες μεταφορών κατέβηκαν στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούν για την απόφαση αύξησης της τιμής των καυσίμων κατά 30% που πήρε η κυβέρνηση στις αρχές της βδομάδας. Οι διαδηλώσεις για την ώρα δεν ήταν βίαιες αλλά οι αρχές δήλωσαν ότι κρατούν 13.000 μπάτσους και ασφαλίτες σε ετοιμότητα για να καταστείλουν εάν χρειαστεί οποιαδήποτε βίαιη διαμαρτυρία.

Οι τιμές των καυσίμων είναι ένα ζήτημα με ιδιαίτερη βαρύτητα στην Ινδονησία που είναι και η

ίδια πετρελαιοπαραγωγός χώρα, με παραγωγή ίδια και ορισμένες χρο-

νιές μεγαλύτερη της Λιβύης (βρίσκεται στη 15η θέση παγκόσμια). Η αύξηση της τιμής των καυσίμων έχει πυροδοτήσει στο παρελθόν σοβαρές αντιδράσεις και βίαιες συγκρούσεις που κατέληξαν σε μεγάλες ανατροπές (όπως η πτώση του επί πάνω από 40 χρόνια δικτάτορα της χώρας, Σουχάρτο). Γι' αυτό και δεν αποκλείεται να πυροδοτήσει ανεξέλεγκτες καταστάσεις σ' αυτή τη χώρα της νοτιοανατολικής Ασίας, δεδομένης μάλιστα της τραγικής κατάστασης που βιώνουν εκατομμύρια Ινδονησιοί που πρόσφατα δοκιμάστηκαν από το μεγάλο σεισμό και τα φονικά τσουνάμι.

Θανάσιμος εναγκαλισμός

Ήταν όλοι τους εκεί. Από τον «πολλά υποσχόμενο» νεοεκλεγέντα Παλαιστίνιο πρωθυπουργό Μαχμούτ Αμπάς, τον Βρετανό πρωθυπουργό Τόνι Μπλερ, την Αμερικανίδα ΥΠΕΞ Κοντολιζα Ράις, μέχρι τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ Κόφι Ανάν, εκπροσώπους της Διεθνούς Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου καθώς και αντιπροσώπους 23 χωρών μεταξύ των οποίων και του Κουαρτέτου (ΗΠΑ, Ρωσία, ΟΗΕ και ΕΕ). Όλοι αυτοί, λοιπόν, συζητήσαν για το Παλαιστινιακό στο Λονδίνο, στη συνάντηση που οργάνωσε η Βρετανική κυβέρνηση την περασμένη Τρίτη για να στηρίξει την Παλαιστινιακή Αρχή (Π.Α.) και τον Αμπάς στο νέο του ξεκίνημα.

Στόχος -ποιος άλλος;- να σταματήσει η Ιντιφάντα και οι ένοπλες επιθέσεις ενάντια στο Ισραήλ το οποίο και δε συμμετείχε στη συνάντηση. Όχι γιατί αντιτάσσεται στον Αμπάς, αλλά γιατί δεν θέλει να δεσμευτεί σε τίποτα πριν δει έργα. Όπως αυτά που περιέγραψε ο ισραηλινός ΥΠΕΞ Γιδεόν Μέρ: «Τα λόγια είναι αρκετά. Πρέπει να δούμε δράση. Πρέπει να δούμε συλλήψεις, συλλογή παράνομου

οπλισμού από αυτές τις τρομοκρατικές οργανώσεις. Η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν είναι η βία».

Σαν πρόθυμο σκυλάκι ο Αμπάς έδωσε το δικό του μήνυμα: «Το σημαντικότερο μήνυμά είναι η προθυμία μας, η πλήρης προθυμία μας να δουλέψουμε για την εσωτερική ασφάλεια. Εχουμε αναπτύξει δυνάμεις και έχουμε πάρει μια τελική απόφαση να ενοποιήσουμε τις δυνάμεις ασφαλείας και θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε αυτή την απόφαση».

Η «εσωτερική ασφάλεια», λοιπόν, ήταν για μια ακόμα φορά το ρεζουμέ της συνάντησης. Μια δουλειά που, όπως δήλωσε ο Μπλερ μετά το τέλος της

συνάντησης, ανατέθηκε στους Αμερικάνους. Τα υπόλοιπα (η αναδιάρθρωση των πολιτικών δομών με τη συνδρομή της ΕΕ

και η «οικονομική βοήθεια» απ' την Παγκόσμια Τράπεζα) ήταν το απαραίτητο κερασάκι στην τούρτα ώστε να «δέσει» για να

γίνει καλύτερα η δουλειά. Ήταν τόσο ασφυκτική η πίεση για να παρθούν μέτρα σ' αυτή την κατεύθυνση - ενόψει μάλιστα και της πρόσφατης βομβιστικής επίθεσης σε νυχτερινό κέντρο του Τελ Αβίβ, τέσσερις μέρες πριν τη συνάντηση, απ' τη Τζιχάντ, με 5 νεκρούς και 65 τραυματίες - που το Κουαρτέτο έβγαλε δική του ανακοίνωση στον τύπο καλώντας την Π.Α να αναλάβει «άμεση δράση για να συλλάβει και να φέρει στη δικαιοσύνη τους δράστες». Πράγμα που ανησύχησε ακόμα και τους Παλαιστίνιους αξιωματούχους που παρευρέθησαν στην συνάντηση, ένας απ' τους οποίους δήλωσε στο Ρόιτερς ότι «είμαστε πολύ ανήσυχoi για την ανακοίνωση... Αυτοί (σ.σ. το Κουαρτέτο) βάζουν την ασφάλεια σαν πρώτη προτεραιότητα σα να θέλουν οι κατακτημένοι Παλαιστίνιοι να παρέχουν ασφάλεια στους Ισραηλινούς κατακτητές τους».

Εύστοχη παρατήρηση. Γιατί η Π.Α. δεν είναι ικανή να σταματήσει τους εξαθλιωμένους Παλαιστίνιους που βλέπουν να συνεχίζονται οι ισραηλινές επιδρομές, τα μπλόκα, το χτίσιμο του Τείχους, οι συλλήψεις και οι

δολοφονίες και να περιμένουν τον Αμπάς να φτιάξει κράτος με πέντε κολαούζους πράκτορες της CIA, με την καθοδήγηση των Σιωνιστών. Όπως δήλωσε κι ο εκπρόσωπος της Τζιχάντ, που ανέλαβε την ευθύνη για την τελευταία επίθεση, «η περίοδος της ηρεμίας με την Π.Α. ήταν μια συμφωνία για ένα μήνα και τελείωσε». Ενώ η Χαμάς, αν και διαφώνησε ως προς την αναγκαιότητα της επίθεσης, δήλωσε διά στόματος του εκπροσώπου της στη Δυτική Οχθη, Χασάν Γιουσέφ, ότι «το Ισραήλ θα πρέπει να αντιληφθεί ότι δεν είναι μια εκχειρία χωρίς ημερομηνία λήξης. Εάν το Ισραήλ εξακολουθήσει να αρπάζει τη γη μας με το σατανικό του Τείχος και να αρνείται να απελευθερώσει τους φυλακισμένους μας, τότε η εκχειρία θα πεθάνει με φυσικό θάνατο».

Το ζητούμενο είναι, λοιπόν, με ποιον τρόπο ο Αμπάς θα περάσει απ' τα λόγια στα έργα, όπως του ζητούν Σιωνιστές και Κουαρτέτο, όταν οι Σιωνιστές δεν κάνουν βήμα πίσω απ' τις θέσεις τους.

Ασφυκτική η πίεση στη Συρία

Καταιγιστικές οι εξελίξεις στο Λίβανο μετά τη δολοφονία Χαρίρι, για την οποία οι τελευταίες εξελίξεις συντείνουν στην εκδοχή ότι ήταν μια προβοκάτσια για να στριμωχτεί η Συρία. Τη Δευτέρα παραιτήθηκε σύσσωμη η φιλοσυριακή κυβέρνηση, ενώ τη επομένη ο Σύριος πρόεδρος Μπασάρ Αλ-Ασαντ δήλωσε σε συνέντευξή του στο περιοδικό «Τάιμ», ότι τα συριακά στρατεύματα θα αποχωρήσουν ολοκληρωτικά εντός των αμέσως επόμενων μηνών, αρνούμενος όμως να δώσει ακριβές χρονοδιάγραμμα, για τεχνικούς και όχι για πολιτικούς λόγους, όπως υποστήριξε.

Το πρέσινγκ των Αμερικάνων στη Συρία είναι ασφυκτικό. Η Κοντολιζα Ράις την παρουσιάζει ως το κύριο πρόβλημα στην

επικράτηση της «δημοκρατίας» όχι μόνο στο Λίβανο αλλά σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή, υποστηρίζοντας ότι κρύβεται πίσω απ' την τελευταία βομβιστική επίθεση της Τζιχάντ στο Τελ-Αβίβ. Η εβραϊκή δεξιά εφημερίδα «Γεντιότ Αχρονότ» ανέφερε ότι ο Μπους έδωσε το πράσινο φως στο Ισραήλ να χτυπήσει τη Συρία σαν απάντηση στην επίθεση της Τζιχάντ καθώς δεν ζήτησε απ' το Ισραήλ να δείξει «αυτοσυγκράτηση».

Όλα δείχνουν ότι μια περιορισμένη κλιμακωτή επίθεση στη Συρία (πιθανότατα απ' το Ισραήλ), ίσως αρκετά σύντομα, είναι ένα ενδεχόμενο που έχει πολλές πιθανότητες. Οι λόγοι

πολλοί. Πρώτο, για να αναγκάσουν τη Συρία να λάβει μέτρα ενάντια στους Ιρακινούς αντάρτες που μπανοβγαίνουν απ' τα σύνορά της. Δεύτερο, επειδή η Συρία είναι η μοναδική αραβική χώρα όπου έχουν ελεύθερα τα γραφεία τους οι «τρομοκρατικές» Παλαιστινιακές οργανώσεις, Χαμάς και Τζιχάντ. Τρίτο, για να την εξαναγκάσουν να άρει την όποια υποστήριξη της στη Χεζμπολά στο Λίβανο (παρά το ότι η Χεζμπολά στηρίζεται κυρίως από το Ιράν), που επίσης ανήκει στις «τρομοκρατικές» οργανώσεις.

Η Συρία φαίνεται διατεθειμένη να προχωρήσει σε υποχωρήσεις όμως αυτό ίσως να μην είναι αρκετό. Γιατί οι Αμερικάνοι, έχοντας μάλιστα και τη στήριξη της Γαλλίας, δεν θα αρκεστούν σε κάποιες υποχωρήσεις, αλλά θα απαιτήσουν πλήρη ευθυγράμμιση της με την δική τους πολιτική στη Μέση Ανα-

τολή. Πιστεύουν ότι έτσι θα κατορθώσουν να πατάξουν την «τρομοκρατία». Η «τρομοκρατία» όμως δεν πηγαίνει απ' τη Συρία αλλά απ' την ίδια την κοινωνική κατάσταση των λαών της Μέσης Ανατολής. Γι' αυτό και αν επιλέξουν τελικά να χτυπήσουν έστω και περιορισμένα τη Συρία,

μάλλον θα διογκώσουν το αναμερικανικό κλίμα στην περιοχή, ακόμα κι αν οι Σιωνιστές κάνουν τη βρόμικη δουλειά. Όσο για το Λίβανο, η «ανεξαρτησία» φυσικά και δεν πρόκειται να έρθει με την αποχώρηση των Σύριων. Γιατί οι Αμερικάνοι θα πατήσουν ακόμα πιο γερά το πόδι τους στην πολύπαθη χώρα, πράγμα που θα σηματοδοτήσει δυσάρεστες εξελίξεις αν σκεφτούμε ότι ο επόμενος στόχος τους θα είναι η Χεζμπολά του Λιβάνου.

Ο «αγώνας κατά της τρομοκρατίας» για τον έλεγχο της πλουτοπαραγωγικής Μέσης Ανατολής αποδεικνύεται ένας φαύλος κύκλος αδιεξόδων και επιθετικότητας των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών. Με μόνο φραγμό την ένοπλη αντίσταση των λαών και όχι των ξενόδουλων και ύπουλων καθεστώτων της περιοχής.

■ Αγωγή κατά Σάββα Ξηρού

Φυγοδίκησαν οι συνεργοί του εγκλήματος

Η διοίκηση του «Ευαγγελισμού», δηλαδή το ελληνικό δημόσιο, δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο για να υποστηρίξει την αγωγή, με την οποία ζητά από τον Σάββα Ξηρό 19.000 ευρώ για τα νοσήλια εκείνο το μαύρο καλοκαίρι του 2002. Σε συνεννόηση με τον «μεγάλο αδελφό» που συντονίζει τα πάντα, η εισαγγελία εφετών Πειραιά, διά του εισαγγελέα Φραγκιαδάκη (είναι αυτός υπό την εποπτεία του οποίου κατασκευάστηκαν τα λευκά κελιά και επιβλήθηκε το ειδικό καθεστώς κράτησης εξόντωσης των πολιτικών κρατούμενων), ακύρωσε την έγκριση που είχε δώσει ο αρμόδιος για τις φυλακές εισαγγελέας και η διεύθυνση των φυλακών, για τη μεταγωγή του Σάββα από τη φυλακή στο δικαστήριο, προκειμένου να αποκρούσει την αγωγή και να υποστηρίξει την ανταγωγή που έχει υποβάλει, καταγγέλλοντας τον «Ευαγγελισμό» για συνεργεία στα βασανιστήρια που υπέστη και για παραβίαση σωρείας διατάξεων του Συντάγματος, της ΕΣΔΑ, του Ποινικού Κώδικα και των διεθνών συμβάσεων που αναφέρονται στην ιατρική δεοντολογία και την προστασία των δικαιωμάτων. Κρίθηκε προφανώς πως η παρουσία του Σάββα, σε συνδυασμό με την απουσία-φυγοδικία του ελληνικού κράτους, θα δημιουργούσε μια εικόνα καθόλου συμβατή με την επικοινωνιακή τακτική της τρομοκρατίας.

Ως μάρτυρες στη δίκη κατέθεσε ο δημοσιογράφος Π. Γιώτης, που αναφέρθηκε σε όλες τα περιστατικά εκείνου του καλοκαιριού της ντροπής, όπως καταγράφηκαν από το ρεπορτάζ, και η σύντροφος του Σάββα Αλίθια Ρομέρο, η οποία κατέθεσε την προσωπική της εμπειρία, όπως και της οικογένειας του Σάββα. Απόφαση αναμένεται να εκδοθεί μετά από μερικούς μήνες.

■ Ποιος θυμάται τους Ταλιμπάν;

Κι όμως, πέντε μήνες μετά τις εκλογές του περασμένου Οκτώβρη στο Αφγανιστάν και τη νίκη του δοτού Χαμίτ Καρζάι, οι Ταλιμπάν συνεχίζουν να κάνουν αισθητή την παρουσία τους. Την προηγούμενη βδομάδα, μάλιστα, εξαπέλυσαν τρεις επιθέσεις στο νοτιοανατολικό Αφγανιστάν αφήνοντας πίσω τους 19 νεκρούς, οι 10 απ' τους οποίους ήταν Αμερικανοί στρατιώτες. Σύμφωνα με τον Αμερικάνο στρατηγό Ερικ Ολσον, οι Ταλιμπάν και η Αλ-Κάιντα εξακολουθούν να αποτελούν μεγάλη απειλή για το Αφγανιστάν. Ο ίδιος υποστηρίζει ότι ούτε οι Αφγανικές ούτε οι Νατοϊκές δυνάμεις είναι έτοιμες να αναπληρώσουν το κενό από ενδεχόμενη αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων.

Οδυνηρές παρενέργειες

Οι λέξεις του τίτλου δεν είναι δικές μας. Περιέχονται στην Έκθεση Νομισματικής Πολιτικής, της Τράπεζας της Ελλάδας, που παρουσίασε την περασμένη Τρίτη ο διοικητής της Ν. Γκαργκάνας.

Η ΤτΕ δεν πρωτοτυπεί. Έχουμε συνηθίσει τον διοικητή της να ενεργεί σαν γκεσέμι του ελληνικού καπιταλισμού, ανοίγοντας το δρόμο για τις πιο άγριες αντεργατικές και αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις. Εκείνο που εισηγείται και τώρα είναι «θεραπεία σοκ» για τα προβλήματα του ελληνικού καπιταλισμού. Θεραπεία σοκ όχι για τους άρρωστους από την απληστία κεφαλαιοκράτες, αλλά για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Βέβαια, ο Γκαργκάνας και το επιτελείο του γνωρίζουν καλά ότι δεν ζουν στη Χιλή του Πινοσέτ, γι' αυτό και εισηγούνται «διάλογο εφ' όλης της ύλης». Δεν κρύβουν, όμως, τα αποτελέσματα αυτής της «θεραπείας σοκ». Απλώς, προτείνουν μερικά παυσίπονα: «Οι οδυνηρές παρενέργειες είναι δυνατόν και πρέπει να αμβλυνθούν με κατάλληλα μέτρα υποστήριξης».

Τί θα αφορούν αυτές οι οδυνηρές παρενέργειες; Μπορούμε να το καταλάβουμε εύκολα αν δούμε τη σχετική εξειδίκευση του «καλά σχεδιασμένου προγράμματος μεταρρυθμίσεων», που εισηγείται η ΤτΕ. Τέσσερις είναι οι βασικοί άξονες:

Πρώτος, οι άμεσες ανατροπές στα συστήματα Κοινωνικής Ασφάλισης και Δημόσιας Υγείας, οι οποίοι εκτιμάται (από την ΤτΕ) ότι τα επόμενα χρόνια θα επιβαρύνουν τα δημόσια οικονομικά.

Δεύτερος, το εργασιακό με την άρση όλων των αντικινήτρων στην αγορά εργασίας. Ποια είναι τα αντικίνητρα για το κεφάλαιο το γνωρίζουμε όλοι. Η λεγόμενη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, οι αποζημιώσεις, οι εργοδοτικές εισφορές, οι συλλογικές συμβάσεις που ορίζουν τα κατώτερα μεροκάματα και μισθούς.

Τρίτος, το δημοσιονομικό, στο οποίο θα πρέπει να γίνουν ρυθμίσεις «σε μόνιμη βάση». Μιλάμε, δηλαδή, για σκληρή λιτότητα και πέραν του 2006. Με απροσδιόριστο ορίζοντα λήξης (γίνεται λόγος για... «σειρά ετών», χωρίς να αναφέρεται πόσων).

Τέταρτος, το μισθολογικό. Επειδή προφανώς οι έλληνες εργαζόμενοι είναι πλουσιοπάροχα αμειβόμενοι και οι υψηλοί μισθοί τους επιβαρύνουν την ανταγωνιστικότητα, προτείνεται για πολλοστή φορά οι ονομαστικές αυξήσεις να συγκλίνουν σταδιακά με το άθροισμα του μέσου πληθωρισμού της ΕΕ συν την άνοδο της παραγωγικότητας. Προτείνουν, δηλαδή, μόνιμο σύστημα πραγματικών μειώσεων.

Το κεφάλαιο έχει αποθρασυνθεί. Αυτό είναι το συμπέρασμα που βγαίνει από την έκθεση της ΤτΕ. Και θα αποθρασυνθεί ολοένα και περισσότερο όσο οι εργαζόμενοι δεν αντιστέκονται, όσο εξακολουθούν να αναθέτουν τις υποθέσεις τους στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που αποτελεί τμήμα του συστήματος. Έτσι, οι παρενέργειες θα είναι όλο και πιο οδυνηρές.

■ Ζει

Δωρεάν μαθήματα βυζαντινής ιστορίας παίρνουμε τις τελευταίες μέρες. Το ιερατείο, βασικός παράγοντας του βυζαντινού συστήματος εξουσίας, μας δείχνει live ορισμένες πτυχές εκείνης της σκοτεινής εποχής της ανθρωπότητας. Εξουσιομανία, συμμαχίες και κόντρα συμμαχίες που στήνονται και διαλύονται εν ριπή οφθαλμού, πισώπλατα μαχαιρώματα, ανθρωποδυσίες κ.λπ. κ.λπ. Το Βυζάντιο ζει στο τρίγωνο Αθήνα - Ιερουσαλήμ - Κωνσταντινούπολη.

■ Ταιριαστός

Ποιος είναι ο εκπρόσωπος Τύπου του Χριστόδουλου τις τελευταίες 15 μέρες; Ο δικηγόρος Δημητρακόπουλος, ο οποίος υπερασπίζεται επίσης και τον γνωστό δικαστή με τη μεζούρα Ε. Καλούση. Ταιριαστός ο συμβολισμός, δε νομίζετε; Γιατί, όμως, ένας αρχιεπίσκοπος, ένας πνευματικός άνθρωπος, όπως του αρέσει να παρουσιάζεται, επέλεξε έναν ποινικολόγο για να τον εκπροσωπεί στα ΜΜΕ; Απλούστατα, γιατί ποινικολόγος του χρειάζεται και ο συγκεκριμένος είναι ο πιο ταιριαστός. Αγαπημένη ατάκα του Δημητρακόπουλου είναι εκείνη που απευθύνει σε όσους κατηγορούν τον Επιφάνιο για την υπόθεση με την αγορά κασετών: «Είναι αυτό ποινικό αδίκημα;». Εντάξει, μεγάλη, μπορεί και να μην είναι, αυτό όμως είναι το θέμα; Ο παρακοιμώμενος του αρχιεπισκόπου πήγε να αγοράσει κασέτες που αφορούσαν την προσωπική ζωή των ενδοσυνδικαίων του αντιπάλου; Γιατί πήγε; Για να τις βλέπει παρέα με τον Χριστόδουλο και να γελάνε; Ακόμα κι αν υποθέσουμε πως ο Χριστόδουλος δεν ήξερε για την κίνηση του προστατευόμενου του και το έμαθε εκ των υστέρων, όπως είπε στον Χατζηνικολάου, γιατί δεν τον πέταξε με τις κλωτσιές για αήθη συμπεριφορά που δεν συνάδει με την ιδιότητα του κληρικού; Η κριτική που κάνει («επιπολαιότητα») δεν αποκαλύπτει συνενοχή; Αυτά, όμως, είναι ψιλά γράμματα για τον Δημητρακόπουλο. Αυτός έχει μάθει από τα ποινικά δικαστήρια να υπερασπίζεται τη μη ενοχή (προσέξτε, όχι την αθωότητα, αλλά τη μη ενοχή), ακόμα κι αν ο πελάτης του γίνει ρόμπα.

ΥΓ1: Ο Δημητρακόπουλος εμφανίζεται

ως «αυτόκλητος» υπερασπιστής του Χριστόδουλου. Αν ο τελευταίος έκρινε ότι αυτή η υπεράσπιση δεν του ταιριάζει, θα έληγε το θέμα με μια δήλωση ή θα μετέφερε «διακριτικά» στον Δημητρακόπουλο να πάψει να μιλά εξ ονόματός του.

ΥΓ2: Το ότι έκανε τον Δημητρακόπουλο εκπρόσωπο Τύπου δείχνει και από μια άλλη σκοπιά πόσο απελπισμένος είναι ο Χριστόδουλος και πόσο δεν μπορεί να βρει έναν σοβαρό άνθρωπο να τον στηρίξει (π.χ. έναν καθηγητή Θεολογικής Σχολής).

■ Η σιωπή δεν είναι πάντα χρυσός

Σε διαμάχη που έχει ο γνωστός δικηγόρος των χουντικών (και περιστασιακός τηλεπαραδουροαστέρας) Γ. Αλφαντάκης με τον Γ. Βότση από τις στήλες της «Ελευθεροτυπίας» επικαλέστηκε και τον πρώην υπουργό, πρώην πρόεδρο της Βουλής, βουλευτή και εκ των βαρόνων του ΠΑΣΟΚ Απ. Κακλαμάνη. Για να αποσεισει την κατηγορία του χουντικού, δηλώνει ότι τους κάλεσε (αυτόν και τον Κακλαμάνη) ο Ιωαννίδης, υπό την ιδιότητά τους ως προδικτατορικών προέδρων της ΕΡΕΝ και της ΕΔΗΝ, για να συζητήσει μαζί τους «για την πολιτικοποίηση που εσκέπτετο» και «είχαν μία και μοναδική δίωρη συναφή συζήτηση, που δεν

απέληξε πουθενά».

Και συνομιλήτης του Ιωαννίδη ο Απ. Κακλαμάνης; Αυτό άραγε είχε κατά νου ο μακαρίτης Β. Γιαννόπουλος, όταν απει-

■ Σπονδή στο κέρδος

Την είδηση διαβάσαμε στην «Ελευθεροτυπία». Βρετανός ειδικός του «Οργανισμού Χώματος», που ασχολείται με την ταφή των νεκρών, έχει κάνει μελέτες που δείχνουν ότι τα πτώματα θέλουν ολοένα και περισσότερο χρόνο για να λειώσουν. «Τα πτώματα -γράφει ο Πίτερ Μέλτσετ- είναι τόσο τυμπανισμένα από χρωστικές ουσίες και συντηρητικά, που μοιάζουν πλέον με μούμιες. Ακόμα και οι Έλληνες, που τρέφονται καλύτερα, έχουν αρχίσει τελευταία να παραπονούνται ότι οι νεκροί τους δεν λειώνουν».

Να και μια μακάβρια επιβεβαίωση των όσων γράφουμε εδώ και χρόνια από τις στήλες της «Κ». Ο προσεκτικός νεκροθάφτης ανακάλυψε με την πείρα του πως έχουμε πια μεταλλαγμένους ιστούς. Ιστούς δηλητηριασμένους από κάθε είδους χημικές ενώσεις, σπονδή στο κέρδος των καπιταλιστών. Κάποιοι και κάποιες (ονόματα δεν λέμε) αυτοδηλητηριάζονται, για να δείχνουν νέοι/ες. Οι πολλοί, όμως, αυτοί που δεν έχουν πρόβλημα με το γήρας, αυτοί που δεν ταυτίζουν τη δημόσια εικόνα τους με την ψεύτικη ομορφιά, αυτοί που ξέρουν ότι η ομορφιά υπάρχει σε όλες τις ηλικίες, δηλητηριάζονται συστηματικά παρά τη θέλησή τους και εν αγνοία τους, γιατί δεν υπάρχει τίποτ' άλλο για να τραφούν εκτός από δηλητηριασμένη τροφή.

Γι' αυτό σας λέμε. Δεν έχει νόημα να διαλέγεις. Δεν έχει νόημα να πληρώνεις ένα κάρο λεφτά για το καλύτερο. Γιατί και σ' αυτό που σου πουλάνε για καλύτερο ενυπάρχει το δηλητήριο, ενυπάρχει ο καρκινογόνος παράγοντας, τυλιγμένος σε λαμπερό σελοφάν αγνότητας. Νόημα έχει μόνο να αγωνίζεσαι για να εξαφανίσεις από προσώπου Γης τους εμπόρους του θανάτου. Για να καταστρέψεις τον καπιταλισμό.

λούσε τον Κακλαμάνη να μη τολμήσει να διεκδικήσει την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ, γιατί «δ' ανοίξει το στόμα του»; Γιατί ο κ. Κακλαμάνης περνάει στο ντούκου την αποκάλυψη Αλφαντάκη; Νομίζει πως η σιωπή είναι πάντοτε χρυσός;

■ Επιστροφή με τόκο

Μόνο όσοι ζουν στην Πάτρα ή έχουν φίλους εκεί και έτυχε να το κουβεντιάσουν γνωρίζουν για το χαράτσι «υπέρ αποπερατώσεως του ιερού ναού του Αγίου Ανδρέου», που κάθε οικογένεια της πόλης πληρώνει με κάθε λογαριασμό της ΔΕΗ (12 λεπτά σε κάθε λογαριασμό). Ο ναός, βέβαια, έχει αποπερατωθεί εδώ και δεκαετίες (το χαράτσι επιβλήθηκε το 1955!) και τα λεφτά πηγαίνουν στο παγκάρι του δεσπότη, ενώ από το 1991 έχουν ζητήσει την κατάργησή του επιθεωρητές του υπουργείου Οικονομικών. Τώρα, λοιπόν, που το σκάνδαλο αυτό έχει βγει φόρα παρτίδα και συζητιέται, καλό θα ήταν όχι μόνο να σταματήσει το χαράτσι, αλλά να υποχρεωθεί το δεσποταριό να επιστρέψει σε κάθε κάτοικο της Πάτρας το χαράτσι με τόκο (τουλάχιστον από το 1991). Πόλη της ανεργίας δεν είναι η Πάτρα; Να μια καλή ευκαιρία να κάνει φιλανθρωπικό έργο η Εκκλησία, έστω και με ξένα κόλλυβα.

■ Κόλαση

«Δε μου συγχώρεσαν ποτέ ότι έφυγα από το Μοναστήρι, στο οποίο άντεξα μόνο τέσσερις μήνες. Δεν μου συγχώρεσαν ότι βρέθηκα κοντά στον αρχιεπίσκοπο, στο στενό του περιβάλλον. Τους πείραξε το αριστερό μου παρελθόν. Είκοσι χρόνια μου έχουν κηρύξει τον πόλεμο. Το 1998 και όταν ήταν να εκλεγώ Μητροπολίτης Δημητριάδος, μέλος της Χρυσοπηγής, ιεράρχης, έστειλε ανθρώπους του στην ΕΥΠ να συγκεντρώσουν στοιχεία για ένα πνευματικό μου παιδί που εγκατέλειψε το Στρατό –όπου υπηρετούσε ως μόνιμος αξιωματικός– για να γίνει κληρικός. Εφαχταν οτιδήποτε που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί εναντίον μου». Ο παραιτηθείς μητροπολίτης Θεόκλητος στα «Νέα» (28.2.05). Μερικές εικόνες από τις βυζαντινές ίντριγκες και τη διαπλοκή του δεσποταριού με τις μυστικές υπηρεσίες.

■ Λιγη ενημέρωση δε βλάπτει

«Η πρώτη μειοψηφία δικαστή στην επίσημη γραμμή στις δίκες κατά της 17N και του ΕΛΑ», γράφει το «Πριν» αναφερόμενο στη μειοψηφούσα άποψη στην ένσταση για παραγραφή, που έκανε δεκτή (η μειοψηφία) την άποψη της υπεράσπισης. Κακό πράγμα η έλλειψη ενημέρωσης, παιδιά. Μάθετε, λοιπόν, ότι μειοψηφία υπήρξε και στη δίκη για την υπόθεση της 17N (δεν συζητήθηκε, όμως, γιατί δεν αφορούσε τις μεγάλες ποινές) και ακόμη σοβαρότερη στην πρώτη δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Η Ειρήνη Αθανασάκη καταδικάστηκε κατά πλειοψηφία (έναν δικαστή έκρινε ότι δεν υπήρξε μέλος του ΕΛΑ), ενώ κατά πλειοψηφία καταδικάστηκε για πολλά αδικήματα και ο Χρ. Τσιγαρίδας, γιατί ένας δικαστής έκανε δεκτή την άποψή του, ότι αποχώρησε από τον ΕΛΑ το 1990. Όταν αναλαμβάνεις να ενημερώσεις για σοβαρά ζητήματα, καλό είναι να είσαι ενημερωμένος. Κι αν δεν ξέρεις, ρίξε καμιά ματιά στο ekseggersi.gr (το site της «Κ») για να μάθεις. Η λειψή ενημέρωση δεν αποκαλύπτει μόνο προχειρότητα και δουλειά στο πόδι, αλλά και έλλειψη ενδιαφέροντος.

■ Για την ταμπακέρα;

«Μετωπικά στη σήμη» τιποφορείται το πόνημα της Λιάνας (μία είναι η Λιάνα, όπως μία ήταν η Αλίκη) στον «Κυριακάτικο Ριζοσπάστη» (27.2.05). Το πόνημα υποστηρίζει πως γίνεται μια αποπροσανατολιστική εκμετάλλευση των αποκαλύψεων του τελευταίου διαστήματος, που κρύβει ουσιαστικά ζητήματα όπως το ότι «η Μεγάλη Βρετανία ετοιμάζεται να αναγνωρίσει τα Σκόπια ως Μακεδονία» (αλήθεια, το ΚΚΕ ως κόμμα δεν απέιχε από τα αλήστου μνήμης εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια για το όνομα της Μακεδονίας «μας»); Για την ταμπακέρα, όμως, δεν γράφει κουβέντα η πληθωρική Λιάνα. Για τον Χριστόδουλο, ντε, με τον οποίο φιλιόταν σταυρωτά λίγο πριν ξεσπάσει το ντόμινο των αποκαλύψεων. Αν μη τι άλλο, οφείλει κάποιες (και προσωπικές) εξηγήσεις στους ανθρώπους που την ψήφισαν.

■ Ψιλό γαζί

Υπάρχει ακρίβεια –δήλωσε ο υπουργός Ανάπτυξης Δ. Σιούφας εξερχόμενος από το Μαξίμου, μετά από συνάντησή του με τον Καραμανλή– ωστόσο «αυτό που έχουμε καταφέρει είναι η αγορά να λειτουργεί ομαλά και η ακρίβεια να κινείται γύρω από τον πληθωρισμό». Με άλλα λόγια, μας δουλεύει ψιλό γαζί η κυβέρνηση. Γιατί, βέβαια, όποιος πηγαίνει για ψώνια στο σούπερ μάρκετ ξέρει πολύ καλά ότι οι ανατιμήσεις σε είδη πρώτης ανάγκης είναι πολύ πάνω από τον πληθωρισμό.

Αξίζει σήμερα, που οι μάσκες ξεσκίστηκαν, να επαναδημοσιεύσουμε λόγια διαχρονικά, λόγια που καίνε και γι' αυτό φωτίζουν, του μεγάλου επαναστάτη διανοητή **Δημήτρη Γληνού**.

Αλήθειες, που έρχονται απ' το παρελθόν κι όμως λες πως ειπώθηκαν σήμερα και ισχυροποιούν το αίτημα για διαχωρισμό της εκκλησίας απ' το κράτος.

Με λόγο μεστό, ζεστό και κατανοητό, ο δάσκαλος Γληνός, ξετυλίγει μπροστά στα μάτια μας το νήμα που συνδέει την εκκλησία, σαν κομμάτι της πνευματικής αντίδρασης, με την ιστορία, τα έργα και ημέρες της αστικής τάξης.

Τα αποσπάσματα που ακολουθούν προέρχονται από τα άρθρα του Γληνού «Πνευματικές μορφές της αντίδρασης» (περιοδικό «Νέοι Πρωτοπόροι», 1932, 1933) και «Για να κατανοούμε την εποχή μας – Τύπος, Παιδεία, Κλήρος» (περιοδικό «Αναγέννηση», 1927).

«Σ' όλες τις χώρες, όπου το εργατικό επαναστατικό κίνημα πήρε κάποια έκτα-

...

Ο αντιδραστικός τύπος κάθε φορά, που η ανησυχία για το επαναστατικό κύμα κορυφώνεται, ζητάει με αγωνία τη βοήθεια της Εκκλησίας. Η Ελληνική αστική τάξη δεν βρέθηκε στην ανάγκη να κάμει δυνατούς αγώνες αντιθρησκευτικούς και αντικληρικούς, όπως έγινε σε άλλες χώρες τον καιρό, που οι αστοί στην εξόρμησή τους για την κατάκτηση της εξουσίας έβρισκαν αντιμετώπιση την εκκλησία, σύμμαχο της φεουδαρχίας. Το κράτος το ελληνικό, που δημιουργήθηκε κατά τα 1830 την εκκλησία την υπόταξε διοικητικά και την άφησε στον εσωτερικό μαρρασμό της, προστατεύοντάς την μόνο απέναντι στις ξένες προπαγάντες. Και η Ελληνική εκκλησία στηριγμένη σε μίαν αμετακίνητη παράδοση έπαιξε τον αντιδραστικό ρόλο της περισσότερο με τη νέκρα της παρά με τη δράση της.

Το κράτος το απασχολούσε μόνο σαν επίπεδο ρουσφετολογίας στη μοιρασιά των επισκοπικών εδρών και στη διοίκη-

χρέωση να προσέξει και στο σημείο αυτό και αν είναι μπορετό να οργανώσει το διαφωτιστικό έργο και στο επίπεδο της θρησκείας.

Η γνώμη μου είναι, ότι θα ωφελούσε πάρα πολύ η προσπάθεια να διαχυθεί στο λαό η γνώση των φυσικών επιστημών και της ιστορίας των θρησκειών και η κατανόηση του σημερινού κοινωνικού ρόλου του οργανωμένου ιερατείου.

Η προσπάθεια αυτή χρειάζεται μεγάλη προσοχή για να μη φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα από κείνα που επιδιώκει. Το ισχυρότερο όπλο του φωτισμού είναι η επιστημονική κοσμοθεωρία και η ιστορική κριτική».

...

«Ο απλοϊκός άνθρωπος της εποχής μας –και στον όρο αυτό περιλαμβάνονται όχι μόνο οι αγράμματοι, παρά και οι πο-

Να διαχωριστεί η εκκλησία από το κράτος

Μια ιστορική ματιά

ση και σημασία, η αστική τάξη πέρασε στο στάδιο της αντίδρασης. Η αντίδραση αυτή, θετική και αρνητική, άμυνα και αντεπίθεση, απλώνεται σε όλα τα επίπεδα της ζωής. Στο οικονομικό επίπεδο ζητάει να ξαναφέρει τον εργάτη στη θέση του σιωπηλού σκλάβου, να του πάρει και αυτά τα λίγα δικαιώματα που με πολύχρονους και αιματωβαμένους αγώνες κατάχτησε, να του αυξήσει τις ώρες δουλειάς, να ελαττώσει τα μεροκάματα και να ρίξει απάνω του όλα τα βάρη από τις κρίσεις του καπιταλισμού.

Στο πολιτικό επίπεδο δημιουργεί τις ποικίλες μορφές της αστικής απολυταρχίας από τον καθαρό φασισμό και τις στρατιωτικές δικτατορίες, ως τον κοινοβουλευτικό φασισμό, διατηρώντας κάποιες εξωτερικές φόρμες αστικής δημοκρατίας, προσπαθεί να καταπνίξει με εξαιρετικούς νόμους και σκληρότατους διωγμούς κάθε πολιτική κίνηση του προλεταριάτου.

Τέλος, η αντίδραση απλώνεται σ' όλες τις μορφές της πνευματικής ζωής. Και εδώ το έργο της είναι διπλό. Από τη μια μεριά ζητάει να δικαιώσει, να ξαναθεμελιώσει και στερεοποιήσει παλιούς θεσμούς, που αποτελούν κοινωνικά στηρίγματα του αστικού καθεστώτος και από την άλλη προσπαθεί με κάθε μέσο να σταματήσει το διαφωτισμό και το ψυχικό ξύπνημα των σκλάβων, να «αναιρέσει» την επαναστατική ιδεολογία, να καταπνίξει με τη βία την επαναστατική πνευματική κίνηση και να κρατήσει μέσα στην πρόληψη και στο σκοτάδι τα εκατομμύρια των ανθρώπων, που άρχισαν να λαχταρούνε για το απολυτρωτικό φως.

ση των μοναστηριακών χτημάτων.

Ηρθε όμως η στιγμή, όπου ο κίνδυνος από το ξύπνημα των σκλάβων έγινε πολύ μεγάλος. Και τότε θυμήθηκε η «αστική δημοκρατία» την «εκκλησία».

Η εκκλησία πρέπει να αναλάβει τη δράση της, να ξαναζωντανέψει το κατηχητικό έργο της, να μορφωθεί ο κλήρος και να εξασφαλιστεί οικονομικά, να δημιουργηθούν καλοί ιεροκήρυκες. Η μοναστηριακή περιουσία να ρευστοποιηθεί για να χρησιμοποιηθεί για την εκκλησιαστική αυτή αναγέννηση.

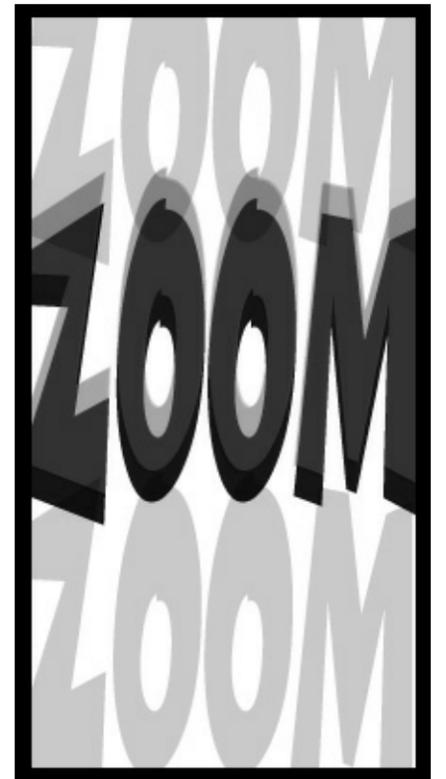
Να λοιπόν ένα λαμπρό λαϊκό περιεχόμενο της αστικής δημοκρατίας. Να δημιουργηθεί ένα πολυκύριτο οικονομικά εξασφαλισμένο και μορφωμένο ιερατείο για να καλοκαθίσει στη ράχη του λαού και να επιτελέσει όσο μπορεί πιο ευσυνείδητα το έργο του που είναι τόσο χρήσιμο στην άρχουσα τάξη.

Αυτό είναι το νόημα της μεγάλης και σπουδαίας εκκλησιαστικής νομοθεσίας, που θεσμοθετήθηκε από τα 1930 ως σήμερα.

...

Η ελληνική αστική τάξη αναζητάει με αγωνία τη βοήθεια της εκκλησίας, την προκίτζει πλουσιοπάροχα, της εξασφαλίζει προνόμια και ελπίζει με τα μέτρα αυτά να επιτύχει το σκοπό της.....Και δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, πως η εκκλησία θα δώσει τη βοήθεια, που της ζητούν με αναζωογονημένες δυνάμεις. Η εκκλησιαστική νομοθεσία του υπουργείου της Παιδείας στα τελευταία δυο χρόνια χωρίς άλλο είναι μια γερή συμβολή στην ανασύνταξη των αντιδραστικών δυνάμεων.

Η επαναστατική παράταξη έχει υπο-

λύ γραμματισμένοι, που είναι αδιαφώτιστοι σε ωρισμένα ζητήματα– πιστέβει ακόμη για αλήθειες απόλυτες τρία ψέματα. Το πρώτο ψέμα είναι η «Κοινή Γνώμη», το δεύτερο ψέμα είναι η «παιδεία επάνω από τις κοινωνικές τάξεις» και το τρίτο ψέμα είναι «η Εκκλησία κοινή μητέρα των ανθρώπων».

...

Μα και η Εκκλησία ακόμη; Ναι και η Εκκλησία. Το λένε οι ίδιοι. Δεν το λέμε εμείς πια. Ο κλήρος όργανο διαφωτισμού για τη συντήρηση της σημερινής κοινωνικής διάρθρωσης. Δεν τους συνέτισε η ιστορία. Και φωνάζουν έπειτα, πως προσβάλλεται η θρησκεία. Μα αν η θρησκεία θέλει όλους τους ανθρώπους αδελφούς και τέκνα του Κυρίου, θέλει άραγε, όπως υποστήριζαν άλλοτε οι λειτουργοί του Κυρίου, άλλοι να γεννιούνται δούκες και βαρώνοι και κόμητες με φέουδα και με προνόμια, κι άλλοι να γεννιούνται γυμνοί και πεινασμένοι και να περνάνε όλη τους τη ζωή σε μίαν επίγεια κόλαση; Και όμως η Εκκλησία στάθηκε ο πιο πιστός και αφοσιωμένος σύμμαχος της φεουδαρχίας επί δέκα αιώνες. Και τώρα πάλι ρίχνεται στον κοινωνικό αγώνα με όλα τα όπλα του συσκοτισμού και του φανατισμού».

Για την αντιγραφή
Γιούλα Γκεσούλη

ΥΓ: Αλλαγή υπήρξε μόνο στον τονισμό, ενώ κρατήθηκε η ορθογραφία του συγγραφέα.

■ Αθήνες

«Μπουφέ πάρτι» στον παραιτηθέντα διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΗ Στ. Νέζη οργάνωσαν οι συνδικαλιστές της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ την περασμένη Δευτέρα. Η ειδηση από μόνη της προκαλεί αηδία. Οι υποτιθέμενοι εκπρόσωποι των εργαζόμενων να αποχαιρετούν με πάρτι το αφεντικό της επιχείρησης, τον άνθρωπο που έμεινε στο πόστο του επί δύο κυβερνήσεων και προώθησε τα σχέδια ιδιωτικοποίησης της επιχείρησης και ανατροπής των εργασιακών σχέσεων. Όμως, το γεγονός ότι το πάρτι οργάνωθηκε ελάχιστα μέρες μετά τον τραγικό θάνατο ενός ακόμα εργατή σε λιγνιτορυχείο της Δυτικής Μακεδονίας, επειδή δεν τηρούνταν ούτε αυτά που προβλέπει ο κανονισμός για την ασφάλεια (σχετικά γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ») εξασφαλίζει για τη συγκεκριμένη ενέργεια τον χαρακτηρισμό της αληθείας.

■ Ακαδημία παραγωγής πουλημένων γραφειοκρατών

«Η συνδικαλιστική εκπαίδευση ενσαρκώνει στην πράξη την έννοια της διά βίου μάθησης». Αυτά τα λόγια του Πολυζωγόπουλου, από τον πανηγυρικό του στα εγκαίνια της Ακαδημίας της Εργασίας, που ίδρυσε η ΓΣΕΕ, δίνουν πολύ καλά το στίγμα της νέας φάμπρικας που ξεκίνησε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, με τις ευλογίες των καπιταλιστών και του κράτους. Γιατί η λεγόμενη «διά βίου μάθηση» είναι ένας από τους μοχλούς για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, την κατάρνηση των ειδικότητων και την πληρωμή της ειδικευμένης εργασίας ως απλής.

Τί θα είναι αυτή η Ακαδημία; Οχι βέβαια ένας μηχανισμός που «μπορεί να αναχαιτίσει την πτωτική τάση του συνδικαλιστικού κινήματος», όπως είπε ο πρόεδρος της Ν. Μουζέλης (σύμβουλος του Σημίτη, αν δεν το θυμόσαστε). Ένα φυτώριο παραγωγής πουλημένων γραφειοκρατών θα είναι. Ένας μηχανισμός μέσω του οποίου η συνδικαλιστική γραφειοκρατία επιδιώκει να αναβαθμίσει τη θέση και το ρόλο της στο αστικό σύστημα εξουσίας (τα κονδύλια που θα μασάνε είναι τα παράπλευρα οφέλη). Θα φτιαχτεί έτσι ένας καλύτερος μηχανισμός παραγωγής τέτοιων στελεχών, με τη χορήγηση αργομισθιών και «πέτσιων» πτυχίων, που θα δένουν καλύτερα τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές με τις επιχειρήσεις και το κράτος.

■ «Εθελούσια έξοδος» εργαζόμενων

Στόχος οι εργασιακές σχέσεις

Διαρθρωτικό μέτρο ναι, δημοσιονομικό όχι

Πυκνώνουν τα δημοσιεύματα που φέρουν την κυβέρνηση να θέτει ως έναν από τους βασικούς στόχους στο αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας, που θα καταθέσει σε δυο εβδομάδες στις Βρυξέλλες, τα προγράμματα «εθελούσιας εξόδου» εργαζόμενων από τις ΔΕΚΟ, κατά το πρότυπο της συμφωνίας που υπογράφηκε πρόσφατα στον ΟΤΕ ανάμεσα στη διοίκηση και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της επιχείρησης.

Τα προγράμματα αυτά έχουν σαφή στόχευση. Να μειώσουν τις θέσεις εργασίας και να ανατρέψουν τις εργασιακές σχέσεις που υφίστανται στις μεγάλες ΔΕΚΟ, που πλέον δεν είναι δημόσιες. Είναι γνωστό πως οι εργασιακές σχέσεις σ' αυτές τις επιχειρήσεις είναι πολύ μπροστά σε

σχέση με τον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα. Η μονιμότητα επέτρεψε τη δημιουργία ενός ισχυρού ρεφορμιστικού κινήματος, που τις δεκαετίες του '70 και του '80 κατάφερε να κατακτήσει αρκετά πράγματα. Η απειλή απεργίας σ' αυτές τις επιχειρήσεις οδήγησε αρκετές φορές το κράτος σε συμβιβασμούς που συνήθως δεν κάνουν οι καπιταλιστές στον ιδιωτικό τομέα. Αρκετές φορές στο παρελθόν κατακτήθηκαν πράγματα προς όφελος συνολικά των εργαζόμενων, με αιχμή του δόρατος τα συνδικάτα των ΔΕΚΟ.

Από την εποχή που ξεκίνησε η ιδιωτικοποίηση των ΔΕΚΟ, σε συνδυασμό και με τη μεγάλη υποχώρηση του ρεφορμιστικού συνδικαλιστικού κινήματος, τα πράγματα άρ-

χισαν να αλλάζουν. Οι διοικήσεις, λειτουργώντας με τα κριτήρια του πιο άγριου καπιταλισμού, έβαλαν σαν στόχο την ανατροπή των υφιστάμενων εργασιακών σχέσεων. Επειδή, όμως, αυτό δεν είναι εύκολο να γίνει για τους ήδη εργαζόμενους, χρησιμοποιούν ως μοχλό ανατροπής τη δημιουργία εργαζόμενων πολλών ταχυτήτων. Σε πρώτη φάση αυτό έγινε με τη μέθοδο των εργολαβιών και υπεργολαβιών. Τμήματα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης άρχισαν να εκχωρούνται σε εργολάβους, οι οποίοι φυσικά απασχολούν προσωπικό που δεν έχει ούτε τις αποδοχές ούτε τις εργασιακές σχέσεις του μόνιμου προσωπικού. Η δεύτερη φάση ξεκινά τώρα, με το αραϊώμα του παλιού προσωπικού και την πρόσληψη νέου

με συμβάσεις σαν κι αυτές που ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτή η τακτική, λοιπόν, θα προβληθεί από την κυβέρνηση στις Βρυξέλλες ως ένα αποτελεσματικό δημοσιονομικό εργαλείο. Είναι, όμως, τέτοιο; Θα επηρεαστεί καθόλου ο κρατικός προϋπολογισμός από την πρόσληψη κακοπληρωμένων εργαζόμενων στη ΔΕΗ, στον ΟΤΕ ή στον ΟΣΕ; Φυσικά όχι. Γιατί αυτές οι ΔΕΚΟ (οι μεγαλύτερες) δεν επιδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, με σκοπό την απόδοση κέρδους στους μετόχους τους. Τα μέτρα αυτά, επομένως, δεν πρόκειται να επηρεάσουν τον κρατικό προϋπολογισμό, δεν έχουν δημοσιονομικό ενδιαφέρον.

Έχουν, όμως, διαρθρωτική σημασία. Είναι απολύτως συμβατά με την κατεύθυνση της Λισαβόνας για μεγαλύτερη «ευελιξία», για γκρέμισμα των εργασιακών σχέσεων που περιλαμβάνουν κάποιες εγγυήσεις για τους εργαζόμενους και αντικατάστασή τους με εργασιακές σχέσεις της απόλυτης ασυδοσίας του κεφάλαιου, που αντιμετωπίζουν τον εργαζόμενο άνθρωπο σαν πρώτη ύλη. Το δημοσιονομικό πρόβλημα, λοιπόν, δεν οδηγεί μόνο σε πιο σκληρή και πιο μακρόχρονη λιτότητα, αλλά γίνεται και μοχλός ανατροπής των εργασιακών σχέσεων και ανασυγκρότησής τους σε πιο αντεργατική κατεύθυνση. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς μάντης για να προβλέψει ότι μετά τις ΔΕΚΟ σειρά θα έχει ο στενός δημόσιος τομέας.

Κυβέρνηση απατεώνας

Δεν χρειάζεται να έχει κανένας ικανότητες μεγάλου αναλυτή, για να καταλάβει ότι το «κόλπο γκρόσο» στο Ελεγκτικό Συνέδριο έγινε με την καθοδήγηση του υπουργείου Οικονομικών και ειδικά του υφυπουργού Π. Δούκα, προσωπικό στελεχος του οποίου είναι ο συνταξιούχος Β. Γούλας, που απέσυρε την προσφυγή στο Ελεγκτικό Συνέδριο, την παραμονή της συνεδρίασής του. Η παραίτηση Γούλα, μετά το θόρυβο που ξέσπασε, θυμίζει τις παραιτήσεις κολλητών του Χριστόδουλου, για να σωθεί ο αρχηγός τους. Μάλλον ο Δούκας, άτομο που δεν έχει και μεγάλη σχέση με την πολιτική, δεν περίμενε το θόρυβο που ξέσπασε και έτσι έβαλε τον Γούλα να το παίξει... Θεόκλητος (χαμένος δεν θα πάει, κάπου θα αξιοποιηθεί πάλι).

Τί θέλει να κερδίσει η κυβέρνηση; Χρόνο. Να τρενάρι την καταβολή των αναδρομικών του ΛΑΦΚΑ όσο παίρνει. Το ότι αποτελεί δική της μεθόδευση αποδεικνύεται από την ίδια την εξέλιξη της υπό-

θεσης.

Το χαράτσι υπέρ ΛΑΦΚΑ (από 1% μέχρι 5% στις συντάξεις) επιβλήθηκε με τον αντισυνταγματικό νόμο Σιούφα (2084/1992) και είχε καταληκτική ημερομηνία το 1997. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το παρέτεινε μέχρι το 2001 και στη συνέχεια μέχρι το 2007. Παραμονές των εκλογών του 2004, το Ελεγκτικό Συνέδριο, εξετάζοντας την αγωγή του Β. Γούλα, κρίνει παράνομη την κατακράτηση. Η ΝΔ σπεύδει για εκλογική αξιοποίηση. Υπόσχεται ότι θα καταργήσει το χαράτσι. Την ίδια υπόσχεση δίνει προεκλογικά και ο Γιωργάκης, ξεχνώντας τις δυο πασοκικές παρατάσεις.

Η κυβέρνηση Καραμανλή κατήργησε μεν το χαράτσι με το νόμο 3245, αρνήθηκε όμως να επιστρέψει τα αναδρομικά στους 900.000 συνταξιούχους, επικαλούμενη το δημοσιονομικό πρόβλημα. Οι συνταξιούχοι διαμαρτύρονται και η κυβέρνηση «δεσμεύεται» ότι θα δώσει τα αναδρομικά αν τελεσιδικήσει έστω και μια αγωγή συνταξιούχου. Σπεύ-

δει, όμως, να υποβάλει έφεση κατά της απόφασης του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που είχε δικαιώσει τον Γούλα. Δηλαδή, είναι αυτή που επιδιώκει να μην πληρωθούν τα αναδρομικά ή να τρεναριστεί η καταβολή τους. Ο Γούλας απλά έκανε την κρίσιμη κίνηση, γιατί ήξεραν καλά ότι ο εισηγητής αντεπίτροπος Σμπυρούνιας εισή-

γούνταν την απόρριψη της έφεσης του δημοσίου και την καταβολή αναδρομικών από το 1998 που δόθηκε η πρώτη παράταση στο χαράτσι.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι καθαρά πολιτικό και δεν ανάγεται στη συμπεριφορά ενός συνταξιούχου ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Λένε πολλοί πως η κυβέρνηση κατάλαβε πως την πάτησε και

γι' αυτό έβαλαν τον Γούλα να παραιτηθεί. Τί άλλο, όμως, θα μπορούσε να κάνει μια κυβέρνηση που αναζητά λύσεις για το δημοσιονομικό πρόβλημα και βέβαια δεν επιθυμεί να θίξει το μεγάλο κεφάλαιο; Σε τέτοιες λύσεις θα καταφεύγει, έστω και αν αυτές κοστίζουν πολιτικά. Και εν πάση περιπτώσει, η ουσία δεν είναι το όποιο πολιτικό κόστος.

Συνεχίζεται η αστυνομική τρομοκρατία

Οι επιχειρήσεις... πρόληψης και καταστολής της εγκληματικότητας συνεχίζονται. Αυτή τη φορά σειρά είχε η Βόρεια Ελλάδα. 1.300 μπάτσοι βγήκαν παγανιά και έλεγξαν σε μια εβδομάδα 9.088 πολίτες, 1.408 καταστήματα και 7.644 οχήματα. Και τι βρήκαν; 1.718 μικροπαραβάσεις, που δεν έχουν καμιά σχέση με τη... βαριά εγκληματικότητα που υποτίθεται ότι κυνηγούν.

Οι πολίτες, βέβαια, υπέστησαν τη γνωστή εξευτελιστική συμπεριφορά των μπάτσων και αρκετοί την ταλαιπωρία της προσαγωγής στο Τμήμα για να γίνει «αναγνώριση». Οποιοσδήποτε θεωρεί ότι αυτό είναι δική μας υπερβολή, λόγω προκατάληψης, δεν έχει παρά να δει τις εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη, οργάνου υπεράνω υποψίας, που γράφουν ότι οι πιο συνηθισμένες καταγγελίες πολιτών αφορούν συμπεριφορές αστυνομικών οργάνων κατά τη διε-

κρίβωση στοιχείων και κατά την κράτηση σε αστυνομικά τμήματα. Πολλοί πολίτες -γράφει ο ΣΤΠ- διαμαρτύρονται για βιαιοπραγία, απειλές -ενίοτε και ένοπλες- ειρωνίες, φραστικές επιθέσεις και εξύβριση. Περισσότερο να πούμε ότι στις λίγες περιπτώσεις που έγιναν ΕΔΕ οι μπάτσοι δικαιώθηκαν.

Ο στόχος είναι προφανής. Να κατατρομοκρατηθεί ο κόσμος, να συνθησίου την αστυνομική προκλητικότητα να και σκύβει το κεφάλι υποταγμένος, αποδεχόμενος το δόγμα «ου μπλέξεις». Γι' αυτό και ουδείς «τραβεί τ' αυτιά» των μπάτσων, που συμπεριφέρονται απέναντι στους πολίτες σαν ΕΣΑτζήδες απέναντι σε φαντάρο την περίοδο της χούντας. Δεν μιλάμε μόνο για τους μετανάστες, στους οποίους συμπεριφέρονται λες και είναι ζώα, ούτε για τους νέους, στους οποίους βγάζουν όλα τα κόμπλεξ τους, αλλά και για ηλικιωμένους που θα τολμήσουν να διαμαρτυρηθούν.

■ Μνημόσυνο του Δημήτρη Πέτσα

Η οικογένεια του Δημήτρη Πέτσα, που τόσο πρόωρα έφυγε από κοντά μας, καλεί τους συντρόφους και φίλους του σε μια εκδήλωση μνήμης, στον τάφο του στο νεκροταφείο Βύρωνα. Το μνημόσυνο θα γίνει την Κυριακή 6 Μάρτη (αύριο), στις 11 π.μ. στο Νεκροταφείο του Βύρωνα.

■ Ξαναξεσταινεται το σκάνδαλο των Οικοπάρκων χάρη (και) μοναστηριών

Δι' ευχών των αγίων λαμόγιων...

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στην αναθέμανση του σκανδάλου των Οικοπάρκων. Είχαμε την πληροφορία, ότι η περιβόητη επιτροπή που αποφάσισε να πληρώσει παράνομα τους 37 «φουκαράδες» της Λάρισας δεν θα σταματήσει εκεί, αλλά θα συνεχίσει να βάζει παράνομες αποφάσεις. Η πληροφορία μας έλεγε ότι με τη δεύτερη απόφασή της θα δικαιώσει τρία μοναστήρια του Αγίου Ορους, που είχαν εντάξει στο πρόγραμμα της μακροχρόνιας πάσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών (ΠΜΠΕΓΓ) 13.800 στρέμματα και είχαν εισπράξει εκατοντάδες εκατομμύρια δρχ. για δύο χρόνια, το 1997 και το 1998. (Όπως βλέπετε, οι αγίοι πατέρες του Ορους δεν περιορί-

ζεται μόνο σε προσευχές για τη σωτηρία ημών των αμαρτωλών, αλλά φροντίζουν και τα ταμεία τους. Διότι η ευαγγελική ρήση «μη θησαυρίζετε θησαυρούς επί της γης, θησαυρίζετε θησαυρούς εν ουρανοίς» ισχύει μόνο για τους κοινούς θνητούς. Για τους αντιπροσώπους του θεού επί της γης ισχύει το ακριβώς αντίθετο).

Ανάλογη απόπειρα είχε γίνει και στο παρελθόν με πρωταγωνιστές τότε τον πρώην υφυπουργό Γεωργίας Β. Αργύρη και το Νομικό Σύμβουλο του Κράτους Β. Κοντόλαιμο, που τώρα είναι πρόεδρος της περιβόητης επιτροπής. Επειδή είχαμε λάβει γνώση γι' αυτή την απόπειρα φάξαμε το αρχείο μας για το σκάνδαλο των Οικοπάρκων και βρήκαμε ένα έγγραφο φωτιά, που καί-

ει τόσο τον πρώην υφυπουργό Β. Αργύρη όσο και τον Β. Κοντόλαιμο.

Την προηγούμενη βδομάδα αναφερθήκαμε στην ΚΕΠΕ (Κεντρική Επιτροπή Παρακολούθησης και Ελέγχου) του προγράμματος των Οικοπάρκων. Η ΚΕΠΕ, στις 3 Οκτώβρη του 2002, είχε εκδώσει την έκθεσή της για τις εκτάσεις που είχαν εντάξει οι τρεις μονές του Αγίου Ορους και είχε αποφανθεί ομόφωνα ότι κακώς εντάχθηκαν στο πρόγραμμα. Αυτή η έκθεση, όμως, δεν άρσε στους Β. Αργύρη και Γ. Δρυ, γιατί δεν ήθελαν να στερήσουν από τους αγίους πατέρες το παντεσπάνιον αυτών το επιούσιον. Κινήθηκαν, λοιπόν, δραστήρια προκειμένου να ακυρώσουν την έκθεση της ΚΕΠΕ.

Από το έγγραφο φωτιά (αριθμός πρωτοκόλλου 2714, 4/12/2002), που έστειλε ο Β. Κοντόλαιμος στον Β. Αργύρη, πληροφορούμαστε ότι ο τελευταίος είχε υποβάλει, στις 20 Νοέμβρη του 2002, σχετικό ερώτημα στον Β. Κοντόλαιμο και τον ρωτούσε αν καλώς ή κακώς εντάχθηκαν στο πρόγραμμα οι εκτάσεις του Αγίου Ορους. Ο Β. Κοντόλαιμος, κάνοντας νομικά σάλτα, προκειμένου να νομιμοποιήσει την εισηγμένη απόφαση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, του απάντησε ότι ορθώς εντάχθηκαν οι βοσκοτόποι του Αγίου Ορους με τη μορφή χορτολιβάδων, δασολιβάδων και θαμνολιβάδων. Την ίδια περίοδο, ο ίδιος Β. Κοντόλαιμος για όλους τους άλλους βοσκοτόπους είχε

διατυπώσει την ορθή νομική άποψη, ότι δεν μπορούν να ενταχθούν στο ΠΜΠΕΓΓ.

Το έγγραφο του Β. Κοντόλαιμου πρωτοκολλήθηκε στο πολιτικό γραφείο του Β. Αργύρη στις 9 Δεκέμβρη του 2002 και στις 30 Δεκέμβρη ο Γ. Δρυς έκανε δεκτή τη γνώμη του Νομικού Συμβούλου του Κράτους.

Μια απόφαση της επιτροπής, λοιπόν, που θα δικαιώνει τους αγίους πατέρες και θα τους επιτρέψει να ενθλακώσουν γύρω στα δυο εκατομμύρια ευρώ, θα συνιστά καραμπινάτη παρανομία. Ας μη διανοηθούν τα μέλη της επιτροπής να την υπογράψουν. Η προειδοποίηση που διατυπώσαμε κλείνοντας το άρθρο της προηγούμενης εβδομάδας ισχύει

στο ακέραιο.

ΥΓ: Υποβάλλουμε ένα ερώτημα στη βουλευτή της ΝΔ Ελσα Παπαδημητρίου. Είναι γνωστός ο αγώνας σας από το 1996 για την αποκάλυψη του σκανδάλου των Οικοπάρκων, που κορυφώθηκε με τη συζήτηση στη Βουλή στις 5 Ιούλη του 2002 της επίκαιρης επερώτησης της ΝΔ. Θυμάστε πως μέσα από την εφημερίδα μας αναδείξαμε τον αγώνα που κάνατε, παρά το γεγονός ότι είμαστε ιδεολογικοί και πολιτικοί αντίπαλοι. Τώρα που ο Α. Κοντός ξαναξεσταινεί το σκάνδαλο των Οικοπάρκων θα συνεχίσετε να σιωπάτε, λόγω κομματικού πατριωτισμού, επιτρέποντας έτσι στα λαμόγια να καρπωθούν τόσο δημόσιο χρήμα;

Προς επανακαθορισμό των πόρων και για τη νέα ΚΑΠ

Δύο ακόμη στοιχεία προστίθενται στο οπλοστάσιο της πολεμικής μας ενάντια στον υπουργό Γεωργίας Ε. Μπασιάκο, που εξακολουθεί να ισχυρίζεται, ψευδόμενος, ότι με τη νέα ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική), που ήδη άρχισε να ισχύει από την 1η Γενάρη του 2005, είναι εξασφαλισμένο το αγροτικό εισόδημα μέχρι το 2013, στα επίπεδα του μέσου όρου της περιόδου αναφοράς 2000-2002. Πριν περάσουμε στα στοιχεία αυτά, θέλουμε να παρατηρήσουμε, ότι ο Ε. Μπασιάκος ξέχασε πολύ γρήγορα αυτά που ομολόγησε στους αγροτικούς συντάκτες, ότι θα μειωθεί η αγροτική παραγωγή, λόγω της μερικής ή ολικής αποσύνδεσης της κοινοτικής ενίσχυσης από την παραγωγή, και ότι το 2009 που θα επανεξεταστούν πλευρές της νέας ΚΑΠ δεν είναι σίγουρο ότι θα δίνονται τα ίδια ποσά ενίσχυσης στους αγρότες. Ποσά που έτσι κι αλλιώς έχουν το χαρακτήρα προνοιακού βοηθήματος.

Εδώ και αρκετό καιρό άρχισαν οι συζητήσεις στο Εκοφίν και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πάνω στις προτάσεις της Κομισιόν για τα ζητήματα της χρηματοδότησης από τον κοινοτικό προϋπολογισμό όλων των αξόνων πολιτικής της ΕΕ των 25 κρατών. Οι συζητήσεις αυτές θα καταλήξουν σε οριστικές αποφάσεις το αργότερο το Δεκέμβρη του 2005. Υποτίθεται ότι με τις αποφάσεις που πήρε το Συμβούλιο Κορυφής στις Βρυξέλλες τον Οκτώβρη του 2002 είχε κλείσει το κεφάλαιο των ανωτάτων ορίων της επιτρεπόμενης χρηματοδότησης της νέας ΚΑΠ για την περίοδο 2007 έως 2013. Από τις συζητήσεις, όμως, που άρχισαν να γίνονται, στο Εκοφίν και από τις προτάσεις που έπεσαν στο τραπέζι από τους εκπροσώπους των μεγάλων καπιταλιστικών χωρών, για το ύψος των ιδίων πόρων, άρχισε να διαφαίνεται ότι θα επανακαθοριστούν οι πόροι και για τη νέα

ΚΑΠ. Για την ιστορία και για την καλύτερη κατανόηση της σημασίας του ύψους των ιδίων πόρων είναι χρήσιμο να κάνουμε τις απαραίτητες απασφηνίσεις.

Μέχρι το 1988, το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων της ΕΕ ανερχόταν στο 1% του κοινοτικού ΑΕΠ, δηλαδή του αθροίσματος του ΑΕΠ των 12 κρατών μελών. Το 1988 αυξήθηκε σε 1,2%, το 1993 έγινε 1,27% και από το Σεπτέμβρη του 2001 μειώθηκε στο 1,24%, για να ληφθεί υπόψη η τροποποιημένη μεθοδολογία υπολογισμού του ΑΕΠ. Αυτό το όριο των ιδίων πόρων είναι χαμηλό προκειμένου να χρηματοδοτηθούν όλοι οι άξονες πολιτικής (να έχουμε υπόψη μας ότι δεν εξαντλείται όλο το όριο). Εξάλλου, από το 1988 μέχρι σήμερα το ανώτατο όριο ιδίων πόρων έχει αυξηθεί μόνο κατά 0,07%, παρά το γεγονός ότι στην ΕΕ έχουν μπει και άλλες χώρες. Η αύξηση αυτή δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να διατηρήσει τις εκροές του κοινοτικού προϋπολογισμού προς τις χώρες ούτε καν στα ίδια επίπεδα.

Τώρα που άρχισαν οι συζητήσεις στο Εκοφίν για τους ίδιους πόρους, οι εκπρόσωποι των μεγαλύτερων καπιταλιστικών χωρών, Γερμανίας, Γαλλίας και Αγγλίας, μαζί με τους εκπροσώπους της Ολλανδίας και της Σουηδίας προτείνουν να μειωθεί το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων από 1,24% σε 1%. Μια μείωση πολύ σημαντική, που θα επιφέρει μεγάλες επιπτώσεις στη χρηματοδότηση όλων των αξόνων πολιτικής, δηλαδή και στον άξονα πολιτικής για τον αγροτικό τομέα. Δεδομένου ότι κάνουν την πρόταση και οι τρεις εκπρόσωποι των μεγαλύτερων καπιταλιστικών κρατών της ΕΕ το μόνο σίγουρο είναι ότι θα πετύχουν να περάσουν, αν όχι την προτεινόμενη μείωση, τουλάχιστον ένα σημαντικό ποσοστό της. Το κάνουν αυτό γιατί θέλουν να μειώσουν τη

δική τους συμμετοχή στη δημιουργία των ιδίων πόρων του κοινοτικού προϋπολογισμού.

Την τελευταία εικοσαετία οι δαπάνες του κοινοτικού προϋπολογισμού για τον αγροτικό τομέα μειώνονται συνεχώς. Από το 75% έπεσαν στο 45% του κοινοτικού προϋπολογισμού. Ακόμη, αυξάνονται οι δαπάνες για τη λεγόμενη αγροτική ανάπτυξη σε βάρος της χρηματοδότησης για τη στήριξη των αγορών των αγροτικών προϊόντων. Με βάση αυτά τα δεδομένα πρέπει να περιμένουμε, ότι η μείωση της χρηματοδότησης για τον αγροτικό τομέα θα είναι πολύ μεγαλύτερη από τους άλλους άξονες πολιτικής της ΕΕ.

Ο Ε. Μπασιάκος και οι περιβάλλοντες του φαντάζονται ότι με το να αποκρύπτουν από την αγροτιά (μικρή και μεγάλη) τον διαγραφόμενο κίνδυνο της νέας μείωσης των κοινοτικών δαπανών για τον αγροτικό τομέα λύνουν κανένα πρόβλημα. Δεν καταλαβαίνουν ότι κρατάνε στα χέρια τους μια βόμβα που όταν εκραγεί θα επιφέρει μεγάλο κλονισμό στην εμπιστοσύνη των αγροτών προς την κυβέρνηση τους. Ο Ε. Μπασιάκος και ο Α. Κοντός συνεχίζουν να είναι μες στην καλή χαρά και να πανηγυρίζουν για την «επιτυχή διαπραγμάτευσή τους» για το βαμβάκι (και όχι μόνο), που είχε ολοκληρωθεί τον Απρίλη του 2004 στις Βρυξέλλες.

Υποτίθεται ότι η νέα ΚΑΠ αποτελεί το όριο πέρα από το οποίο δεν μπορεί να υποχωρήσει ο εκπρόσωπος της Κομισιόν στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ για τον αγροτικό τομέα. Και εδώ τα πράγματα δεν είναι σίγουρα. Στις 16 Φλεβάρη του 2005 έγινε στη Γενεύη, στην υποεπιτροπή για το βαμβάκι, η πρώτη συζήτηση στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων για τον ΠΟΕ. Και σ' αυτή τη συζήτηση οι εκπρόσωποι Γερμανίας, Αγγλίας, Ολλανδίας και Δανίας, με το πρόσημα της βοήθειας προς τις

αφρικάνικες βαμβακοπαραγωγικές χώρες, ήγειραν ζήτημα για το χαρακτήρα της υποεπιτροπής για το βαμβάκι, θεωρώντας ότι δεν μπορεί να είναι μόνο τεχνικού χαρακτήρα. Στην ουσία ανοίγουν το δρόμο για να γίνει παραπέρα μείωση της κοινοτικής στήριξης για το βαμβάκι. Στις 22 Μάρτη

του 2005 θα γίνει η δεύτερη συνεδρίαση της υποεπιτροπής. Στο βαθμό που ο εκπρόσωπος της Γερμανίας επιμένει στη γραμμή αυτή, κανένας δεν μπορεί να αποκλείσει την προοπτική να συρθεί και ο εκπρόσωπος της Κομισιόν στη γραμμή της Γερμανίας, δηλαδή στη γραμμή της παραπέρα

μείωσης της κοινοτικής ενίσχυσης του σύσπορου βαμβακιού. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, όμως, εμφανίζεται σαν να μην τρέχει τίποτα και αποσιωπά τις ζυμώσεις που συντελούνται στην υποεπιτροπή για το βαμβάκι.

Απορία ψάλτου βηξ...

Το άρθρο μας με τίτλο «Εργατικός σαν τη...μελίσα ο κύριος υφυπουργός» χτύπησε καίρια στο στόχο, να αποκαλύψει δηλαδή τις στενές σχέσεις των καπιταλιστών με την κυβέρνηση και τους πανεπιστημιακούς και να αποκαλύψει ότι το ελληνικό μέλι αναμειγνύεται με εισαγόμενο αμφίβολης ποιότητας και ότι είναι φορτωμένο τόσο με κατάλοιπα αντιβιοτικών που απαγορεύεται η χρήση τους όσο και με κατάλοιπα που έχουν ξεπεράσει τα επιτρεπόμενα όρια. Στις 26 Φλεβάρη δημοσιεύτηκε στην «Κ» το άρθρο μας και την ίδια ημέρα στο «ΡΙ-ζοσπάστη» σχόλιο του συνάδελφου Κ. Δέτσικα.

Την 1 Μάρτη, οι Θρασυβούλου και Πίττας έσπευσαν να απαντήσουν χρησιμοποιώντας την «Ελληνική Επιστημονική Εταιρεία Μελισσοκομίας και Σηροτροφίας» και το «Σύνδεσμο Ελλήνων Τυποποιητών Συσκευαστών Εξαγωγέων Μελιού», αντίστοιχα. Δεν τόλμησαν όμως να μας κοινοποιήσουν την ανακοίνωσή τους, γιατί απλούστατα φοβούνται την αντιπαράθεση. Απαντούμε, λοιπόν, στην απολογητική χαρακτηριστική ανακοίνωσή τους, στην οποία αποκρύβουν να απαντήσουν σ' όλα τα ουσιαστικά ζητήματα που θέσαμε. Στέκονται μόνο στο ζήτημα της ύπαρξης καταλοίπων κηροσκωρίνης, που απαγορεύτηκε η χρήση της, υποβαθμίζουν την επικινδυνότητά της για τη δημόσια υγεία, κάνουν έκκληση στο καθηγητικό κατεστημένο της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης να πουν την αλήθεια στον ελληνικό λαό και παρακαλούν τους δημοσιογράφους της χώρας να μην παρασυρθούν (προφανώς εμάς μας θεωρούν... παρασυρμένους) και δυσφημήσουν το ελληνικό μέλι.

Στο άρθρο μας δεν ρίξαμε το βάρος στην παρουσία καταλοίπων κηροσκωρίνης αλλά στην παρουσία καταλοίπων που ξεπερνούσαν κατά πολύ τα επιτρεπόμενα όρια. Δεν είχαμε και δεν έχουμε ακόμη στα χέρια μας το σύνολο των δειγμάτων που ελέγχθηκαν, γιατί -όπως είχαμε αναφέρει- τα κρατά ο Α. Κοντός επτασφράγιστο μυστικό. Είναι

θέμα χρόνου να βρούμε τα αποτελέσματα. Τη βδομάδα που διανύουμε μάθαμε ότι βρέθηκαν σε πολλά δείγματα κατάλοιπα με τετρακυκλίνες και στρεπτομυκίνη, δηλαδή με αντιβιοτικά που για πολύ συγκεκριμένους λόγους απαγορεύεται η χρήση τους. Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε τις συνέπειες από την παρουσία για παράδειγμα της στρεπτομυκίνης. Οι κύριοι Θρασυβούλου και Πίττας ας αφήσουν κατά μέρος τις μπούρδες τους για ποιοτικό ελληνικό μέλι και ας δώσουν στη δημοσιότητα τα αποτελέσματα των δειγμάτων που πάρθηκαν και ελέγχθηκαν στα πλαίσια του ετήσιου προγράμματος καταλοίπων.

Μιλήσαμε για εισαγόμενο μέλι από τρίτες χώρες που αναμειγνύεται με το ελληνικό, για να πουληθεί όλο για ελληνικό, ενέργεια που παραβιάζει την ελληνική και την κοινοτική νομοθεσία. Οι κύριοι Θρασυβούλου και Πίττας κάνουν γαργάρα αυτή μας την καταγγελία. Τί να πουν, άλλωστε, ότι δεν εισάγεται μέλι στην Ελλάδα και δεν αναμειγνύεται; Αν το κάνουν αυτό θα γίνουν περιήλωτες των σκυλιών.

Μιλήσαμε για το τρενάρισμα του υφυπουργού Κοντού στην ανακρίση του εργαστήριου της Κρήτης ως εργαστήριου αναφοράς και τις πιέσεις που ασκούνται για να γίνει εργαστήριο αναφοράς το εργαστήριο του Θρασυβούλου. Λέξη γι' αυτό δεν έπτε στην ανακοίνωση ο Θρασυβούλου. Τί μπορούσε να πει, άλλωστε, όταν το ρεπορτάζ μας είναι δεμένο από πεντακόσιες μεριές;

Μέχρι το 2002 υπήρχε το πρόγραμμα καταπολέμησης της βαροϊκής ακαρίωσης. Το πρόγραμμα αυτό είχε επιβληθεί στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας από ένα δραστήριο και ταξικά στεκόμενο κτηνίατρο που δουλεύει πολλά χρόνια στο δημόσιο. Όμως, ενώ το πρόγραμμα είχε φέρει πολύ θετικά αποτελέσματα, σταμάτησε απότομα, γιατί το καθηγητικό κατεστημένο επέβαλε τη γνώμη του στον πρώην υφυπουργό Φ. Χατζημιχάλη. Έτσι δεν έγινε, κύριε Θρασυβούλου;

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 8η συνεδρίαση Παρασκευή, 25.2.05

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με το... καθιερωμένο σόου Κανά. Αυτή τη φορά την... τιμητική τους είχαν ο Πέτρος Γιώτης και ο Γεράσιμος Λιόντος, που οργανώνουν... φεστιβάλ και είναι πληρωμένοι από την Ασφάλεια και έχουν αναλάβει αυτοί να ενημερώνουν όλους τους άλλους δημοσιογράφους («μαθητές του Κακαουνάκη» τους αποκάλεσε), οι οποίοι απουσιάζουν από τη δίκη!!! Ο Χρήστος Τσιγαρίδας σήμερα... τη γλίτωσε.

Αμέσως μετά, έγινε το αναμενόμενο. Εμπλοκή με την παράνομη νέα δίκη για «συμμετοχή», που έχει αποφασίσει να κάνει το δικαστήριο. «Θα θεωρηθεί δεδομένο ότι οι κατηγορούμενοι, πλην βεβαίως του κ. Σερίφη, είναι μέλη του ΕΛΑ», ρώτησε ο Κ. Αγαπίου. «Θα εξεταστεί και η συμμετοχή, αφού αποτελεί προϋπόθεση της αρμοδιότητας του δικαστηρίου», απάντησε ο πρόεδρος. «Δηλαδή θα δικαστώ για δεύτερη φορά;», ρώτησε η Αθανασάκη, για να εισπράξει καταφατική απάντηση και να δηλώσει ότι δεν μπορεί να υποστεί αυτή την παρανομία και να αποχωρήσει. Οι συνήγοροι υπεράσπισης Αλ. Ζορμπάλα (Κασίμης), Μ. Δαλιάνη (Τσιγαρίδας) και Δ. Βαγιανού (εκπροσωπούσε προσωρινά την Αθανασάκη) δηλώνουν ότι είναι απαράδεκτο, είναι αντιδικονομικό, είναι εντελώς αντιφατικό να γίνει αυτή η δίκη και να υποβάλλονται ερωτήματα για τη συμμετοχή. Ο πρόεδρος τους απαντά ότι αυτό έχει αποφασίσει το δικαστήριο και πρέπει να το πάρουν απόφαση ότι έτσι θα γίνει και να πάψουν να σχολιάζουν την απόφαση του δικαστηρίου!

Ο Ζήσης δεν ήρθε και σήμερα και έτσι κλήθηκε η Κυριακίδου. Νέα εμπλοκή, για το ίδιο ζήτημα, που ξεμπλοκάρει με το αίτημα του Κανά να αλλάξει η σειρά των μαρτύρων, γιατί κωλύεται ο συνήγορός του, και τη δήλωση της Κυριακίδου ότι δεν είναι έτοιμη να καταθέσει. Δεν παρέλειψε να δηλώσει και πάλι ότι αυτός θέλει να ξαναγίνει η δίκη και να εξεταστούν όλοι οι μάρτυρες. Η Κυριακίδου, λοιπόν, θα καταθέσει τη Δευτέρα και καλείται ο μάρτυρας Νικόλαος Ταραβήρας, πρώην διαχειριστής στο διαμέρισμα της Πολέμωνος, που εμφανίζεται ως «γίφκα του ΕΛΑ», που υποτίθεται ότι νοίκιασε με ψεύτικη ταυτότητα η Κυριακίδου (στο όνομα Σκουτουδάκη).

Μολονότι ο μάρτυρας δηλώνει ότι δεν θυμάται τίποτα και ότι στον Ζερβομπεάκο του έδειξαν μια φωτογραφία και αναγνώρισε λάθος γυναίκα, πρόεδρος και εισαγγελέας επιμένουν να τον ρωτάνε και προσπαθούν να τον μπρεδέψουν (είναι άνθρωπος μεγάλης ηλικίας και με προβλήματα υγείας). Παρεμβάλλει ο Χρ. Τσιγαρίδας και θυμίζει ότι ο μάρτυρας στην προηγούμενη δίκη δεν είχε αναγνωρίσει την Αθανασάκη και είχε πει κατηγορηματικά πως στη φωτογραφία νόμισε πως θυμήθηκε γυναίκα που έμενε σε άλλο διαμέρισμα, στο δεύτερο όροφο και όχι στο ισογείο. Φωνάζουν την Αθανασάκη και ο μάρτυρας κατηγορηματικά δηλώνει ότι δεν του θυμίζει τίποτα. Καταθέτει ακόμα, ότι στην προηγούμενη δίκη τον πλησίασε στο διάδρομο η Κυριακίδου και του είπε «δεν με θυμάσαι;» (!!!), όμως αυτού δεν του θυμίζει τίποτα.

Επόμενος μάρτυρας ο περιβόητος Ιωάννης Βεντούρης, ο οποίος καταθέτει τα γνωστά. Ότι τον έπιασε η Κυριακίδου και του είπε ότι ο Κανάς ήταν στον ΕΛΑ και η ίδια ήταν στον ΕΛΑ κ.λπ. Διορθώνει και

πάλι την αναφορά του στον Γιάννη Σερίφη (το έγγραφο κατά λάθος οι αστυνομικοί και ο ίδιος δεν πολυκατάλαβε, γιατί ήταν... αγουροξυπνημένος), ενώ ξαναμιλά για Κασίμη (εννοεί τον Χρήστο) και Τσιγαρίδα, που του είπε η Κυριακίδου ότι παρευρίσκονταν σε μια συγκέντρωση του ΕΛΑ, που ήταν και η ίδια. Στο ερώτημα αν πίστεψε την Κυριακίδου, απάντησε ότι πιστεύει πως δεν έχει πει ψέματα. Δεν μπόρεσε, όμως, μολονότι δέχτηκε επίμονες ερωτήσεις από την έδρα, να δώσει μια στοιχειωδώς πειστική εξήγηση για το πώς έγινε και πήρε στα σοβαρά την Κυριακίδου που του αποκάλυπτε τόσα φοβερά και τρομερά πράγματα.

Η υπεράσπιση Τσιγαρίδα και Αγαπίου αρνήθηκε να υποβάλει οποιοδήποτε ερώτημα. Η Κ. Ιατροπούλου ρώτησε τον Βεντούρη αν του πέρασε από το μυαλό ότι η Κυριακίδου του είπε όσα του είπε, για να δημιουργήσει ένα δεύτερο μάρτυρα κι αυτός, αφού αρχικά πήγε να το γυρίσει αλλού (στα... γκομενικά της Κιμώλου), απάντησε πως όχι. Παραδέχτηκε, πάντως, πως όλες αυτές οι συζητήσεις με την Κυριακίδου έγιναν τον τελευταίο χρόνο (πριν την κατάθεσή του). Η Αλ. Ζορμπάλα σχολίασε πως έχουν εξεταστεί δυο μάρτυρες και δεν τους υποβλήθηκε ούτε μια ερώτηση για τις κατηγορίες, αλλά μόνο για τη «συμμετοχή» που δεν υπάρχει ως κατηγορία.

Η Δ. Βαγιανού (υπεράσπιση Σερίφη), μέσα από μια σειρά ερωτήσεις, κατέδειξε πως ο Βεντούρης, χωρίς ποτέ να προσφερθεί ο ίδιος να καταθέσει, κλήθηκε από την Αντιτρομοκρατική, σε μια περίοδο που υπήρχε ένα έντονο κλίμα «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας». Εκεί πέταξε και το όνομα «Γιάννης Σερίφη», το οποίο το είπε και μετά το ξείπε, όπως δηλώνει. Γιατί έπιασε αυτό το όνομα; ρώτησε τον Βεντούρη, ο οποίος παραδέχτηκε ότι άκουσε το όνομα από την τηλεόραση, το διάβαζε και στις εφημερίδες και του... ξέφυγε. Για κάποιον Γιάννη του έλεγε η Κυριακίδου, στον Σερίφη πήγε το μυαλό του... κατά λάθος. Διαβεβαίωσε στη συνέχεια, ότι ποτέ στη ζωή του δεν έχει γνωρίσει τον Γ. Σερίφη, ούτε τον πλησίασε ποτέ κάποιος φίλος ή γνωστός του.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας θύμισε στο δικαστήριο, ότι η Κυριακίδου στην προηγούμενη δίκη διέψευσε τον Βεντούρη, δηλώνοντας ότι ποτέ δεν του είπε το όνομα Τσιγαρίδας. Ο μάρτυρας –είπε– δεν είπε τυχαία το όνομα του Σερίφη, όπως δεν είπε τυχαία το όνομα το δικό μου. Τότε δεν ήξεραν αν θα αναλάβω την πολιτική ευθύνη και γι' αυτό είπα τα ονόματα που του είπαν να πει. Ζήτησε να κρατηθεί ο μάρτυρας, να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση με την Κυριακίδου και αν η Κυριακίδου τον διαψεύσει και πάλι, να κατηγορηθεί για ψευδορκία.

Ο Κ. Αγαπίου ρώτησε τον Βεντούρη αν τον γνωρίζει ή αν άκουσε ποτέ το όνομά του από την Κυριακίδου. Ο Βεντούρης απάντησε αρνητικά. Την ίδια αρνητική απάντηση έδωσε και στο ερώτημα αν γνωρίζει τίποτα για τις εκρήξεις. Ο Κ. Αγαπίου συμφώνησε με το αίτημα Τσιγαρίδα για κατ' αντιπαράσταση εξέταση Βεντούρη-Κυριακίδου.

Ο Α. Κανάς έκανε πρώτα μια δήλωση, που έλεγε ότι από το 1990 μετέφερε μέρος των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων στην Κίμωλο και τη Μήλο, όπου διαπίστωσε τα διαπλεκόμενα Βεντούρη με διάφορες εταιρίες. Το 1998 κατέβηκε στις εκλογές και άνοιξε πόλεμο στα διαπλεκόμενα. Εκείνη την περίοδο ο Βεντούρης «συνδέθηκε» με την Κυριακίδου

και στη συνέχεια τα «διαπλεκόμενα» έστησαν τη σκευωρία σε βάρος του, με αιχμή του δόρατος τον επί 12 χρόνια «διαπλεκόμενο» κοινοτάρχη Βεντούρη, ο οποίος διακατέχεται από μίσος εναντίον του. Χαρακτήρισε τον Βεντούρη κατασκευασμένο μάρτυρα και αναφέρθηκε στα «κατορθώματα» του Βεντούρη ως κοινοτάρχη και ως «πρασινουφίανου». Στη συνέχεια υπέβαλε ερωτήσεις στον Βεντούρη. Αυτός αρνήθηκε ότι γνωρίζει τους αστυνομικούς Πουλακίδα και Αμοιρίδη. Αρνήθηκε ότι είχε ερωτικό δεσμό με την Κυριακίδου. Ο Α. Κανάς υπέβαλε αίτημα διακοπής του δικαστηρίου, για να εξετάσει τον Βεντούρη και ο συνήγορός του Α. Κούγιας.

Ο εισαγγελέας είπε πως ενδείξεις ψευδορκίας για τον Βεντούρη μπορεί να προκύψουν μόνο μετά την εξέταση της Κυριακίδου, γι' αυτό και δεν πρέπει να κρατηθεί. Δέχτηκε το αίτημα για διακοπή, εφόσον τη Δευτέρα θα μπορεί να παρίσταται ο Α. Κούγιας. Το δικαστήριο κάλεσε τον Βεντούρη και για τη Δευτέρα και θεώρησε ότι η κατάθεσή του δεν ολοκληρώθηκε.

Επόμενος μάρτυρας ήταν ο Ξενοφών Καϊμάκης, ιδιοκτήτης διαμερίσματος στην Αμορίου 6-8, όπου διέμενε για ένα διάστημα ο Κανάς. Ο μάρτυρας κατέθεσε ότι μάλλον το 1990 νοίκιασε το διαμέρισμα σε κάποιον Γεώργιο Τσιάρα, που ήταν ο Α. Κανάς. Τον έβλεπε αραιά, αλλά έχει την πεποίθηση ότι κατοικούσε εκεί και καμιά φορά του έδινε προκαταβολικά τρία-τέσσερα ενοίκια, επειδή θα έλεπε στην επαρχία. Μια φορά πήγε για κάποια βλάβη και είδε ότι η γκαρσονιέρα ήταν επιπλωμένη. Ο ενοικιαστής του είχε ζητήσει, μάλιστα, και άλλα τα χρώμα, επειδή δεν του άρεσε. Δεν θυμάται αν του είχε δείξει ταυτότητα, όταν υπέγραψαν το συμβόλαιο, ο δε διαχειριστής του έλεγε ότι ο ενοικιαστής ήταν εντάξει σε όλα του.

Απαντώντας σε ερώτηση του Κ. Αγαπίου, κατέθεσε ότι δεν τον έχει δει ποτέ, μόνο του ή μαζί με τον Κανά. Απαντώντας σε ερώτηση του Α. Κανά, επιβεβαίωσε ότι στο διάδρομο, ακριβώς στο απέναντι διαμέρισμα, κατοικούσε μια κυρία που είχε συνεχώς την πόρτα ανοιχτή και παρακολουθούσε τα πάντα. Ακόμη, ότι η αστυνομία είχε επισκεφτεί και το διαμέρισμα και τον διαχειριστή. Τον ίδιο τον επισκέφτηκαν στο χώρο της δουλειάς του, δυο φορές, και τη δεύτερη του έδειξαν φωτογραφίες, μεταξύ των οποίων και του Κανά. Αυτό έγινε Γενάρη-Φλεβάρη του 2002, δηλαδή τουλάχιστον τρεις μήνες πριν την κατάθεση της Κυριακίδου, από την οποία υποτίθεται πως ο Διώτης και η Αντιτρομοκρατική πρωτοάκουσαν το όνομα του Κανά! Το Μάη τον πήραν, πέρασαν έξω από το διαμέρισμα, χωρίς να μπουν μέσα, και στη συνέχεια τον μετέφεραν στη ΓΑΔΑ για να δώσει κατάθεση. Ο Α. Κανάς ζήτησε να κληθούν να καταθέσουν ο διαχειριστής, ο μαραγκός που είχε μαγαζί από κάτω και ο υδραυλικός, γιατί είχαν μπει στο διαμέρισμα για να φτιάξουν βλάβη στα καλοριφέρ. Ο μάρτυρας αποκάλυψε ακόμα, ότι στην προηγούμενη δίκη τον πλησίασε στο διάδρομο η Κυριακίδου και του έλεγε ότι δεν ξαναδίνει συνέντευξη, γιατί έδωσε στην Παναγιωταρέα και την έκαναν ρόμπα, ενώ δεν της έδωσαν και τα λεφτά που της είχαν τάξει!

Μετά το τέλος της κατάθεσης Καϊμάκη, ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο και σχολίασε ότι είναι ο τρίτος μάρτυρας που κατέθεσε και δεν του έγινε καμιά ερώτηση για τις κατηγορίες. «Είναι εις βάρος σας αυτό;», ρώτησε ο πρόεδρος. Είναι

μία παρατήρηση –απάντησε ο Τσιγαρίδας– για να δείξω ότι υπάρχει μια μεθόδευση για μια καταδίκη ίδια με την προηγούμενη.

Άλλος μάρτυρας δεν υπήρχε και έτσι το δικαστήριο διέκοψε για τη Δευτέρα.

■ 9η συνεδρίαση Δευτέρα, 28.2.05

Με την έναρξη της συνεδρίασης ζήτησε το λόγο ο Αρης Κωνσταντάκης (υπεράσπιση Αθανασάκη), ο οποίος απουσίαζε τις προηγούμενες μέρες, και δήλωσε ότι θεωρεί ότι το δικαστήριο είναι πολιτικό δικαστήριο σκοπιμότητας, που σκοπό έχει να καλύψει τα δικονομικά τερατουργήματα που συντελέστηκαν στην προηγούμενη δίκη. Θεωρεί πως η απόφαση είναι προεπιλημμένη, γι' αυτό και αποχωρεί παραιτούμενος της υπεράσπισης, επειδή δεν θέλει να νομιμοποιήσει μια δίκη σκοπιμότητας.

Φανερά ενοχλημένος ο πρόεδρος, ρώτησε την Κ. Ιατροπούλου ποια είναι η δική της θέση. Η Κ. Ιατροπούλου δήλωσε ότι αν θα συνεχίσει να παρίσταται, αυτό θα είναι μόνο για την τήρηση των δικονομικών κανόνων και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων της Αθανασάκη, αλλά θέλει προηγουμένως να συνηγορηθεί μαζί της. Μετά από μια ολιγόλεπτη αναγκαστική διακοπή, η Κ. Ιατροπούλου ανακοίνωσε ότι μετά από συνεννόηση με την Ειρ. Αθανασάκη και οι τρεις συνήγοροι θα παραμείνουν στη δίκη. Ο πρόεδρος ρώτησε τον Α. Κωνσταντάκη αν ανακαλεί τη δήλωσή του. Ο συνήγορος απάντησε πως ανακαλεί μόνο το σκελος για την παραιτήση και τίποτ' άλλο. Ο εισαγγελέας Μ. Ανδριωτέλλης είπε πως η δήλωση Κωνσταντάκη, ότι το δικαστήριο υπηρετεί πολιτικές σκοπιμότητες, θίγει και τον ίδιο και το δικαστήριο και επειδή παραβιάζει τον κώδικα περί δικηγόρων, να σταλεί απόσπασμα στον Δικηγορικό Σύλλογο για να ενεργήσει τα δέοντα. Ο Α. Κωνσταντάκης σχολίασε δηκτικά: Το προηγούμενο δικαστήριο παρέπεμψε όλους τους συνηγούς 27 φορές στον ΔΣΑ. Και άλλη μία, 28. Ο πρόεδρος διέταξε τον γραμματέα να αποστείλει απόσπασμα των πρακτικών στον ΔΣΑ και συνέχισε τη διαδικασία.

Εγινε φανερό ότι η δήλωση Κωνσταντάκη ενόχλησε πάρα πολύ το δικαστήριο. Γιατί άγγιξε την ουσία του ζητήματος, χωρίς να μασήσει τα λόγια του. Εκείνο που επιδίωκε το δικαστήριο (όπως και κάθε δικαστήριο σε πολιτική δίκη) είναι να του αναγνωρίζεται η ανεξαρτησία του και η έλλειψη προκατάληψης. Δεν έχει πρόβλημα να κριθούν οι αποφάσεις του, φτάνει αυτή η κριτική να καταλήγει στο συμπέρασμα περί λοθωμένης κρίσης (η οποία ελπίζεται ότι θα διορθωθεί από το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού). Όταν η κριτική μιλά για πολιτική σκοπιμότητα και η έκβαση της δίκης θεωρείται προδιαγεγραμμένη, οι μάσκες πέφτουν και η διαδικασία παίρνει την αντίθετη φορά. Είναι το δικαστήριο που πρέπει να αποδείξει ότι δεν ισχύει η κριτική. Το παρόν δικαστήριο, λοιπόν, το μόνο που επιβεβαιώνει μέχρι τώρα είναι ότι η κριτική ισχύει στο ακέραιο. Γι' αυτό και ενοχλείται όταν αυτή η κριτική εκφέρεται από δικηγόρους και τους απειλεί με παραπομπή στο πειθαρχικό του Δικηγορικού Συλλόγου.

Ο Α. Κούγιας (υπεράσπιση Κανά) δήλωσε πως οι συνάδελφοί του έχουν δικαίωμα να έχουν την άποψή τους, η οποία όμως αποτελεί κόλαφο στον τρόπο με τον οποίο ο Α. Κανάς και η υπεράσπισή του αντιλαμβάνονται την πα-

ρουσία τους σ' αυτή τη δίκη. Ο Α. Κανάς –είπε– έχει εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη και περιμένει από αυτό το δικαστήριο να τον δικαιώσει. Στα δικαστήρια δικάζουν άνθρωποι και το μεγαλύτερο λάθος που μπορεί να κάνει ένας υπερασπιστής είναι να ισοπεδώσει όλους τους δικαστές. Εμείς –κατέληξε– προσβλέπουμε σ' αυτό το δικαστήριο, περιμένουμε απ' αυτό τη λύτρωση και τη διόρθωση της απόφασης που πήρε το προηγούμενο δικαστήριο. Ο κ. Κανάς πίστευε και πιστεύει στη σωστή κρίση σας και εμείς θα σας βοηθήσουμε να διεξάγετε μια δίκαιη δίκη. Θα κάνουμε μια δικονομική προσέγγιση, μια ποινική και όχι πολιτική προσέγγιση, γιατί πιστεύουμε ότι εκείνο που έχει συμβεί είναι η κατασκευή μιας ποινικής υπόθεσης.

Εδώ δεν μπορούμε να αποφύγουμε ένα σχόλιο. Είναι, βέβαια, δικαίωμα ενός κατηγορούμενου και του συνηγόρου του να επιλέγουν την υπερασπιστική τους γραμμή. Ως προς το πρώτο σκελος, λοιπόν, της τοποθέτησης Κούγια, δεν χρειάζεται εμείς να κάνουμε κανένα σχόλιο. Προκύπτει σαφώς η διαμετρικά αντίθετη τοποθέτηση απ' αυτή της υπεράσπισης Αθανασάκη και του Χρ. Τσιγαρίδα, βεβαίως, που έχει κάνει την ίδια τοποθέτηση. Όμως, το δεύτερο σκελος της τοποθέτησης Κούγια, περί ποινικής και όχι πολιτικής υπόθεσης, έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τα όσα υποστήριξε ο Κανάς τις προηγούμενες μέρες. Με τις αναφορές του στον ΕΛΑ και τον Τσιγαρίδα, στο κίνημα αλληλεγγύης, στην ιταλική εμπειρία κ.λπ. Είναι χαρακτηριστικός ένας διάλογος Βεντούρη-Κούγια, που έγινε αργότερα: «Είναι συμπεριφορά αυτή αριστερό ανθρωπόπου;», είπε ο Βεντούρης αναφερόμενος στον Κανά. «Ακριβώς αυτό λέμε κι εμείς», απάντησε ο Κούγιας. «Ότι η συμπεριφορά του Κανά δεν ταιριάζει ούτε σε αριστερό ούτε σε αριστεριστή!»

Η υπόλοιπη διαδικασία αναλόγηκε με την εξέταση του Ι. Βεντούρη από τον Α. Κούγια. Ηταν μια επανάληψη της εξέτασης Βεντούρη στην προηγούμενη δίκη, από την οποία βγήκε καθαρά ότι η Κυριακίδου «πεπεζερυζόταν» τον Βεντούρη, για να τον φτιάξει ως δεύτερο μάρτυρα και ότι αυτός συμμετείχε ενσυνείδητα σ' αυτό το παιχνίδι, γιατί ήθελε να ξεφορτωθεί τον Κανά, ο οποίος τον είχε εκποτίσει από την προεδρία της κοινότητας Κιμώλου. Κρίσιμο σημείο της εξέτασης ήταν η κατάθεση της Σ. Παπαγρηγοράκη στον ανακριτή Ζερβομπεάκο. Διότι ο μεν Βεντούρης κατέθεσε –«εν τιμή», όπως είπε– ότι ουδέποτε συναντήθηκε με την Κυριακίδου στην Κίμωλο, ενώ η Παπαγρηγοράκη, που συζούσε με τον Βεντούρη, έχει καταθέσει ότι Βεντούρης και Κυριακίδου συναντήθηκαν κατ' επανάληψη στην Κίμωλο και συζητούσαν για το πώς θα εξοντώσουν τον Κανά. Ο Βεντούρης απάντησε ότι η Παπαγρηγοράκη δεν είχε ψυχική διαταραχή και γι' αυτό τα λέει όλα αυτά, σε συνεργασία με κάποιους άλλους που θέλουν να υπερασπιστούν τον Κανά και φτιάχνουν σκευωρίες σε βάρος του (του Βεντούρη). Όμως, τις επαφές Βεντούρη-Κυριακίδου στην Κίμωλο επιβεβαιώνει και η Ρ. Λογοθέτη. Η απάντηση του Βεντούρη ήταν πως όλα είναι σκόπιμα και τα κάνουν οι πολιτικοί του αντίπαλοι.

Το δικαστήριο διέκοψε πρόωρα, λόγω υπηρέσιακού κωλύματος.

■ 10η συνεδρίαση Τρίτη, 1.3.05

Το δικαστήριο ξεκίνησε με σχολιασμό

των κατηγορούμενων για τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας. Ο Χρ. Τσιγαρίδας, συνεπής στη γραμμή του, σχολίασε δηκτικά: Απορώ γιατί το δικαστήριο δεν έκανε στον μάρτυρα Βεντούρη ούτε μια ερώτηση για τις κατηγορίες για τις οποίες κατηγορούμαστε. Ο Κ. Αγαπίου σχολίασε τις καταθέσεις των τριών πρώτων μαρτύρων (Ταραβήρα, Καϊμάκη, Βεντούρη), εμμένοντας στον Βεντούρη και στις αντιφάσεις που αναδείχτηκαν από την κατάθεσή του. Ο Α. Κανάς θύμισε τη δήλωση του μάρτυρα Καϊμάκη, ότι η Ασφάλεια τον επισκέφτηκε τέσσερις-πέντε πριν κατοθέσει η Κυριακίδου στον Διώτη, σημείωσε ότι ο Βεντούρης κατέθεσε πράγματα αντίθετα απ' αυτά που έχουν καταθέσει η Κυριακίδου, η Παπαγρηγοράκη και άλλοι μάρτυρες και ζήτησε την κατ' αντιπαράσταση εξέταση του Βεντούρη με Κυριακίδου, Παπαγρηγοράκη, Λογοθέτη και... Τσιγαρίδα. Πώς προέκυψε ο Τσιγαρίδας ανάμεσα στους άλλους; Τίποτα σχετικό δεν έχει καταθεθεί από κανέναν. Ο συνήγορος του Κανά δεν έχει κάνει τον παραμικρό υπαινιγμό. Ο Κανάς, όμως, φαίνεται πως έχει τις... δικές του πληροφορίες.

Αμέσως μετά, κλήθηκε η περιβόητη Κυριακίδου, η οποία από την αρχή φρόντισε να δηλώσει ότι μπορεί κάτι να ξηχάσει, κάτι να μην το πει καλά και η υπεράσπιση θα μιλήσει για αντιφάσεις, γι' αυτό καλό είναι να της υποβάλει ερωτήσεις το δικαστήριο. Ο πρόεδρος της ζήτησε να τα πει όλα, όπως και στην προηγούμενη δίκη, διευκρινίζοντας ότι οι πέντε κατηγορούμενοι κατηγορούνται για 10 συγκεκριμένες εκρήξεις ο Γ. Σερίφης για την υπόθεση του Περισσού, όμως το δικαστήριο θέλει να τα μάθει όλα. Ο Α. Κωνσταντάκης παρενέβη αμέσως για να ζητήσει να απαγορευτεί η ερώτηση, διότι το θέμα της συμμετοχής έχει κριθεί και απαγορεύεται να εξεταστεί σ' αυτή τη δίκη. Ο πρόεδρος δήλωσε ότι επιμένει στην ερώτησή του, διότι το θέμα της συμμετοχής εξετάζεται δικονομικά!

Ετσι, η Κυριακίδου άρχισε να διηγείται το παραμύθι της. Πώς γνώρισε τον Κανά, που της έδινε την «Αντιπληροφόρηση» και της γνώρισε τον Χρήστο Κασίμη και τον Χρήστο Τσουτσουβή, την πήγαυσε σε χώρο που γινόταν πολιτικές συζητήσεις, την έβαλε στη δουλειά της τεχνικής έκδοσης της «Αντιπληροφόρησης» κ.λπ. Εκείνο που έγινε φανερό, είναι ότι αυτή τη φορά το φροντιστήριο ήταν εντατικό και αποτελεσματικό, διότι τα όσα κατέθετε είχαν έναν ειρμό και προσπαθούσαν να διορθώσουν κάποιες από τις χοντρές αντιφάσεις της κατάθεσής της στην προηγούμενη δίκη. Για τον εαυτό της δήλωσε ότι παίρνει πίσω αυτό που είχε πει, ότι ήταν μέλος του ΕΛΑ και τώρα δέχεται ότι ήταν... περιφερειακό μέλος.

Στη διάρκεια της εξέτασης της Κυριακίδου από τον πρόεδρο, ο οποίος ρωτούσε πράγματα σχετιζόμενα με την κατηγορία της «συμμετοχής», η οποία δεν υπάρχει σ' αυτή τη δίκη, η υπεράσπιση Αθανασάκη ζήτησε να απαγορευτούν αυτές οι ερωτήσεις, ο πρόεδρος επέμενε, έγινε προσφυγή στο δικαστήριο και αυτό απορράσισε να απορρίψει την προσφυγή και να επιτραπούν οι ερωτήσεις για τη συμμετοχή ή όχι στην οργάνωση ΕΛΑ, η οποία αποτελεί κρίσιμο ζήτημα για το παρόν δικαστήριο, το οποίο δεν δεσμεύεται από προηγούμενη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων.

Η Κυριακίδου συνέχισε να διηγείται το παραμύθι της, υποβοηθούμενη και ενθαρρυνόμενη από τον πρόεδρο. Είπε, λοιπόν, για την έκτρωση, για τη διάσπαση του ΕΛΑ, για το νοίκιασμα της «γιάφκας» στην Πολέμωνος. Αυτή τη φορά το παραμύθι είχε νέες λεπτομέρειες, όπως π.χ.

έναν συνταξιούχο αστυνομικό στην Πολέμωνος. Και βέβαια, φτάσαμε και στη «γνωριμία με την κυρία Μυρτώ», δηλαδή την Αθανασάκη, και τη... συνάντηση στη «γιάφκα» με τον Κανά, τη «Μυρτώ» και έναν «Γιάννη», την ώρα που οι τρεις κατασκεύαζαν μια βόμβα. Είπε ότι σε κάποια από τις φωτογραφίες που της έδειξαν στην Αντιτρομοκρατική αναγνώρισε τον «Γιάννη», όμως εξέφρασε και πάλι «αμφιβολίες» αν ήταν ο Αγαπίου. «Οι άνθρωποι αλλάζουν, δεν μπορώ να πω 100% αν ήταν ο κ. Αγαπίου», ήταν η τωρινή της τοποθέτηση. Για τον Κανά είπε ότι συμμετείχε σε όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ, αλλά δεν θυμάται σε ποιες συγκεκριμένα! Για τους άλλους δεν γνωρίζει.

Βέβαια, μολοντί ο πρόεδρος δεν επέδωσε σε κανένα σημείο να την στριμώξει, η Κυριακίδου δεν απέφυγε και πάλι τις αντιφάσεις. Από τη μια έλεγε πως σεβόταν τους κανόνες συνωμοτικότητας, από την άλλη έλεγε πως έβγαλε κρυφά αντικείμενα από την Πάτμου 51 και πήγε να δει το διαμέρισμα, χωρίς να έχει υποψίες για γκομενοδουλίες του Κανά. Και πώς ήξερε ποιο ήταν το διαμέρισμα από όλη την πολυκατοικία; Τον είχε δει να βγαίνει από το υπόγειο. Δηλαδή, δεν τον υποψιαζόταν για γκομενοδουλίες, αλλά και τον παρακολουθούσε και του πήρε κρυφά τα κλειδιά και πήγε κρυφά με αντικείμενα στο διαμέρισμα, μολοντί γνώριζε τους κανόνες συνωμοτικότητας! Είπε πως πήγε το 1994 στην Πολέμωνος για να δει αν την είχαν αδειάσει, ενώ στην προηγούμενη δίκη περιέγραφε πως άδειασαν την Πολέμωνος μαζί με τον Κανά! Προσπάθησε να καλύψει, πάντως, τον Βεντούρη, λέγοντας πως αυτή ενδεχομένως να ανέφερε το όνομα του Τσιγαρίδα, όχι όμως ως μέλος του ΕΛΑ, και ο Βεντούρης να το εξέλαβε λάθος!

Προκλητικός ήταν ο τρόπος με τον οποίο υπέβαλε ερωτήσεις στην Κυριακίδου ο εισαγγελέας Μ. Ανδριαντέλλης. Κυριολεκτικά την καθοδηγούσε να πει αυτά που έχει πει στις προδικαστικές της καταθέσεις, θεωρώντας πως όλα ήταν αληθινά. Όπως η γελοία ιστορία με τη σκόνη που υποτίθεται ότι βρήκε στην τσάντα του Κανά, κατά την επιστροφή του από ένα ταξίδι στην Κάλυμνο (εδώ «παίζει» και ο Τσιγαρίδας), και την έδειξε σε κάποιον γνωστό της, το όνομα του οποίου δεν αποκαλύπτει, ο οποίος της είπε πως είναι εκρηκτικά! Και η ακόμα πιο γελοία ιστορία με τα κλειδιά μιας ναυτιλιακής εταιρείας που υποτίθεται ότι της ζήτησε η Αθανασάκη, για να βάλει βόμβα ο ΕΛΑ. Θυμίζουμε ότι στην προηγούμενη δίκη ο εκπρόσωπος της ναυτιλιακής εταιρείας κατέθεσε κατηγορηματικά ότι καμιά καθαρίστρια δεν είχε κλειδιά, γιατί το κτίριο είχε θυρωρό σε 24ωρη βάση!

Αντίθετα, η εφέτης Μ. Χυτήρογλου στριμώξε την Κυριακίδου και «έπιασε» πολλές από τις αντιφάσεις της. Ειδικά αυτές που αφορούσαν στους ισχυρισμούς της για το πώς και πότε έγινε μέλος του ΕΛΑ, πώς και πότε αποχώρησε, ποιοι αποφασίζαν και εκτελούσαν τις ενέργειες της οργάνωσης και πώς πήρε την απόφαση να πάει να μιλήσει στον Διώτη. Το ίδιο πιεστικός ήταν και ο εφέτης Λ. Ντούλης, που επίσης κατέδειξε μερικές από τις αντιφάσεις της. Ηταν αυτός που έθεσε στην Κυριακίδου τη σαφή ερώτηση: «Πώς είσατε σίγουρη ότι τις συγκεκριμένες βόμβες τις έβαλαν οι κατηγορούμενοι ή κάποιοι από αυτούς;», για να εισπράξει την απάντηση «δεν γνωρίζω». Επίσης, με ερωτήσεις του αμφισβήτησε την περιγραφή της Κυριακίδου για την υποτιθέμενη κατασκευή βόμβας από τρία άτομα ταυτόχρονα, που φορούσαν γάντια στα χέρια, αλλά και για την ανακάλυψη της... εκρηκτικής σκόνης στην τσάντα με τα άπλυτα ρούχα του

Κανά, σ' ένα σακουλάκι «λες και ήταν αλεύρι», όπως είπε χαρακτηριστικά ο δικαστής. Ιδίοι τραγέλαφος και με τα ρολόγια που υποτίθεται ότι αγόρασε η Κυριακίδου για λογαριασμό του ΕΛΑ. Ο δικαστής επέμενε να ρωτάει λεπτομέρειες και η Κυριακίδου παραμιλούσε, απαντώντας τις περισσότερες φορές «δεν θυμάμαι».

Βέβαια, όλες οι αντιφάσεις της Κυριακίδου θα φανούν καλύτερα όταν έρθει η ώρα της υπεράσπισης.

■ 11η συνεδρίαση Τετάρτη, 2.3.05

Αποφασισμένοι να μη τηρήσουν ούτε τα προσήματα. Με την έναρξη της διαδικασίας μας έδωσαν μια ακόμα απόδειξη. Η Κυριακίδου ήταν απουσία και αντί να διακόψουν και να την προσάγουν βιαίως, για να συνεχιστεί η κατάθεσή της, φώναξαν τη μάρτυρα Τόγκα. Μάταια διαμαρτυρήθηκε η υπεράσπιση. Μάταια υπενθύμισε τη δικονομία. Δεν μπορούμε να χάνουμε χρόνο, ήταν η επωδός του προέδρου και του εισαγγελέα. Εκαναν πως δεν άκουσαν την ευθεία κατηγορία, ότι την Κυριακίδου την έχει πάρει η Αντιτρομοκρατική και της κάνει φροντιστήριο, για να διορθώσει τα κενά του πρώτου μέρους της κατάθεσής της, επειδή θα την στριμώξει η υπεράσπιση.

Λίγη ώρα αργότερα και ενώ είχε ξεκινήσει η κατάθεση της Τόγκα, ο επικεφαλής της φρουράς ανακοίνωσε στο δικαστήριο, ότι γύρω στις 9 η Κυριακίδου πήγε στο Γενικό Νοσοκομείο Πατησίων, επικαλούμενη... πόνο στην κοιλιά και βρίσκεται σε διαδικασία εξετάσεων! Χρειάζεται μάλιστα να σχολιάσουμε; Φαίνεται πως προέκυψε πρόβλημα, μετά το στήριγμα της Κυριακίδου από ορισμένους δικαστές (ειδικά από τον εφέτη Λ. Ντούλη) και η Αντιτρομοκρατική την... απέσυρε μέχρι νεότερας. Είμαστε σίγουροι ότι οργιάζει το αστυνομικοδικαστικό παρασκήνιο και όχι μόνο το φροντιστήριο προς την «απύλωτη» Σοφία. Και μη μας πει κανείς ότι δεν υπάρχει παρασκήνιο, μετά τα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας τελευταία...

Φώναξαν, λοιπόν, την Αγγλαία Τόγκα, η οποία... τους αναγνώρισε όλους. Την Κυριακίδου, την Αθανασάκη και τον Κανά! Ο Αρης Κωνσταντάκης (υπεράσπιση Αθανασάκη) ζήτησε να γραφεί στα πρακτικά, ότι γίνεται χρήση μιας κατάθεσης από προηγούμενη δίκη, που περιλαμβάνει παράνομη διαδικασία αναγνώρισης, διότι στην μάρτυρα πρώτα επιδείχθηκαν φωτογραφίες και μετά της ζητήθηκε να κάνει περιγραφή των προσώπων που κλήθηκε να αναγνωρίσει. Ο πρόεδρος προσπάθησε να ειρωνευτεί τον συνήγορο, λέγοντάς του ότι δεν έχει διαβάσει την κατάθεση και ότι «έχει χάσει επεισόδιο» (να που μας βγήκε και αγενής ο φαινομενικά ευγενής κ. Τέντες) και ο Α. Κωνσταντάκης του απάντησε, ότι μπορεί να προσπαθεί να τον απαξιώσει, όμως ο ίδιος έχει ένα πλεονέκτημα. Ηταν συνήγορος και στην προηγούμενη δίκη ο ίδιος άκουσε τη μάρτυρα να καταθέτει ενόρκως, πως πρώτα την επισκέφτηκαν στο σπίτι της, της έδειξαν φωτογραφίες και την επομένη πήγε στην Ασφάλεια και έδωσε κατάθεση στην οποία έκανε τις αναγνωρίσεις.

Ο πρόεδρος κάπι υποψίαστηκε και ρώτησε την Τόγκα σχετικά, η οποία επιβεβαίωσε ότι την είχαν επισκεφτεί και της είχαν δείξει φωτογραφίες, μια μέρα πριν την κατάθεσή της. Ο πρόεδρος προσπάθησε να καθοδηγήσει τη μάρτυρα, χωρίς να τη στριμώξει, κατά τις ερωτήσεις του εφέτη Λ. Ντούλη, όμως, η Τόγκα παραδέχτηκε ότι δεν έκανε καμιά περιγραφή πριν της δείξουν τις φωτογραφίες, αλλά της έδειξαν πέντε-έξι φωτογραφίες, από τις οποίες οι τρεις ήταν της Αθανασάκη και μετά της ζήτησαν να

τους πει για την κοπέλα. Και ενώ η απάντηση της Τόγκα ήταν σαφής, ότι πρώτα της έδειξαν τις φωτογραφίες και μετά τη ρώτησαν, ο πρόεδρος παρενέβη πάλι, προσπαθώντας να μπάλωσει την κατάσταση, αλλά το μόνο που κατάφερε ήταν η Τόγκα να επιβεβαιώσει ξανά τα γεγονότα: πήγαν στο σπίτι της Κυριακίδου, της έδειξαν φωτογραφίες και τη Δευτέρα τη φώναξαν στην Ασφάλεια («στην υπηρεσία» είπε χαρακτηριστικά) και έδωσε κατάθεση. Δηλαδή, παραδέχτηκε ότι αυτά που γράφει η προανακριτική της κατάθεση δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματική διαδικασία που συνέβη. Μια διαδικασία δημιουργίας μιας καθοδηγούμενης μάρτυρα. Απαντώντας σε ερώτηση του Κ. Αγαπίου η Τόγκα παραδέχτηκε αυτό που είχε πει στην προηγούμενη δίκη. Οι οι ασφαλίτες της είχαν πει πως τα άτομα που θα αναγνωρίσει είναι μέσα και δεν πρόκειται να βγουν ποτέ!

Το «στήσιμο» της Τόγκα αποδείχτηκε και από κάτι άλλο. «Αναγνώρισε» την Αθανασάκη από μια φωτογραφία του 1998, η οποία χρονικά είναι πολύ κοντά στη σημερινή χρονολογία, που δηλώνει ότι δεν μπορεί να την αναγνωρίσει, γιατί έχουν περάσει χρόνια και έχει αλλάξει. Δεν την αναγνώρισε, όμως, από φωτογραφίες του 1979 και του 1984, που χρονικά είναι κοντά στη χρονολογία που υποτίθεται ότι την είχε δει στην Πολέμωνος! Και κάτι ακόμη. Η Τόγκα περιγράφει την Αθανασάκη να καπνίζει. Στη φωτογραφία που την «αναγνώρισε» η Αθανασάκη είναι μ' ένα τσιγάρο στο στόμα! Σύμπτωση, ε...

Σχολιάζοντας την κατάθεση της Τόγκα ο Χρ. Τσιγαρίδας είπε πως η μάρτυρας είναι το πρότυπο του «καλού πολίτη, φίλου της Αστυνομίας», που της ζήτησαν να βοηθήσει και βοήθησε. Αυτό φαίνεται και από τη φρασεολογία που χρησιμοποιεί. Για παράδειγμα, χρησιμοποιεί τη λέξη «η υπηρεσία», που μόνο όσοι έχουν σχέση με την Αστυνομία χρησιμοποιούν. Ο Χρ. Τσιγαρίδας σχολίασε και τον τρόπο που την εξέτασε το δικαστήριο, που αποσκοπούσε στην ενίσχυση του κατηγορητήριου και όχι στην αναζήτηση της αλήθειας. Για παράδειγμα -είπε- δεν τη ρωτήσατε για τις φωτογραφίες. Είπε ότι της έδειξαν 6 φωτογραφίες. Δύο της Αθανασάκη, δύο του Κανά, μία της Κυριακίδου, μία του Αγαπίου, να οι 6 φωτογραφίες. «Τσουρουφλισμένος» ο πρόεδρος είπε πως αυτή είναι μια σωστή παρατήρηση και ρώτησε τον Τσιγαρίδα γιατί δεν έκανε ερώτηση. Ο Τσιγαρίδας απάντησε ότι δεν θα συμπράξει στη μεθόδευση που γίνεται, αλλά θα κάνει αξιολογήσεις των μαρτύρων, για να αποδεικνύει ότι είναι κατασκευασμένοι μάρτυρες.

Ο Κ. Αγαπίου σχολίασε ότι οι ερωτήσεις που έκανε στη μάρτυρα είχαν σκοπό να αποκαλύψουν ότι η αναγνώριση έγινε πριν την κατάθεση της μάρτυρα, σε κουβεντούλα σε φιλικό κλίμα και αφού την είχαν διαβεβαιώσει ότι οι συγκεκριμένοι δεν πρόκειται να ξαναβγούν από τη φυλακή. Παρατήρησε ακόμη, ότι δεν είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να κατεβαίνει μια σκάλα και να κοιτάζει στο πλάι, συγκρατώντας μάλιστα για χρόνια φυσιογνωμίες που βλέπει υπ' αυτούς τους όρους. Πέραν αυτού, το σχεδιάγραμμα της συγκεκριμένης πολυκατοικίας δεχνει ότι από τη σκάλα δεν υπάρχει οπτική επαφή με την είσοδο του διαμερίσματος όπου υποτίθεται ότι η Τόγκα είχε δει την Αθανασάκη. Ο Χρ. Τσιγαρίδας ξαναπήρε το λόγο και είπε ότι από τις περιγραφές των μαρτύρων ο ίδιος, ως μηχανικός, είχε κάνει στην προηγούμενη δίκη ένα σχεδιάγραμμα, επειδή δεν έφεραν από την πολεοδομία, και φάνηκε πως το συγκεκριμένο διαμέρισμα βρίσκεται σε εσοχή, μετά από ένα ζιγκ-ζακ του διαδρόμου, και δεν υπάρχει καμιά περι-

πτωση να δει την πόρτα του κάποιου που ανεβαίνει ή κατεβαίνει τη σκάλα. Ο πρόεδρος, «τσουρουφλισμένος» και πάλι, ξαναρώτησε τον Τσιγαρίδα γιατί δεν έκανε σχετικές ερωτήσεις στη μάρτυρα. Διεδικώ από σας -του απάντησε ο Χρ. Τσιγαρίδας- το να εξετάζετε εξαντλητικά τους μάρτυρες. Εγώ σας είπα ποια είναι η στάση μου.

Ο Α. Κωνσταντάκης, αφού επανέλαβε τη θέση της υπεράσπισης Αθανασάκη, ότι το δικαστήριο δεν μπορεί να κρίνει το αδίκημα της «συμμετοχής», σημείωσε ότι από έρευνα της υπεράσπισης προέκυψε ότι ουδείς στην Ελλάδα φέρει το επίθετο Σκουτουδάκης. Επομένως, το συγκεκριμένο διαμέρισμα νοικιάστηκε με μια ταυτότητα εξολοκλήρου ψεύτικη, δυνατότητα που έχουν μόνο οι υπηρεσίες. Αυτό είναι το κρίσιμο ζήτημα και αυτό είναι που θα έπρεπε να ενδιαφέρει το δικαστήριο. Σημείωσε, ακόμη, ότι από τις 25-30 οικογένειες που μένουν στη συγκεκριμένη πολυκατοικία ουδείς αναγνώρισε την Αθανασάκη, μολοντί όλοι εξετάστηκαν από την Αντιτρομοκρατική. Όμως, δεν κλήθηκαν να καταθέσουν στο δικαστήριο. Κλήθηκε η Τόγκα για ευνόητους λόγους. Ο Κ. Αγαπίου υπέβαλε αίτημα να ερευνηθεί αν υπάρχει άτομο με το όνομα Σκουτουδάκη Στυλιανή και αν υπάρχει να κληθεί να καταθέσει. Την έρευνα αυτή -είπε- έπρεπε να είχαν κάνει οι αστυνομικές αρχές. Εκτός αν την έχουν κάνει, το αποτέλεσμα είναι αρνητικό και το κρύβουν, οπότε το δικαστήριο πρέπει να βγάλει τα ανάλογα συμπεράσματα.

Ο Α. Κούγιας, που έφτασε μετά το τέλος της κατάθεσης Τόγκα, θύμισε μερικά ακόμα πράγματα που αυτή είχε πει στην προηγούμενη δίκη, όπως για παράδειγμα ότι κατά την κατάθεσή της παρίστατο και ο Διώτης, που της υπέβαλε ερωτήσεις, γεγονός που δεν αναγράφεται πουθενά, και ζήτησε να του παρασχεθεί η δυνατότητα να εξετάσει την Τόγκα. Αλλιώς, να διακοπεί η δίκη μέχρι το τέλος του μήνα. Με την πρόταση της διακοπής διαφώνησε η Γ. Κούρτοβικ, λέγοντας ότι όλοι οι συνήγοροι έχουν αναβάλει υποθέσεις για να παρίστανται σ' αυτή τη δίκη και επομένως θα έχουν αυτοί πρόβλημα στο άμεσο μέλλον. Ο εισαγγελέας θεώρησε ότι έχει περαιωθεί η εξέταση της Τόγκα και ανέκυψε μόνο το πρόβλημα που έθεσε ο Α. Κωνσταντάκης για μίσθωση του διαμερίσματος από την Αστυνομία, ο οποίος πρέπει να προσκομίσει τα στοιχεία που έχει (σ.σ. ο Α. Κωνσταντάκης είχε δηλώσει ότι δεν έχει στοιχεία, γιατί δεν μπορεί εξ αντικειμένου να έχει). Ζήτησε την απόρριψη του αιτήματος Κούγια για διακοπή μέχρι το τέλος του μήνα (δέχτηκε το πολύ μια εβδομάδα), όμως ο Κούγιας απέσυρε το αίτημα, για να μη δημιουργήσει πρόβλημα σε συναδέλφους του, όπως είπε. Ο εισαγγελέας πρότεινε να γίνει δεκτό το αίτημα να κληθεί ο ιδιοκτήτης του διαμερίσματος της Πολέμωνος 13, ενώ ο Α. Κούγιας ζήτησε να κληθεί ξανά η Τόγκα και να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση με την Κυριακίδου. Επίσης, να αναζητηθεί ο ξάδερφος του ιδιοκτήτη, ο οποίος νοίκιασε το διαμέρισμα στη γυναίκα με το όνομα Σκουτουδάκη, τον οποίο ουδέποτε φαίνεται να αναζήτησε η Ασφάλεια, όπως είχε υποχρέωση. Ο εισαγγελέας συμφωνούσε με το αίτημα να αναζητηθεί η Σκουτουδάκη.

Το δικαστήριο επιφυλάχτηκε να καλέσει ως μάρτυρα τον ιδιοκτήτη του διαμερίσματος και για τη διαπίστωση των στοιχείων του καλεί εκ νέου τον διαχειριστή Ν. Ταραβήρα. Διέταξε να προσκομιστεί βεβαίωση της αστυνομικής αρχής για να διαπιστωθεί αν έχει εκδοθεί δελτίο ταυτότητας στο όνομα Σκουτουδάκη, προκειμένου αυτή να κληθεί. Διέκοψε δε για την επομένη και κάλεσε το ζεύγος Πομώνη-Σιζόζου, επειδή όπως εί-

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Δεν είμαι μέρος του προβλήματος. Παρακαλώ εγερθείτε για το προσκλητήριο μεμονωμένων περιστατικών εκκλησιαστικιστών και ξανακάθεστε μετά: Παντελεήμων, Γιοσάκης, Κουλουσουσας, Σταυρόπουλος, Νικόδημος, Νικηφόρος, Θεόκλητος, Γερμανός, Στέφανος, Βαβύλης, Τριανταφυλλάκης, Τσεβή, Στάθης, Ηλία, Κελαλίδου, Αθανασόπουλος, Καλούσης, Βαζαίος, Μπουρμπούλια, Παπαδοκάκης και λοιποί ων ουκ εστί τέλος. Και για όσους ξεχάσατε ένοχοι;

* Πώς το είπε; "Εγώ δεν είμαι ούτε ο Κουφοντίνας, ούτε ο Ξηρός, ούτε ο Ντερλίτης, εγώ είμαι ο Αγγελέτος Κανάς και με ξέρουν όλοι". Α να ρε συ (αναίρεση), από τον γάμο της Κανά (όχι της Μελίνας)...

* Κι εγώ είμαι η μακάρια, πτωχή τω πνεύματι Κοκκινουκουφίτσα. Κι αν δεν ήταν ο Ανδρέας (να στείλει τα κοινόχρηστα στα ύψη), δεν θα με ήξερε ούτε ο θυρωρός της πολυκατοικίας μου, αφού ως τότε δεν πλήρωνα.

* Πάντως και σ' αυτή τη δίκη τα εγκλήματα είναι του κοινού ποινικού δικαίου, σύμφωνα με κείνη την τυφλή πλην όμως ανεξάρτητη κοπελίτσα, την δικαιοσύνη. Δηλαδή οι προκηρύξεις είναι προϊόν εγκλήματος; Α, γι' αυτό τις συνέλεγε η ασφάλεια ρε λαμάκα...

* Ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εγκαταλείπει το Κράισλερ (που το πήρε μεταχειρισμένο) και ψάχνει για νέο αυτοκίνητο "συνήθους τύπου" όπως είπε στις φυλλάδες της Θεσσαλονίκης να γράφουν. Η στήλη εκφράζει τις θερμότερες ευχές της για ταχεία τακτοποίηση του ακανθώδους προβλήματος. Αλλά αφού ζείτε σεμνά και ταπεινά παναγιότατε, πιστοί εις τον Χριστόν, γιατί δεν αναζητάτε ένα μοντέλο σαν εκείνο που χρησιμοποιεί ο θεάνθρωπος στην μετακίνησή του προς Ιεροσόλυμα: Ένα γαϊδούρι! Βρίθει τοιούτων το περιβάλλον...

* Πάντως ο μητροπολίτης ζήτησε από το ΣΔΟΕ "να ξετινάξει τα βιβλία και ν' αποδοθούν ευθύνες προς κάθε κατεύθυνση", στο Ίδρυμα Παιδείας και Πολιτισμού της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Ο έλεγχος γίνεται γιατί "το θέμα επανήλθε στην επικαιρότητα με αφορμή τις αποκαλύψεις για τα σκάνδαλα στην εκκλησία" λέει χωρίς ντροπή η ανακοίνωση. Δηλαδή αν δεν είχαμε αυτές τις εξελίξεις, θα κουκουλωνόταν; Ωστόσο ο μητροπολίτης, με την ανάληψη των καθηκόντων του το καλοκαίρι, προχώρησε σε ξήλωμα και βαδιές τομές στο αμαρτωλό ιερό Ίδρυμα.

* Η καλύτερη δήλωση έρχεται από τον Πειραιώς Καλλίνικο: "Αξιόζυγοι να πέσουμε και στη θάλασσα για να εξέλθει από την κρίση η Εκκλησία". Αμ έπος, αμ έργον.

* 500 ένστολοι συνδικαλιστές σύνεδροι της αστυνομίας, ομού με τα Βουλγαράκη και Αγγελάκου διαβουλεύθηκαν σε hotel της Λεπτοκαρίας Πιερίας. Ποια είναι η ειδηση; Αν δεν σας φτάνει αυτή της μάζωξης, θα μάθετε εν καιρώ τα υπόλοιπα.

* Οργανώσεις καθολικών της Ινδίας απαιτούν την απόσυρση της ταινίας "Sins" που την χαρακτηρίζουν πορνογραφική. Αφηγείται τη σχέση ενός ιερέα με ένα πολύ νεαρότερο του κορίτσι και τα ινδικά τηλεκάναλα αρνούνται να προβάλουν το διαφημιστικό τρέιλερ. Η Κοκκινουκουφίτσα απαιτεί άμεση ενημέρωση από την σινεφίλ της Κόντρας, Ελένη Σταματίου. Γιατί αν είναι πορνογραφία αυτή η σχέση, τότε εκείνες οι επικείμενες κάποιων... άλλων ιερών με αγοράκια, δικαστικούς, μυστικές υπηρεσίες και του διαόλου το κέρατο, τι είναι;

* "Θα εξοντώσουμε τρεις τσετσένους για τον καθένα από τους εννιά ρώσους που σκοτώθηκαν στο Γκρόζνι", δήλωσε ο επικεφαλής των ρωσικών στρατευμάτων στην Τσετσενία. Αθάνατες οι χιτλερικές πρακτικές.

* Όπως και αν το δεις, ο θάνατος εργάτη την περασμένη βδομάδα στον ατμοηλεκτρικό σταθμό της ΔΕΗ στην Κοζάνη ήταν ο ορισμός του εγκλήματος. Ακόμα και η επιδείνωση εργασίας μιλά για εγκληματική έλλειψη μέτρων ασφάλειας, αφού γινόταν καθαρισμός ταινίας μεταφοράς λιγνίτη ενώ αυτή ήταν εν λειτουργία! Συνδικαλιστές (συγγνώμη για την κακή λέξη) της ΔΕΗ μιλούν τώρα για παντελή έλλειψη μέτρων προστασίας ενώ από το εργατικό κέντρο Κοζάνης μιλούν για σύγχρονο δουλεμπόριο με αποδοχές 450-480 ευρώ για επτάωρη εργασία και εκβιασμούς για απόλυση σε όσους ζητούν εφαρμογή μέτρων προστασίας. Κι όμως, όπως πάντα, κανένας δολοφόνος δεν θα πληρώσει γι' αυτό, στην καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ...

* Δηλαδή τώρα τα θύματα του τσουνάμι δεν έχουν ανάγκη; Αυτό ήταν;

* Καταγγελία με αποδεικτικά στοιχεία, που μιλάει για επιχείρηση αλλοίωσης των σχεδίων εναέριων αγωγών μεταφοράς ρεύματος εκ μέρους της ΔΕΗ, κατατέθηκε στην εισαγγελία πρωτοδικών Αλεξανδρούπολης. Αφορά την έρευνα για τον θάνατο των πέντε στρατιωτών στο φυλάκιο Μανίτσα και έρχεται την ώρα που η ΔΕΗ αρνείται να προσκομίσει τα στοιχεία που της ζητήθηκαν από τις εισαγγελικές και στρατιωτικές αρχές, προφασίζόμενη διάφορες δικαιολογίες. Τι λέει ο Νεοσοικουδιάς;

* "Σαν πρόκες πρέπει να καρφώνονται οι λέξεις. Να μην τις παίρνει ο άνεμος" (Μανόλης Αναγνωστάκης).

Κοκκινουκουφίτσα

πε ο πρόεδρος δεν ξέρει τι γίνεται με την υγεία της Κυριακίδου. Λίγο πριν ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε πει, απευθυνόμενος στον πρόεδρο, ότι με ένα απλό τηλεφώνημα σε κάποιο γιατρό έμαθε πως η Ασφάλεια πήγε την Κυριακίδου στο νοσοκομείο Πατησίων, που δεν εφημέρευε (!) και από εκεί την έστειλαν στο «Αγία Ολγα». Φαίνεται -σχολίασε ο Τσιγαρίδας- πως κάποιο αόρατο χέρι ρυθμίζει τη σειρά των μαρτύρων, γιατί χτες είδαμε εδώ το ζεύγος Πομώνη και σήμερα δεν τους είδαμε, ενώ στη θέση τους εμφανίστηκε η Τόγκα.

12η συνεδρίαση Πέμπτη, 3.3.05

Καμαρωτή-καμαρωτή εμφανίστηκε από το προαί η Κυριακίδου. Ο χτεσινός... πονόκοιλος πέρασε ή, αν προτιμάτε, το φροντιστήριο ολοκληρώθηκε. Αντέδρασαν, όμως, οι συνήγοροι της υπεράσπισης στο να συνεχιστεί η κατάθεσή της, διότι απουσίαζε ο συνήγορος του Κανά και ο προγραμματισμός που είχε ανακοινώσει το δικαστήριο περιλάμβανε άλλους μάρτυρες. Έτσι, η διαδικασία συνεχίστηκε με την κατάθεση του ζεύγους Πομώνη-Σιάζου, κατοίκων πολυκατοικίας στην Πάτμου 51, στο οποίο νοίκιαζε γκαρσονιέρα ο Κανάς από το 1981 μέχρι το 1989, η οποία -σύμφωνα με το σχέδιο της Αντιτρομοκρατικής- ήταν γιάφκα του ΕΛΑ. Το ζεύγος χρησιμοποιείται επικουρικά προς την Κυριακίδου.

Ο Κανάς, βέβαια, ουδέποτε αρνήθηκε ότι νοίκιαζε εκεί διαμέρισμα. Οχι ένα αλλά δύο, αφού κάποια στιγμή μετακόμισε στο διπλανό. Το νοίκιαζε με το ψεύτικο όνομα Γεώργιος Σπύρου, γιατί ήθελε να ξεφύγει από το ανελέητο κυνηγητό της Κυριακίδου, που τον έπαιρνε στο κατόπι για να δει με ποια γυναίκα βγαίνει.

Η Μαρία Σιάζου, λοιπόν, κατέθεσε ότι πήγαινε στην πολυκατοικία από το 1987 μέχρι το 1990, είχε δει πολλές φορές τον Κανά (Σπύρου), του οποίου τις κινήσεις χαρακτήρισε «ύποπτες» (η υποψία στηρίχτηκε στη συνήθειά του να σβήνει το φως της σκάλας και να κλείνει απαλά την πόρτα!!!) και μια φορά είδε για λίγα δευτερόλεπτα τον Αγαπίου, τον οποίο εντύπωσε στη μνήμη της από... το άγριο βλέμμα του (!!!) και τον αναγνώρισε μετά από 18 χρόνια στις φωτογραφίες που της έδειξε η Ασφάλεια.

Ο Α. Κανάς επανέλαβε αυτά που είχε πει και στην προηγούμενη δίκη. Οτι δηλαδή έμεινε σ' αυτή την πολυκατοικία, σε δύο διαφορετικά διαμερίσματα, για αρκετά χρόνια και ότι τα διαμερίσματά του είχαν κατ' επανάληψη επισκεφτεί οι διαχειριστές της πολυκατοικίας και διάφορα συνεργεία, τότε για κάποια βλάβη, πότε για το πετρέλαιο και πότε για να καθαρίσουν τα φρεάτια στον ακάλυπτο. Υπέβαλε δε αίτημα να κληθούν να καταθέσουν η κ. Κανδύλη, ο κ. Γκότσης και ο Παναγιώτης Πομώνης, για να επιβεβαιώσουν τα λεγόμενά του. Τους μάρτυρες αυτούς είχε προτείνει και στην προηγούμενη δίκη, όμως το αίτημα είχε απορριφθεί, επειδή η κ. Μπρίλλη βιαζόταν μπας και τελειώσει τη δίκη πριν τους ολυμπιακούς αγώνες, όπως η ίδια είχε παραδεχτεί.

Και πάλι ο εφέτης Α. Ντούλης και ο αναπληρωτής πρόεδρος ήταν αυτοί που αμφισβήτησαν την ικανότητα να θυμάται κανείς 18 χρόνια μετά έναν άνθρωπο με τον οποίο διασταυρώθηκε για λίγα δευτερόλεπτα στη σκάλα μιας πολυκατοικίας. Ο εφέτης Ντούλης την ρώτησε, πώς γινόταν και όταν πήγαινε να συναντήσει τον τότε αρραβωνιαστικό και σήμερα σύζυγό της είχε το νου της στο πώς κλείνει το φως ο Κανάς. Ο αναπληρωτής πρόεδρος της ζήτησε να του περιγράψει κάποιον άλλο άγνωστο που είδε στην πολυκατοικία όλα αυτά τα χρόνια και πήρε αρνητική απάντηση, για να ρωτήσει αμέσως μετά: «Και πώς περιγράφετε τόσο καλά τον κ. Αγαπίου, μετά από 15 χρόνια;». «Μπορείτε να μας περιγράψετε το βλέμμα του κ. Αγαπίου;», επανέρχεται ο Α. Ντούλης, για να εισπράξει αρνητική απάντηση. Το μόνο που επαναλάμβανε ήταν ότι το βλέμμα του «ήταν χαρακτηριστικό»!

Ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε να περιγράψει η Σιάζου πώς έγινε η άτυπη κατάθεσή της στην Αντιτρομοκρατική, που την επισκέφτηκε στο σπίτι της. Της ζήτησαν -λέει- να περιγράψει όλα τα άγνωστα πρόσωπα που είδε στην πολυκατοικία και μετά τις έδειξαν φωτογραφίες για να δουν αν ταιριάζουν σε κάποιο πρόσωπο και όλα αυτά μέσα σε δέκα λεπτά, όπως ισχυρίζεται η μάρτυρας; Εδώ, όμως, δεν έχουμε κάτι τέτοιο, καταλήγει. Έχουμε περιγραφή ενός μόνο προσώπου και αναγνώριση απευθείας του Αγαπίου. Η μάρτυρας είναι προφανώς ψευδομάρτυρας, γιατί δεν θα μπορούσε να δώσει περιγραφή.

Μετά το τέλος της εξέτασης της μάρτυρας, ο Γιάννης Σερίφης πρότεινε στο δικαστήριο έναν τρόπο για να εξετάσει επιτόπου την αξιοπιστία της Σιάζου. Φωνάζε την πάλι -είπε-ας φύγει ένας δικαστής από την εδρα και ας της ζητηθεί να τον περιγράψει. Για να δούμε αν μπορεί να θυμηθεί έναν άνθρωπο που τον έβλεπε επί μιμήσει ώρα και μιλούσε μαζί του, όχι δυο δευτερόλεπτα πριν 18 χρόνια. Δεν το λέω για αστειό -κατέληξε ο Σερίφης- αλλά πολύ σοβαρά, γιατί τόσα χρόνια σέρνομα στα δικαστήρια με τέτοιους μάρτυρες. Το μόνο που βρήκε να πει ο πρόεδρος απευθυνόμενος προς τον Γ. Σερίφη, είναι ότι η μάρτυρας δεν κατέθεσε τίποτα γι' αυτόν!

Ο Πέτρος Πομώνης, σύζυγος της Σιάζου, επίσης επανέλαβε όσα είχε πει στην προηγούμενη δίκη. Οτι ο Σπύρου (Κανάς) είχε ύποπτη συμπεριφορά, διότι βάδιζε τοίχο-τοίχο (ας σημειωθεί ότι το πεζοδρόμιο ήταν πλατύς μόνο ενός μέτρου!), έκλεινε προσεκτικά την πόρτα και δεν είχε πολλές σχέσεις με τους ενοίκους. Ανέφερε, ότι στο διάστημα 1981-89 τον είχε δει μόνο του, με μια γυναίκα και με δυο άντρες.

Η εφέτης Χυτήρογλου ήταν η πρώτη που επεσήμανε μια αντίφαση του Πομώνη. Ενώ είχε πει ο Κανάς έκλεινε την πόρτα προσεκτικά, για να μην ακούγεται, ο ίδιος κοίταξε το δρόμο και τον είδε να περπατάει τοίχο-τοίχο, επειδή άκουσε την πόρτα να κλείνει και γύρισε το βλέμμα του στο δρόμο! Ο εφέτης Ντούλης τον στριμώχνει άγρια και αναγκάζεται να παραδεχτεί ότι τα συμπεράσματά του μπορεί να είναι και αυθαίρετα. Παίρνοντας μία-μία τις «ύποπτες κινήσεις» του Κανά βγάζει το συμπέρασμα ότι αυτές μπορεί να είναι απλές φυσιολογικές κινήσεις και πως η ιστορία του Πομώνη μπορεί να είναι αποκυρήχια της φαντασίας του. Ιδού χαρακτηριστικές δι'άλογοις Ντούλη-Πομώνη:

- Α. Ντούλης: Είπατε ότι χαϊρετίσαστε με τον κ. Σπύρου με ένα νεύμα του κεφαλιού.
- Π. Πομώνης: Ναι, ήταν απρόσιτος άνθρωπος.
- Α. Ντούλης: Εσείς που είπατε κοινωνικός του είπατε ποτέ καλησπέρα;
- Π. Πομώνης: Οχι.
- Α. Ντούλης: Τότε γιατί να κάνει αυτός το πρώτο βήμα, κύριε μου;
- Π. Πομώνης:.....
- Α. Ντούλης: Γιατί το λέτε, λοιπόν, αυτό στην κατάθεσή σας;
- Π. Πομώνης:.....
- Α. Ντούλης: Ορατότητα υπάρχει στο δρόμο;
- Π. Πομώνης: Υπάρχει.
- Α. Ντούλης: Αν βαδίζει κάποιος τοίχο-τοίχο, περιορίζεται η ορατότητα τόσο από το δρόμο όσο και από τα διαμερίσματα;
- Π. Πομώνης: Οχι.
- Α. Ντούλης: Δηλαδή, αν υπήρχε η δυνατότητα να παρατηρήσει κανείς τον Κανά, μπορούσε να το κάνει είτε βάδιζε τοίχο-τοίχο είτε όχι, μπορούσε να το κάνει;
- Π. Πομώνης: Ναι.
- Α. Ντούλης: Απλά, δηλαδή, είχε το κουσούρι ο άνθρωπος να πηγαίνει τοίχο-τοίχο.
- Π. Πομώνης:.....

Στον (διορισμένο) συνήγορο του Κ. Αγαπίου Ε. Βλαντίη ο Πομώνης επιβεβαίωσε ότι πριν την προηγούμενη δίκη είχε φροντίσει να προμηθευτεί τις προανακριτικές και ανακριτικές καταθέσεις του ίδιου και της συζύγου του. Το έκανε -είπε- επειδή τον είχαν ζαλίσει οι δημοσιογράφοι και κατάλαβε πως πρό-

κειται για πολύ σοβαρή υπόθεση! Αρνήθηκε, όμως, να αποκαλύψει ποιος ήταν ο «γνωστός του» που τον εφοδίασε με τις καταθέσεις. Όταν ο συνήγορος παρατήρησε ότι εδώ υπάρχει κάποιο αδίκημα, ο πρόεδρος τον διέκοψε απότομα, λέγοντας ότι μπορεί καλώς ή κακώς να τις πήρε, αλλά αυτό τώρα είναι άσχετο! Ακολουθώντας το παράδειγμα της κ. Μπρίλλη, ο κ. Τέντες δεν αναρωτιέται γιατί δυο άνθρωποι που «λένε την αλήθεια» και που «θυμούνται» τόσες απίθανες λεπτομέρειες μετά από σχεδόν δυο δεκαετίες, έχουν ανάγκη να φρεσκάρουν τη μνήμη τους, για να μη πέσουν προφανώς σε αντίφαση με τα όσα είχαν καταθέσει προανακριτικά μόλις πριν από ένα χρόνο.

Δικαιολογημένα ο Κανάς είχε μια έκρηξη οργής μετά την ολοκλήρωση και της κατάθεσης Πομώνη. «Δεν έμπαινα στο σπίτι στα σκοτάδια, δεν είμαι ούτε κουκουβάγια ούτε γάτα», είπε, παρουσιάζοντας στο δικαστήριο μια σειρά επαφές που είχε στα τόσα χρόνια με τους υπόλοιπους ενοίκους της πολυκατοικίας, μεταξύ των οποίων και η μητέρα και ο αδελφός του Πομώνη.

Την ώρα της αξιολόγησης ο Χρ. Τσιγαρίδας αναφέρθηκε και στους τρεις τελευταίους μάρτυρες. Η Τόγκα -είπε- είναι ψευδομάρτυρας που πιστεύει ότι εκτελεί κάποιο εθνικό, πατριωτικό καθήκον. Είναι ανηψιά ενός εν αποστρατεία αστυνομικού και πιστεύει πως ό,τι λέει η Ασφάλεια είναι αλήθεια. Γι' αυτό και δέχτηκε να έρθει να καταθέσει, ό,τι της είπαν, μόνη αυτή από όλους τους ενοίκους της πολυκατοικίας. Η Σιάζου δείχνει ότι απολαμβάνει την ψευδομαρτυρία της. Όσο για τον Πομώνη ήρθε για να στηρίξει τη σύζυγό του. Για να τσοντάρει κάποιες λεπτομέρειες ώστε να γίνει πιστευτή η ψευδομαρτυρία της συζύγου του.

Η Μ. Δαλιάνη (υπεράσπιση Τσιγαρίδα) χαρακτήρισε σκοτεινό τον τρόπο που έγινε η προανάκριση και σπληνίτευσε τον τρόπο που κατασκευάζονται και χρησιμοποιούνται τέτοιου είδους μάρτυρες.

Ο Κ. Αγαπίου σχολίασε πως για κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο, που θέλει να έχει ένα ελάχιστο αξιοπρέπειας, αυτές οι τρεις καταθέσεις αποτελούν προσβολή της λογικής. Πιο πολύ, βέβαια, προσβάλλει αυτούς τους ιδίους που δέχτηκαν να συμμετάσχουν σ' αυτή τη διαδικασία της κατασκευής ενόχων μέσω τέτοιων αναγνωρίσεων.

Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα (λόγω κωλύματος του συνήγορου Α. Κούγια), οπότε αναμένεται να συνεχίσει την κατάθεση της η Κυριακίδου, ενώ εκκρεμεί αίτημα του Α. Κανά να εξεταστούν και οι Σιάζου-Πομώνης από το συνήγορό του που απουσίαζε.

Θα κλείσουμε το ρεπορτάζ αυτής της εβδομάδας με ένα γενικό σχόλιο. Έχουν γίνει φανερές δυο στάσεις στην Εδρα. Ο τακτικός εισαγγελέας (ο αναπληρωτής δεν συμμετέχει καθόλου και θα μείνει στην ιστορία ως ο «τα αυτά κύριε πρόεδρε»), μολοντί δεν έχει καμιά σχέση με τους εισαγγελεις Λάμπρου και Πατσή, προσπαθεί απεγνωσμένα να στηρίξει το κατηγορητήριο και να διασώσει τους εμφανώς κατασκευασμένους ψευδομάρτυρες, καθοδηγώντας τους όσο μπορεί. Το ίδιο, αν και κάπως πιο διακριτικά, κάνει και ο πρόεδρος. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν έχει κάνει ούτε μια ερώτηση που να προσπαθεί να βασανίσει λίγο τα όσα καταθέτουν οι μάρτυρες. Τα αποδέχεται ως έχουν, χωρίς να θέτει σε αμφισβήτηση (έστω με μια δεύτερη ερώτηση) ακόμα και τα πιο κραυγαλιά απ' όσα καταθέτονται. Η δεύτερη στάση είναι μια στάση αμφισβήτησης των όσων καταθέτουν οι μάρτυρες και την κρατάει κυρίως ο εφέτης Α. Ντούλης και δευτερευόντως η άλλη εφέτης της τακτικής σύνθεσης Μ. Χυτήρογλου και ο αναπληρωτής πρόεδρος. Αυτοί οι δικαστές δείχνουν τουλάχιστον πως θέλουν να κάνουν μια δίκη με τους κανόνες της ποινικής δίκης με βάσει της πείρας τους. Βέβαια, ουδείς μπορεί να προσεφλήσει τίποτα για την τελική τους στάση. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε πως έχουμε να κάνουμε με μια πολιτική υπόθεση και όχι με μια συνηθισμένη ποινική δίκη. Ισως όλα να γίνονται απλώς για... ξεκάρφωμα.

Ερχεται μπόρα...

Εχουμε βρεθεί σε φοιτητικές συνελεύσεις και σε συζητήσεις αρκετές φορές. Όσοι από μας καταφέρθηκαν να ανέπτυξαν συγκεκριμένη επιχειρηματολογία, πολλές φορές αντιμετωπιστήκαμε ως υπερβολικοί, που «φέρνουμε πάντα την καταστροφή» και «σιγά μην είναι τόσο χάλια όπως μας τα λέτε». Ακόμα και τώρα, που αρχίζουν να μπαίνουν λουκέτα σε διάφορα πανεπιστημιακά τμήματα ανά την Ελλάδα, λόγω της υποχρηματοδότησης, οι δύσπιστοι παραμένουν. Ας δούμε, λοιπόν, τι συνέβη στην Αγγλία, όπου εφαρμόζεται ήδη η Ασκηση Ερευνητικής Αξιολόγησης (RAE). Τις πληροφορίες αντλούμε κυρίως από την εφημερίδα Guardian και από το site της ΠΟΣΔΕΠ.

Τα τελευταία έξι χρόνια, 79 τμήματα επιστήμης και μηχανικών έχουν κλείσει, 28 τμήματα Χημείας τερμάτισαν τη λειτουργία τους, ενώ έχουμε δραματική μείωση των φοιτητών Χημείας (από 7.490 που ήταν το 1997 σε 5.735). Επίσης, στην Ιατρική παρουσιάζεται πτώση του διδακτικού προσωπικού κατά 36% από το 2000. Στο πανεπιστήμιο του Newcastle το Φυσικό Τμήμα έκλεισε (με βαθμολόγηση 4 στα 5), στο πανεπιστήμιο Keele το Φυσικό Τμήμα έβαλε λουκέτο, λόγω μη εισροής χρημάτων από την έρευνα. Ακόμα, στο πανεπιστήμιο του Exeter έχει δρομολογηθεί το κλείσιμο των Τμημάτων Μουσικών Σπουδών, Χημείας και Ιταλικών, ενώ από το 2001 έχουν χαθεί 3.500 περίπου θέσεις πανεπιστημιακών!

Όπως μας πληροφορεί ο

Steven Rose από την Guardian: «Η τελευταία καταστροφή είναι η δυσκίνητη και ακριβή Ασκηση Ερευνητικής Αξιολόγησης (RAE), που υποτίθεται ότι βαθμολογεί τα τμήματα σύμφωνα με την ποιότητα των δημοσιεύσεών τους και τα χρηματοδοτεί αναλόγως, σε μια κλίμακα από 1 ως 5. Τα αποτελέσματά του έχουν δημοσιευτεί σε ολόκληρο τον Τύπο δεδομένου ότι ακόμη και τα βαθμολογημένα με 4 τμήματα (που σημαίνει έρευνα εθνικής και κάποιων διεθνούς σημασίας) έχουν αναγκαστεί να κλείσουν. Περίπου 79 τμήματα επιστήμης και μηχανικών έχουν κλείσει κατά τη διάρκεια των προηγούμενων έξι ετών. Αλλά τα πανεπιστήμια απαιτούν την αλληλεπίδραση διαφορετικών αρχών: εάν ένα τμήμα Χημείας κλείνει, πώς μπορεί ένα πανεπιστήμιο να διδάξει επαρκώς ή να διεξάγει έρευνα στη βιοχημεία; Και με το να διδάσκεις την επιστήμη χωρίς τη φιλοσοφία της διακινδυνεύεις να παράγεις μια γενιά στενά ειδικομένων τεχνικών».

Βλέπουμε ότι αρκεί μια βαθμολόγηση με 4 στα 5 από την RAE για να κλείσουν αρκετά παραδοσιακά τμήματα, όπως αυτά των θετικών επιστημών, και να δώσουν τη θέση τους σε ειδικευμένα τμήματα απόλυτα συνδεδεμένα με την αγορά και τις επιχειρήσεις. Το χειρότερο είναι ότι στην Ελλάδα (ίσως και αλλού) έχει περάσει η αντίληψη ότι το πρόβλημα θα δημιουργηθεί μόνο με εκείνα τα πανεπιστήμια που θα πάρουν χαμηλή βαθμολογία. Έτσι ο υποψήφιος φοιτητής έχει την άνεση, μες στον ατομισμό που είναι βουτηγμένος, να ονειρεύεται ότι θα πετύχει

σε κάποιο «καλό» πανεπιστημιακό ίδρυμα. Απ' ό,τι δείχνει, όμως, το παράδειγμα της Αγγλίας, αν ένα πανεπιστήμιο έχει βαθμολογηθεί με άριστα (5) και την επόμενη φορά αποφασίσουν ότι το πανεπιστημιακό έργο δεν ικανοποιεί τις ανάγκες της αγοράς, τότε με μια απλή μείωση της βαθμολογίας από 5 σε 4 (σχεδόν άριστα), οδεύει προς το κλείσιμο. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Anglia Polytechnic University, που το κλείσιμο του Χημικού Τμήματος, το οποίο μετατράπηκε σε ιατροδικαστική επιστήμη, αιτιολογήθηκε ως εξής: «Ακολουθούμε την αγορά και μια καθαρή τάση της αγοράς!» Το ίδιο ακριβώς συνέβη και με το Φυσικό Τμήμα του πανεπιστημίου του Newcastle, όπου ο εκπρόσωπος δήλωσε ότι το πανεπιστήμιο αναδιοργανώνεται για να συγκεντρωθεί στην εφαρμοσμένη Φυσική, όπως η ναυτεχνολογία και η επιστήμη υλικών, που έχουν την δυνατότητα να παράγουν κέρδος μέσω της έρευνας σε σύνδεση με την βιομηχανία.

Είναι φανερό ότι η Αξιολόγηση δεν έχει να κάνει μόνο με την υποχρηματοδότηση των Πανεπιστημίων αλλά επεμβαίνει και αλλάζει το πρόγραμμα σπουδών του κάθε Τμήματος, το κάνει συμβατό προς τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που θέλουν να εκμεταλλευτούν το επιστημονικό έργο.

Τέλος, ας δούμε ποια είναι τα συμπεράσματα και το τι μέλλει γενέσθαι για τα πανεπιστημιακά ιδρύματα εντός Ελλάδας, που έστω και πειραματικά έχει εφαρμοστεί η αξιολόγηση. Παραθέτουμε

κομμάτι από την εισήγηση του Ν.Α. Ασπράγκαθου:

«Όσοι καλόπιστα πιστεύουν ότι η αξιολόγηση θα "βελτιώσει" τη λειτουργία των πανεπιστημίων, αν η αξιολόγηση είναι εσωτερική και με ακαδημαϊκά κριτήρια, διαφεύδονται από την εμπειρία των αξιολογήσεων των ελληνικών πανεπιστημίων από την Οργάνωση των Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων (CRE). Οι σημαντικότερες συστάσεις των τριών πρυτάνεων που αξιολόγησαν το Πανεπιστήμιο Πατρών είναι 1. Αυτονομία, δηλαδή αυτοχρηματοδότηση για να απαλλαγεί το κράτος από τις δαπάνες για την παιδεία και "πλήρη κοστολόγηση". Στα απλά ελληνικά αυτό σημαίνει διδάκτρα, εξάρτηση από επιχειρηματίες και έσοδα από παροχή υπηρεσιών. 2. Αυξηση του αριθμού των εργαζομένων με καθεστώς μερικής απασχόλησης. 3. Μείωση της συμμετοχής στα ακαδημαϊκά όργανα, και εφαρμογή των αρχών του μανάτζινγκ στην διοίκηση του πανεπιστημίου 4. Εξισορρόπηση μεταξύ της ακαδημαϊκότητας και της επιχειρηματικότητας. Υπέρβαση των αντιεπιχειρηματικών θέσεων των παραδοσιακών ακαδημαϊκών και αντιμετώπιση διάφορων πολιτικών που είναι ενάντια στο επιχειρηματικό πνεύμα.»

Ερχεται βροχή, έρχεται μπόρα, λοιπόν, και δυστυχώς το φοιτητικό κίνημα δείχνει κάτι παραπάνω από μουνδιασμένο, ενώ ταυτόχρονα είναι το μόνο που μπορεί να μπλοκάρει τα σχέδιά τους για την υποβάθμιση των σπουδών μας.

Γιάννης Ξ.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά
Συνεχίζουμε την επίπονη μα τόσο διασκεδαστική και διδακτική ανθολόγησή μας, που σήμερα φτάνει ως το Πάσχα, "που ανθίζουν τα κλαριά και βγάζει η γη χορτάρι". Μιλάμε για πολλή χλωρίδα!

Μ. Μαργαρίτης (8/4): Δεν τους ξέρω τους δρόμους. Εδώ στην Αθήνα δύο-τρία δρομολόγια ξέρω. Ποια λέγεται περιοχή Σεπολιών; (15/4): Τι γελάτε; Επειδή δεν ξέρω το Παλαιό Ψυχικό; Δεν το ξέρω.

Σ. Βρανοπούλου (11/4): Ο Μιχάλης είχε ένα πάθος να βγάλει λεφτά για το κράτος, για την Εθνική. Ήταν μια υστερία... Αυτοί οι άνθρωποι (κατηγορούμενοι) είτε είναι αγράμματοι τελείως είτε ημιμαθείς... Δεν μπορούν να δεχτούν έναν άνθρωπο πετυχημένο, έναν άνθρωπο εργαζόμενο.

Γ. Τσέρνογλου (11/4): Τρία γράμματα και τρία νούμερα έχουν οι μοτοσικλέτες πάνω από 50 κυβικά.

Μ. Μαργαρίτης (14/4): Τι να κάνουμε; Εδώ ανοίγουμε τραχανάδες χωρίς λόγο. Μην γελάτε, δεν γελάνε εδώ πέρα κ. Σάββα Ξηρέ.

Μ. Μαργαρίτης (14/4): Επειδή εγώ ήμουν ζωηρό παιδί και είμαι γεμάτος ουλές, αυτές που είναι πίσω στην πλάτη δεν κλείνουν ποτέ. Σας λέω δηλαδή εμπειρική χειρουργική.

Μ. Μαργαρίτης (14/4): Θα ξεκινήσουμε νύχτα που είναι ωραία. Ξέρετε τι ωραίο περιβάλλον είναι το πρωί; όχι επειδή είναι φτωχικά τα μέρη εδώ κάτω, να μην τα επισκεπτόμαστε. Λαϊκό το αίσθημα πρέπει να είναι.

Ε. Γεννηματά (15/4): Ο δε Σάββας μου έκανε εντύπωση που ήταν τόσο ωραίο παιδί. Αδωνις. Ο άλλος, ο Τζωρτζάτος, μου φάνηκε λίγο σαν χαζούλης... Έχουν αλλάξει τόσα επαγγέλματα κύριε πρόεδρε, γιατί να μην κάνουν και το χαζό;... Εγώ δεν είμαι ψυχολογικά άρρωστη, το μόνο καλό που έχω... Τώρα όποιον βλέπω και σκάβει, φωνάζω το 100. Φοβάμαι... Βλέπω από μακριά, έχω οπτικό μάτι.

Π. Λουδάρος (18/4): Ρε πουστάρω, δεν ντρέπεσαι ρε γύφτο να σκοτώσεις τον άνθρωπο; Μωρή κουφάλα θα πεθάνεις. Γιατί; Τι σου έκανε ο άνθρωπος;... Πήγαμε με συμβατικό και με μηχανές και ιστορίες και έτσι κι αλλιώς. Μόνο στο κλαρί δεν βγήκα, κορόιδο είμαι; Της πιάτσας είμαστε. Με δίχως κέρδος κέρατα;... Ρόμπα θα γίνω... Τι είσαι; (προς τον πρόεδρο) Πενήντα χρονών; Μια χαρά είσαι, έχεις ρυτίδες; Δεν έχεις τίποτα... Κύριε πρόεδρε, όταν πάρεις ένα αμάξι καινούργιο και δεν το πλακώσεις να το στρώσεις, θα χτυπήσει μπιέλα. Ετσι είναι και ο άνθρωπος. Αν δεν προσέχεις και πίνεις οινοπνευματώδη, ξενύχτια, θα σουρώσεις, θα γίνεις σαν γριά... Ασε να γελάσουμε λίγο κύριε πρόεδρε... Φουκαράς είμαι. Ετσι κι αλλιώς θα πεθάνουμε... Θα πιάσω τώρα να κάνω ξεφτίλα τον πρόεδρο; Είναι δυνατόν;... Μπράβο, όλες οι τηλεοράσεις για σένα λένε, είσαι πρώτος... Θα μου βγάλεις τίποτα κ. πρόεδρε; Να χαρείς την οικογένειά σου, στο χέρι σου είναι.

Μ. Μαργαρίτης (18/4): Οι πρώτοι δικαστικοί λόγοι, εδώ κάτω από την Ακρόπολη γίνανε. Βέβαια, δεν τα βρήκανε και τόσο καλά με τα ορκωτά εκεί ο Σωκράτης και κάτι άλλοι, αλλά τέλος πάντων.

Χ. Λάμπρου (21/4): Εύγε εις τον μάρτυρα (Γ. Βουτζαλή). Ο μάρτυς αυτός είναι και ειλικρινής μάρτυς και υπεύθυνος πολίτης. Μπράβο του.

Μ. Μαργαρίτης (21/4): Το κοινοβουλευτικό σύστημα δεν θα μου το βρίζει κανένας... Κάθε μεσημέρι ανοίγουμε την εφημερίδα μας έστω να μας πάρει ο ύπνος κάπου μισή ώρα, γιατί οι περισσότεροι δεν διαβάζουμε πολύ την εφημερίδα, βλέπουμε τι γίνεται στον κόσμο.

Μ. Περαιτικός (22/4): Δεν ξέρω δραχμές, ξέρω δολάρια.

Μ. Μαργαρίτης (22/4): Ο άνθρωπος θέλει δύο πιάτα φαγητό την ημέρα και ένα κρεβάτι να κοιμάται. Ο,τι παραπάνω έχει περιττό είναι.

Β. Περαιτικού (23/4): Ερχόταν αρκετά συχνά και έβλεπε τα παιδιά (ο Κωστής Περαιτικός)... Δεν μπορώ να θυμηθώ, δεν ερχόταν τακτικά... Ήταν πολύ ζεστός άνθρωπος, ήταν πάρα πολύ τρυφερός πατέρας.

Γ. Πέτσος (23/4): Η οικογένεια Περαιτικού δημιούργησε περιουσίες στο εξωτερικό, πάντοτε με γνώμονα το εθνικό συμφέρον... Περίμενε 15 μήνες για τη συντήρηση μόνον των εργαζομένων.

Μ. Μαργαρίτης (23/4): Η υποτινύουσα τί γωνία ήταν σε σχέση με την κάθετο από εσάς;... Τότε θα έχουμε ισοσκελές τρίγωνο. Αυτό δηλούν οι λίγες γνώσεις που μας έχουν μείνει. Η μάθηση είναι ανάμνηση, λέει ο Πλάτωνας.
(Η συνέχεια στο επόμενο)

■ Προκλητικό βούλευμα

Ομηρίας συνέχεια για τον Κ. Αβραμίδα

Υστερα από μήνες μαγειρεμάτων βγήκε το βούλευμα για τις κατηγορίες σε βάρος του Κώστα Αβραμίδα. Ενα βούλευμα εξίσου προκλητικό με το όλο στήσιμο αυτής της υπόθεσης, που συνεχίζει την ομηρία του Αβραμίδα, με προφανή στόχο να κατατρομοκρατήσει σε δίκη κατηγορούμενος ως μέλος της 17N και... ως ηθικός αυτουργός των ενεργειών της (βάσει των προκλήσεων που σκανάρισε για να δημοσιευτούν στο site της Συσπείρωσης Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία).

Με πλειοψηφία 2 προς 1 το Συμβούλιο Εφετών κρατάει την υπόθεση ανοιχτή και διατάζει να γίνει πραγματογνωμοσύνη, για να διαπιστωθεί αν το αποτύπωμα που η Ασφάλεια υποστηρίζει ότι βρήκε

στο βιβλίο «Το ελληνικό αντάρτικο πόλεων», που κατά την άποψη των διωκτικών αρχών βρέθηκε στη γιάφκα της 17N στην οδό Πάτμου, ανήκει στον Κ. Αβραμίδα. Δηλαδή, αν το αποτύπωμα είναι του Αβραμίδα, αυτός πρέπει να παραπεμφθεί σε δίκη κατηγορούμενος ως μέλος της 17N και... ως ηθικός αυτουργός των ενεργειών της (βάσει των προκλήσεων που σκανάρισε για να δημοσιευτούν στο site της Συσπείρωσης Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία).

Εδώ η «αντιτρομοκρατία» κάνει κυριολεκτικά ένα άλμα. Γιατί θεωρεί ως ένδειξη ενοχής

αποτύπωμα σε κινητό αντικείμενο και μάλιστα βιβλίο, το οποίο κάποιος θα μπορούσε να είχε πιάσει οπουδήποτε (αυτό ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι το αποτύπωμα του Αβραμίδα, ο οποίος είχε δηλώσει ότι δεν μπορεί να γνωρίζει). Όσο για τις προκλητικές και την... ηθική αυτουργία τί να πούμε εμείς, όταν οι ίδιοι οι ασφαλίτες έχουν αποφανθεί ότι σκαναρίστηκαν μεταγενέστερα και με σύστημα που δεν υπήρχε όταν γραφόταν τα πρωτότυπα.

Ενας δικαστής είχε την άποψη ότι δεν στοιχειοθετείται καμιά ένδειξη ενοχής και πρέπει

να παύσει οριστικά η δίωξη κατά του Κ. Αβραμίδα, άποψη που ως γνωστόν είχε και ο ειδικός εφέτης ανακριτής Λ. Ζερβομπεάκος, στον οποίο η Αντιτρομοκρατική έστειλε «πακέτο» τον Αβραμίδα μετά τη σύλληψή του το Μάη του 2003.

Είναι φανερό ότι παρατείνεται η ομηρία του Κ. Αβραμίδα για λόγους ευδιακριτους. Για να συντηρείται η τρομοκρατία, να επιδεικνύεται καλή διαγωγή στους Αμερικάνους και να μπαίνει σε λογική ομηρίας όλος ο κόσμος της αλληλεγγύης. Ας το πάρουν ειδηση, όμως, ότι και αυτή η πρόκληση δεν θα τους περάσει.

Γήπεδο στο Μενίδι, αποδυτήρια στα Κιούρκα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Στο σημείωμα της προηγούμενης βδομάδας γράψαμε ότι η εκπομπή των οργανωμένων οπαδών του Ολυμπιακού «κόπηκε» κατόπιν προεδρικής παρέμβασης. Οι παρουσιαστές της εκπομπής ανακοίνωσαν την απόφασή τους να σταματήσουν την εκπομπή (τόσο το ύφος της ανακοίνωσης, όσο και τα γεγονότα που είδαν το φως της δημοσιότητας έδειχναν με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο ότι η ΠΑΕ Ολυμπιακός, ενοχλημένη από την κριτική που έκαναν οι παρουσιαστές και οι συμμετέχοντες στην εκπομπή σε βάρος των επιλογών της και του προπονητή της ομάδας Ντούσαν Μπάγιεβιτς, είχε απαιτήσει την διακοπή της), όμως την επόμενη μέρα η εκπομπή ξεκίνησε κανονικά και επεφύλαξε σε όλους μας μια πολύ μεγάλη έκπληξη. Αναφερόμαστε στην παρέμβαση του προέδρου του Ολυμπιακού Σωκράτη Κόκκαλη, ο οποίος μίλησε για όλους και για όλα, δήλωσε την υποστήριξή του στις προσπάθειες που κάνουν οι οργανωμένοι οπαδοί της ομάδας και η Θύρα 7 για την καταπολέμηση της βίας, υπεραμύνθηκε των επιλογών του, εξήρε το έργο του Αλέξανδρου στον πάγκο της ομάδας (αν και ταυτόχρονα ξεκαθάρισε ότι τη δεδομένη χρονική στιγμή δεν υπάρχει θέμα επιστροφής του) και συμβούλευσε (σαν στοργικός πατέρας) τους οπαδούς του Ολυμπιακού που θα ταξίδευαν στη Γαλλία για τον αγώνα με την Σοσό να ντυθούν καλά, γιατί ο καιρός ήταν πολύ άσχημος. Για όλους και για όλα μίλησε ο πρόεδρος, εκτός βέβαια από τον Μπάγιεβιτς που τον άφησε παντελώς ακάλυπτο.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Κόκκαλης, χωρίς να κρατάει τα προσχήματα, επιβεβαιώνει το σημαντικό ρόλο που παίζουν οι οργανωμένοι οπαδοί στις εξελίξεις γύρω από την ομάδα. Τις προηγούμενες φορές ήταν πανίσχυρος εντός και εκτός των αγωνιστικών χώρων και μπορούσε, χωρίς να κινδυνεύει, να πλέκει το εγκώμιο του «λαού» του Ολυμπιακού. Αυτή τη χρονική στιγμή, όμως, και με δεδομένο ότι οι οπαδοί του Ολυμπιακού με τη συμπεριφορά τους έχουν «αδειάσει» το ταμείο της ομάδας (από την αρχή της χρονιάς ο Ολυμπιακός έχει δώσει πέντε αγώνες χωρίς φιλάθλους και κινδυνεύει να τιμωρηθεί με άλλους δύο και να

παίξει χωρίς τον κόσμο του στο ντέρμπι με την ΑΕΚ), έκανε στην πλειοψηφία της κοινής γνώμης (ακόμη και στους οπαδούς του Ολυμπιακού) ιδιαίτερη εντύπωση η «επίθεση φιλίας» προς τον Τσουκαλά και την παρέα του. Μάλιστα, την περασμένη Δευτέρα είχε συνάντηση με τους επικεφαλής των υπεύθυνων της Θύρας 7, από τους οποίους ζήτησε να προστατεύσουν το Καραϊσκάκη από νέες τιμωρίες και τους τόνισε ότι «το καλοκαίρι θα γίνουν καλές μεταγραφές, θα υπάρξει ανανέωση και η ομάδα θα δυναμώσει πολύ».

Ο Κόκκαλης, μετά από πολλά χρόνια παντοδυναμίας, δεν μπορεί να ελέγξει απολύτα τα δρώμενα στο ελληνικό πρωτάθλημα και για το λόγο αυτό προσπαθεί να τα βρει με τους οργανωμένους οπαδούς και τη Θύρα 7, αφενός για να μειώσει όσο το δυνατόν τις αντιδράσεις στην περίπτωση που οι αγωνιστικοί στόχοι της ομάδας δεν υλοποιηθούν (αποδιοπομπαίος τράγος σε μια τέτοια εξέλιξη θα είναι ο Μπάγιεβιτς, ο οποίος μετράει μέρες στο λιμάνι) και αφετέρου για να τους χρησιμοποιήσει σαν «διαπραγματευτικό ατού» και «μοχλό πίεσης» για να προωθήσει τα μελλοντικά του σχέδια. Όσο για τις μεταγραφές και τη δημιουργία μεγάλης ομάδας, δεν είναι τίποτα περισσότερο από υποσχέσεις για να τους παραμυθιάσει. Ο Κόκκαλης είναι πάνω απ' όλα καπιταλιστής που έχει σαν στόχο το κέρδος και το ελληνικό πρωτάθλημα δεν προσφέρεται για «επενδύσεις». Άλλωστε, ο Ολυμπιακός έχει την πιο πλήρη ομάδα και εύκολα με προσεχτικές κινήσεις μπορεί να ξεκινήσει μια σταδιακή ανανέωση σε επίπεδο τριετίας, χωρίς η ομάδα να πάψει να είναι ανταγωνιστική.

✓ Οι εξελίξεις στο θέμα του γηπέδου της ΑΕΚ όχι μόνο δεν ξεκαθαρίζουν το τοπίο αλλά αντίθετα το κάνουν περισσότερο θολό και αφορούν την κυβερνητική πρόταση για το γήπεδο και μια πρωτοβουλία από τον πρόεδρο της ΑΕΚ κ. Νικολαΐδη. Όπως έχουμε γράψει σε προηγούμενα σημειώματα, για την ανέγερση υπήρχαν μέχρι την προηγούμενη βδομάδα τρεις «λύσεις». Η αρχική του Γρανίτσα να γίνει το γήπεδο στην Νέα Φιλαδέλφεια, μέσω της ένταξης στον αναπτυξιακό νόμο που

ψήφισε η κυβέρνηση, σε συνδυασμό με προηγούμενο νόμο του ΠΑΣΟΚ που καθόριζε συγκεκριμένο συντελεστή δόμησης, η πρόταση Μελισσανίδη για κατασκευή γηπέδου στην Νέα Φιλαδέλφεια χωρίς τη βοήθεια της πολιτείας, με αυτοχρηματοδότηση, και η πρόταση του κ. Νικολαΐδη να γίνει το νέο γήπεδο σε άλλη περιοχή, αφού στο χώρο που υπήρχε το παλιό γήπεδο δεν είναι δυνατόν να κατασκευαστεί νέο που να καλύπτει τις επιδιώξεις και τα όνειρα της ΠΑΕ ΑΕΚ.

Στην αρχή της περασμένης βδομάδας είχαμε και μια τέταρτη πρόταση από την κυβέρνηση, διά στόματος του υφυπουργού Απασχόλησης Μεμά Γιακουμάτου, ο οποίος, αφού έλυσε τα εργασιακά θέματα και μηδένισε την ανεργία στην Ελλάδα, αποφάσισε να ασχοληθεί και με το γήπεδο της ΑΕΚ. Σύμφωνα με την πρόταση Μεμά, το νέο γήπεδο προτείνεται να γίνει σε έκταση δίπλα στο Ολυμπιακό Χωριό, στο Μενίδι, και σε αντάλλαγμα να παραχωρηθεί στο κράτος η έκταση στην Νέα Φιλαδέλφεια. Η πρόταση Γιακουμάτου προκάλεσε τα γέλια των ΑΕΚτζήδων κάθε «τάσης», αφού ο Μεμάς προτείνει στην ΑΕΚ να πάρει μια έκταση στη μέση του πουθενά και να παραχωρήσει μια έκταση – φιλέτο με τεράστιες δυνατότητες εμπορικής αξιοποίησης, και επί της ουσίας αποτελεί μια έμμεση αλλά σαφή δήλωση από την κυβέρνηση ότι δεν σκοπεύει να αναμιχθεί και να βοηθήσει την ΑΕΚ στην κατασκευή του νέου γηπέδου της. Για το λόγο αυτό κάνει μια πρόταση η οποία έχει απειροελάχιστες δυνατότητες να γίνει δεκτή (ούτε καν να την συζητήσουν δεν είναι διατεθειμένοι οι παράγοντες της ΑΕΚ) και ξεμπερδεύει.

Σημαντικότερη και με πολύ μεγάλο παρασκήνιο είναι η πρωτοβουλία της ΠΑΕ ΑΕΚ να προχωρήσει σε πρόσκληση ενδιαφέροντος για την κατασκευή του νέου γηπέδου της ομάδας. Αν η πρόταση Γιακουμάτου προκάλεσε γέλια στους ΑΕΚτζήδες η πρόταση Νικολαΐδη πρέπει να προκαλέσει κλάματα τουλάχιστον σε όσους θέλουν το γήπεδο να γίνει στη Νέα Φιλαδέλφεια. Αφήνουμε ασχολίαστο το γεγονός ότι η ΠΑΕ ΑΕΚ προχωράει σε πρόσκληση ενδιαφέροντος

χωρίς να της ανήκει η έκταση ανέγερσης του γηπέδου και χωρίς έστω την σύμφωνη γνώμη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, που είναι και η ιδιοκτήτρια, αλλά θέτει προς τις ενδιαφερόμενες εταιρίες και σειρά υποχρεώσεων, προϋποθέσεων και όρων.

Δύο είναι καταρχάς τα ενδιαφέροντα στοιχεία. Πρώτο, ότι η πρόσκληση της ΠΑΕ ΑΕΚ αναφέρει σαν συντελεστή δόμησης αυτόν που έχει οριστεί από τον νόμο που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ και υπάρχει στην πρόταση Γρανίτσα, το σχέδιο του οποίου άμεσα αποδέχεται, και δεύτερο ότι σαν ημερομηνία παράδοσης του γηπέδου ορίζεται ο Ιούλιος 2007 και όχι ο Αύγουστος 2006, όπως απαιτούσε η ΠΑΕ με προηγούμενες ανακοινώσεις της. Όπως είχαμε προβλέψει, ο κ. Νικολαΐδης θα βαδίσει μόνος του αδιαφορώντας για τα εμπόδια από τους «ΑΕΚάρες» και για τις αντιδράσεις του κόσμου της ΑΕΚ που απαιτεί γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια. Με τον τρόπο που έχει διατυπωθεί η πρόσκληση ενδιαφέροντος και τις παραμέτρους που θέτει είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι δεν θα υπάρξει καμιά σοβαρή πρόταση. Άλλωστε, εδώ και καιρό ο πρόεδρος της ΑΕΚ και οι συνεργάτες του διαλαλούν όπου σταθούν και όπου βρεθούν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει βιώσιμο γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια. Ο στόχος είναι προφανής. Με τον αποτυχημένο αυτό «διαγωνισμό» ο Νικολαΐδης θα προσπαθήσει να πείσει τον κόσμο της ΑΕΚ να δεχτεί την ανέγερση γηπέδου εκτός της Νέας Φιλαδέλφειας, αφού δεν έχει κάποιο άλλο σοβαρό επιχείρημα.

Όταν ο Ντέμης ξεκινούσε την προσπάθειά του να διοικήσει την ΑΕΚ, είχαμε γράψει ότι ή θα τα παρατήσει ή θα έρθει σε σύγκρουση με τον κόσμο της ομάδας, αφού τα κέρδη και η «βιωσιμότητα» μιας ΠΑΕ δεν μπορούν να συνδυαστούν με τα όνειρα και την αγάπη των οπαδών της.

Στο τότε ερώτημα για τον Ντέμη, «αγάπη για την ομάδα» ή λαμόγιο, η απάντηση σήμερα για τον κ. Νικολαΐδη τείνει προς τη λέξη λαμόγιο.

Κος Πάππας

Πληθώρα αδιάφορων ταινιών κι αυτή τη βδομάδα στις αίθουσες. Με εξαίρεση την επανέκδοση του «Καυγατζή» του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, οι υπόλοιπες δεν αξίζουν οποιασδήποτε αναφοράς. Πολύ περισσότερο που πέτρα από τον «Καυγατζή» υπάρχει άλλη μια ταινία για την οποία αξίζει να πούμε πολλά. Είναι σημαντική και είναι ελληνική! Είναι ο «Ομηρος» του Κων. Γιάνναρη!

■ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΡΗ

Ομηρος

Στην «Ακρη την πόλης» δεν είδαμε το περιθώριο αλλά ένα σκορμάτι του ελληνικού αστικού τοπίου. Στο «Δεκαπενταύγουστο» δεν είδαμε τη μεταφυσική αλλά την αγωνία της απόδρασης από τη μοναξιά και την αλλοτρίωση. Στον «Ομηρο» δεν είδαμε μια απλή λεωφορειοπειρατεία αλλά κάτι από τις σύγχρονες Οδύσσειες εκατομμυρίων ξεριζωμένων προσφύγων και παριών αυτού του κόσμου. Και στις τρεις ταινίες είδαμε την πρόθεση του καλλιτέχνη να ασχοληθεί με την αληθινή κοινωνική ζωή, με ουσιαστικά ζητήματα του καιρού

του. Και αυτό είναι που κάνει τον Κ. Γιάνναρη τον πιο υπολογίσιμο σύγχρονο Έλληνα σκηνοθέτη. Ο Γιάνναρης είναι από τους ελάχιστους που κατάφεραν να αποσπαστούν από την παθογένεια που χαρακτηρίζει το ελληνικό σινεμά: την κενολογία. Όπως λέει και ο ίδιος, άλλοι επιλέγουν να κάνουν ταινίες για... λουκουμάδες και άλλοι πολιτικές ταινίες.

Ο «Ομηρος», λοιπόν, είναι μια πολιτική ταινία. Προ πάντων, όμως, είναι μια θαρραλέα ταινία. Απέναντι στο ρατσισμό και την ξενοφοβία των Ελλήνων ξεδίπλωσε την πίκρα της μετανάστευσης, την παντοειδή εκμετάλλευση, τον κάθε είδους βιασμό, την αδίστακτη κρατική βία. Ο «Ομηρος» οδηγεί τις σκέψεις του θεατή στο αυτονόητο: τίποτα δεν γίνεται τυχαία και συχνά ο εγκληματίας είναι ο πιο αθώος απ' όλους.

Σ' όσα λυσσασμένα θ' ακουστούν ο «Ομηρος» απαντά με τη λογική και τα γεγονότα. Και στρατεύεται με την αλήθεια. Όσο κι αν αυτό ενοχλήσει τις εφησυχασμένες συνειδήσεις. Βέβαια, ο Γιάνναρης δεν είναι ούτε ο Μάικλ Γουίντεμττόμ, ούτε οι αδερφοί Νταρντέν. Ο «Ομηρος» κινηματογραφικά έχει τις μικρές του αδυναμίες: Ο ωμός ρεαλισμός έχει τις περισσότερες φορές αρκετή ποίηση από μόνος του, δεν χρειάζεται επιπρόσθετη. Έχει, όμως, και πολλές αρετές: ρυθμό στο μοντάζ και τη μουσική, λιτότητα στην έκφραση, άνεση στο χειρισμό της κάμερας. Πάνω απ' όλα, όμως, ο «Ομηρος» πρέπει να κριθεί γι' αυτό που κυρίως είναι: Μια ταινία με ταξικό πρόσημο, μια έντιμη ταινία, μια ταινία με κότσια.

Ελένη Σταματίου

Τρώω, χέζω, κοιμάμαι, δουλεύω, κοιμάμαι, χέζω, τρώω, δουλεύω, χέζω, δουλεύω, κοιμάμαι, τρώω (What a wonderful world - κατά Λούι Αρμστρονγκ)

Λιάνα, πες αλεύρι: Ο Χριστόδουλος σε γυρεύει

Αν η εργασία είναι υγεία, τότε να δουλεύουν οι άρρωστοι
Κε βίβον Los Caballeros!

♦ Από αντικείμενο εκμετάλλευσης, υποκείμενο ανατροπής: έμπειρο το συνολάκι (όσο αφορά την πρόταση του Τάσου Κατσαρού). Και τώρα να ακούσουμε τα «άλλα».

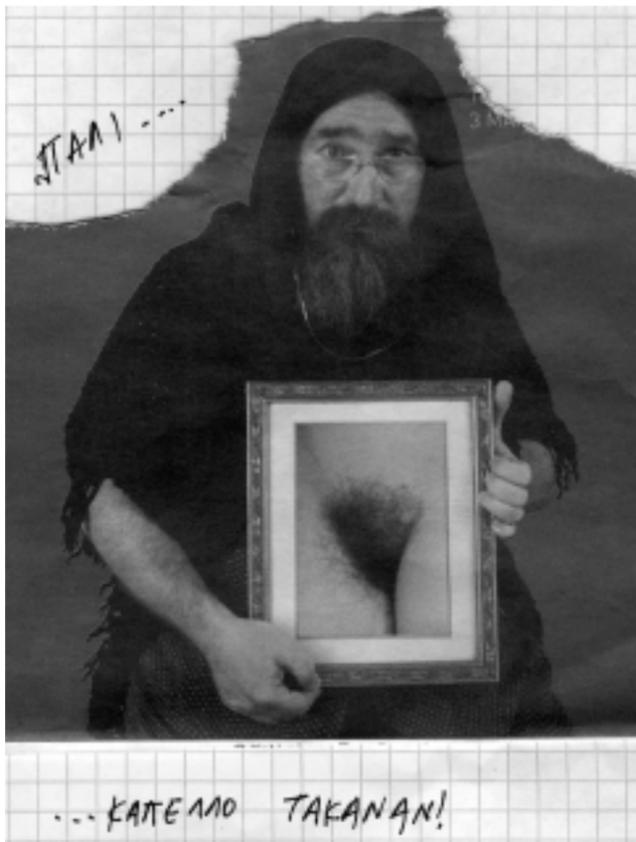
♦ Φαίνεται πως μια σειρά έγκλειστοι θάκαραν(;) και συμφωνία με το διάβολο για να απαλλαγούν από το «άγος»... Όσο για το αν θα υπερασπιστεί κάποιος κάποιον δεν είναι -νομίζουμε- στην διακριτική ευχέρεια του αντικειμένου υπεράσπισης, λαμβανομένου υπόψη του επελαύνοντος μεσαίωνα. Για να «λέμε τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη. Καταλαβαίνουμε τώρα. Δε χρειάζονται περσότερα».

♦ Χρησιμότητα το φυλλάδι «Μεθαδόνη - Η γενική ιατρική ως ομάδα δίωξης ναρκωτικών» από τις εκδόσεις «Χάος και Κουλτούρα» του αειθαλέστατου Λεωνίδα Χρηστάκη.

♦ Εξουσία: έξω απ' την ουσία.

♦ Συνουσία: η ουσία του ΣΥΝ.

♦ «Ποιος δεν θυμάται τους ανεκδιήγητους δικαστές στις έδρες των ειδικών δικαστηρίων για την τρομοκρατία που με τις παρεμβάσεις τους προσπαθούσαν να εμπλέξουν την Αριστερά στο σύνολό της στην

υπόθεση» (εφ. «ΡΗΓΜΑ», φ. 75ο). Τώρα, να τους θαυμάσετε, να τους φτύσετε, να τους πείτε άντε γεια, διαλέξτε και πάρτε...

♦ Ο γιος του Σάκη δεν είχε καμμία σχέση με τον δούλο του

Χριστού αλλά ούτε με τον κλητό του θεού ούτε με τον Φάνη του Επί (και όπως τελειώνει ένα τραγούδι του Κελαηδόνη «ίσως να τον πήδηξα και γω»).

♦ Καλά έγραφε παλιά ο Γ. Καρανικόλας «Ρασοφόροι - η συμφορά του έθνους».

♦ Μινί πιτράκι (ο έχων το στρινγκ είναι στρίγκλα).

♦ Τ' αδέρφια δεν πρέπει να μαλώνουνε Σπύρο και Γιώργο!

♦ Οι αδερφές ίσως.

♦ Πέσανε οι πρώτες φυλακίσεις «χουληκάνων» (και έπεται συνέχεια).

♦ «Οι ιδιοκτήτριες τάξεις και μια μάλλον μικρή μειονότητα που ήταν καθ' όλα εγγράμματη και μπορούσε να κατανοήσει τα έργα των λογίων. Αυτά τα έργα ήταν συχνά δυσνόητα για τους απαιδευτους: χρησιμοποιούσαν ένα λεξιλόγιο που ήταν, εν μέρει, άγνωστο στους απλούς ανθρώπους και συντακτικές δομές ιδιαίτερα πολύπλοκες. Συχνά ήταν γεμάτα από αναφορές σε προγενέστερα λογοτεχνικά έργα, καθώς και στη μυθολογία, πράγματα που υπερέβαινε το επίπεδο γνώσεων των αμόρφωτων ανθρώπων - ή, μάλλον, των περισσότερων ανθρώπων». (από άρθρο του G.E.M. DE STE. CROIX) στην περιοδική έκδοση «Τοπικά» - ο ίδιος τύπος που έγραφε «τους ταξικούς αγώνες στον αρχαίο κόσμο».

♦ «2+2 διώξεις συμβολικές:

οι δημοκρατικές συνδικαλιστικές ελευθερίες, η ελευθερία έκφρασης και κριτικής», διαπιστώνει η σύνταξη των Αντιτετραδίων της Εκπαίδευσης. Προφανώς στην περίπτωση της δικής του ΕΛΛ δεν απειλείται κανένα απολύτως δικαίωμα (γι' αυτό και η σιγή ιχθύος...).

♦ Τριάντα-φιλάκι.

♦ Αυτό δεν είναι ΧΑΡΤΣ (στη Γερμανία). Χρατς! είναι.

♦ Αυτό το PUCCI στρινγκ που φοράς, και μια ζωή με τα γένεια ΤΟΝ γαργαλάς.

♦ Αυτός, αυτός, αυτός ειν' αρχηγός, ο άντρας ο ξεσκίτσας ο πουστομουλαχτός!

♦ Το ΠΑΣΟΚ ειν' εκεί - Βόρεια Αμερική!

♦ Γιωργάκης, ο μεγάλος τιμονιέρης: ... κι η βάρκα γέρνει.

♦ 1.000.000 Τσετσένοι: καλή ψαριά ο εξαδάχτυλος.

♦ Τετοιμοπούκωμα έχουν πάθει οι νεοδημοκρατικές εφημερίδες τώρα που η Πατρίς-Δικαστήριο-Θρησκεία-Οικογένεια έχουν αποδειχθεί μπουρδελο!

♦ Εγώ δεν ήξερα, δεν έβλεπα, δεν άκουγα, σπούδαζα.

♦ Το ΜΕΤΡΟ πάει Ελληνικό (εμείς ούτε βόλτα δεν μπορούμε να πάμε).

♦ Ανέκδοτο: «Ο ανταγωνισμός έκανε φθινό το τηλέφωνο» (από την εφημερίδα ΕΠΤΑΗΜΕΡΗ, 25/02/05).

♦ Σκίζει η Τζένιφερ Λόπεζ (κι η οικονομική πολιτική εμάς).

♦ Πήδημα στον αέρα! (425 δολάρια η μισή ώρα, 525 η μια ώρα). Άλλοι το κάνουν στον αέρα. Εμείς πάντως το τρώμε επί γης.

♦ Και να μην ξεχνάμε: πάρτυ στις 18-19 του Μάρτη.

♦ Δεν κρατήθηκε ο Λιακόπουλος και την Δευτέρα (28/02/05) εξέφρασε την ευαρέσκεία του για το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας αλλά και την ικανοποίησή του για τον ΛΑΟΣπρόεδρο Γ. Καρατζαφέρη (όμοιος ομοίω...).

♦ Εδώ ανθρώπινο χάνονται, συνέδρια αρμενίζουν!

♦ ΛΑΦΚΑ: ΛΑμόγια Φαγατε Καλά!

♦ Μέχρι τέλος του 2009 η Ελλάδα πρέπει να έχει αυξήσει τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης στα καύσιμα κατά 21,2%-25% (κοινοτική οδηγία 2003/96/27.10.2003). (Μάλλον θα πρέπει ν' αρχίσουμε να χρησιμοποιούμε... κλάσμα μιας και η κατάσταση είναι για... κλαύσιμα...).

Βασιλης

♦ Ποιος πυροδοτεί τις κοινωνικές εκρήξεις; Λύση τώρα στο ασφαλιστικό (ΟΤΟΕ)

Αφίσα για όσκαρ γραφειοκρατικής σαπίλας. Διαβάζεται καλύτερα ως εξής: ποιος χαλάει τον ύπνο, την ησυχία, τη γκλαμουριά, τα τυχερά των γραφειοκρατών συνδικαλιστών; Αν η υπόθεση αφορούσε τους γραφειοκράτες, θα έλεγες... καλά να πάθουν οι καριόλες. Μέχρι εκεί έφτασε η σαπίλα τους. Η υπόθεση δυστυχώς αφορά τους εργαζόμενους. Ας επανέλθουμε όμως στο σύνθημα. Το χειρότερο πράγμα σ' αυτή την κοινωνία, ο «εξαποδώ» που λένε, κατά τους σαπισμένους γραφειοκράτες της ΟΤΟΕ είναι οι κοινωνικές εκρήξεις. Πράγματι, πρέπει να τους αναγνωρίσουμε ότι τόσα χρόνια δίνουν όλες τους τις δυνάμεις εναντίον των κοινωνικών εκρήξεων. Έχουν προσφορά και έργο να δείξουν στο καθεστώς. Το οποίο (καθεστώς), τόσο αγνώμον!!!, τους χαλάει τον ύπνο και την καλοπέραση. Αλήθεια, οι εργαζόμενοι στις τράπεζες τί περιμένουν με μια τέτοια ή από μια τέτοια ηγεσία; Δεν εννοούμε, βέβαια, ότι λύνεται το τεράστιο πρόβλημα με ψηφοφορίες, βάζοντας άλλους γραφειοκράτες στη θέση τούτων των γραφειοκρατών. Να πάρουν την υπόθεσή τους στα χέρια τους, εννοούμε.

♦ Κέρδη για τα αφεντικά, φτώχεια και αγωνία για την εργατιά, στους δρόμους θα κριθεί το δίκιο (ΠΑΜΕ)

Μπορεί κανείς να διαφωνήσει; Μπορεί κανείς να πει ότι δεν είναι σωστό, δεν είναι αριστερό το σύνθημα; Όμως όλα τα λόγια, όλα τα συνθήματα, όλες οι διακηρύξεις, όλες οι αυτοανακηρύξεις επαληθεύονται ή διαψεύδονται στο αμείλικτο καμίνι της πράξης. Η πράξη, λοιπόν, αποδεικνύει σωστός ή όχι οι δρόμοι, ακόμα και όταν τους διασχίζουν με αγωνιστικά πανό, με κόκκινες, κατακόκκινες, σημαίες, ακόμα και όταν αντηχούν από αγωνιστικές διακηρύξεις και συνθήματα -στις καλύτερες, δηλαδή, των περιπτώσεων- αυτοί οι δρόμοι του ΠΑΜΕ οδηγούν μόνο στην κάλη. Στην... πεμπουσία της δημοκρατίας. Ψηφίστε για ταξική ΓΣΕΕ. Ψηφίστε για ταξικό κοινοβούλιο. Αρα, το σύνθημα δεν είναι σωστό. Δεν εναρμονίζεται με την στρατηγική του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ. Στην κάλη θα κριθεί το δίκιο, έπρεπε να λείει.

♦ Ο φόβος δεν φυλάει τα έρημα, φυλάει τις διαταγές (Μητροπολιτικά Συμβούλια)

Το θέμα μας είναι, λοιπόν, να μην υπάρχει φόβος, για να αφηφούνται, να παραβιάζονται οι διαταγές. Για ποιο λόγο όμως; Απλά και μόνο για το σαμποτάρισμα των όποιων διαταγών; Υπάρχει περίπτωση να βγουν οι καταπιεσμένες μάζες στο κλαρί παραβιάζοντας γενικώς διαταγές; Ή μήπως η απόφαση των μαζών να διεκδικήσουν το ένα ή το άλλο δίκαιο αίτημα, τον έναν ή τον άλλο στόχο, τις κάνει να ξεπερνούν το φόβο και να αφηφούν τις διαταγές; Αν συμβαίνει το δεύτερο, τότε πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην προπαγάνδη δικαίων, δηλαδή ταξικών, στόχων. Σε αντιπαράθεση με όσα απολαμβάνει η κυρίαρχη τάξη. Στην τελική, η ζύμωση γίνεται για τους καταπιεσμένους, δεν γίνεται για να κάνουμε διαγωνισμό έξυπνων φράσεων μεταξύ μας.

Ημερίδα της Πρωτοβουλίας Οικοδόμων

Οι εργασιακές σχέσεις στο χώρο των κατασκευών και τα ιδιαίτερα προβλήματα των μεταναστών

Πολυτεχνείο, Κυριακή 6 Μάρτη 10 π.μ.

■ Εκλογές ΔΣΑ

Ενισχυμένη η Εναλλακτική Παρέμβαση

Κατά 44% αύξησε τη δύναμη της η Εναλλακτική Παρέμβαση στις εκλογές του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας. Πήρε 607 ψήφους έναντι 423 που είχε πάρει στις εκλογές του 2002 και εξέλεξε και πάλι ένα μέλος στο ΔΣ (πρώτος σε σταυρούς σύμβουλος αναδείχτηκε ο Κώστας Παπαδάκης). Η εκλογική αυτή ενίσχυση αντανακλά ασφαλώς την εκτίμηση που έχει κερδίσει η Παρέμβαση χάρη στους σκληρούς αγώνες της για τα δικαιώματα τα τελευταία μούρα χρόνια της τρομοκρατίας και της αποθέωσης της κρατικής τρομοκρατίας.

Εγκλήματα κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση

«Κατύχημα;», γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, αναφερόμενοι στον τραγικό θάνατο ενός εργάτη σε λιγνιτωρυχείο της ΔΕΗ. Εργαζόταν μόνος του, καθαρίζοντας μάντα μεταφοράς λιγνίτη εν λειτουργία (ενώ ο κανονισμός προβλέπει ο καθαρισμός να γίνεται με τον ταινιόδρομο εκτός λειτουργίας), όταν η μηχανή τον άρπαξε από το χέρι και τον συνέθλιψε.

Τη μέρα που το συγκεκριμένο φύλλο τυπωνόταν (Πέμπτη, 24.2.05), δυο οικοδόμοι σακατεύονταν στο Κρουονέρι, πέφτοντας από σκαλωσιά εφτά μέτρων. Όταν έπεσε ο ένας, η δουλειά συνεχίστηκε κανονικά. Σταμάτησε μόνο όταν έπεσε και ο δεύτερος!

Την επόμενη μέρα (Παρασκευή, 25.2.05), τρεις εργάτες θάβονταν κάτω από τα μπάζα σε μια οικοδομή της Αλεξανδρούπολης. Εργαζόταν σε εργασίες αναστήλω-

σης ενός παλιού καπνομάγαζου της πόλης, ιδιοκτησίας του Δήμου, όταν κατέρρευσε τμήμα της στέγης και τους καταπλάκωσε. Δεν τηρούσαν ούτε τα μέτρα που προέβλεπε η μελέτη για τον κίνδυνο κατέρρευσης του κτιρίου, δήλωσε ο μελετητής. Και τί έκαναν οι υπεύθυνοι του έργου; Το ίδιο βράδυ, η υπηρεσία ετοιμόρροπων της Νομαρχίας αποφάσισε να καταδαφιστεί το κτίριο εντός τριών ημερών. Χρειάστηκαν παρεμβάσεις στην Εισαγγελία, για να διατάξει να μην προχωρήσει η κατεδάφιση,

μέχρι να ολοκληρώσει το έργο της η ομάδα εμπειρογνομόνων που ορίστηκε για να διερευνήσει τα αίτια της κατέρρευσης.

Την ίδια μέρα, ένας άλλος εργάτης ξεψυχούσε μέσα στο οχηματογωγό «Κρήτη», που έκανε εργασίες στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος, πνιγμένος από αναθυμιάσεις.

Πέντε νεκροί και δυο σακατεμένοι σε λιγότερο από μια βδομάδα. Η μακάβρια στατιστική «μιλάει» μόνη της. Μιλάει και καταγγέλλει το όργιο της καπιταλιστικής αυ-

θαιρεσίας και της στήριξης της από το κράτος. Αναλώσιμοι θεωρούνται οι εργάτες. Γι' αυτό και δολοφονούνται με τόσο άθλιο τρόπο κι ύστερα η δολοφονία βαφτίζεται «εργατικό ατύχημα» και κλείνει με μια τυπική δικαστική διεκπεραίωση, λες και πρόκειται για τροχαίο δυστύχημα.

Πολλές φορές, μάλιστα, η ευθύνη φορτώνεται στα ίδια τα θύματα που κατηγορούνται ότι «δεν έλαβαν τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας». Όσο για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, αυτή περιορίζεται σε μνημόσυνα και εκ των υστέρων καταγγελίες που σκοπό έχουν όχι να αλλάξουν την κατάσταση, όχι να ανοίξουν δρόμους διεκδίκησης, αλλά να κατασιγάσουν την οργή των εργατών, να εκτονώσουν την ένταση όσο το αίμα είναι ακόμα νωπό, για να γυρίσουν όλα στην κανονική κατάσταση, με τον κύκλο του θανάτου πάντα ανοιχτό.

Στηρίγματα

Πάνω στη βράση των σκανδάλων, καθώς ο βόρβωρος των αποκαλύψεων πλημμυρίζει καθημερινά κάθε ελληνικό σπίτι, τα προεδρεία των Δικαστικών Ενώσεων φόρεσαν τα καλά τους και διάβηκαν την εντυπωσιακή πύλη του «κτιρίου του λαού» στον Περισσό, για να συναντηθούν με την κ. Παπαρήγα. Θέμα συζήτησης -τί άλλο;- «τα φαινόμενα σήψης που παρατηρήθηκαν πρόσφατα στο θεσμό της Δικαιοσύνης, με μια σειρά σκάνδαλα που βγήκαν στην επιφάνεια και στα οποία φέρονται να είναι αναμειγμένοι επιφανείς δικαστικοί εκπρόσωποι» (από το ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη»).

Τους συνομιλητές, πάντως, περισσότερο απασχόλησε «το ζήτημα των κατασταλτικών μέτρων, που προτίθεται να πάρει η κυβέρνηση, στο όνομα της λεγόμενης κάθαρσης της Δικαιοσύνης και της αποκατάστασης του κύρους του θεσμού». Ο Περισσός να «τη βγαίνει» από τα δεξιά στην κυβέρνηση, υπερασπίζοντας τη Δικαιοσύνη; Ας δώσουμε το λόγο στην ίδια την κ. Παπαρήγα: «Υπάρχει από την πλευρά μας μια βασική προσέγγιση. Ο θεσμός της Δικαιοσύνης είναι θεσμός του συγκεκριμένου πολιτικού συστήματος, άρα όχι μόνο είναι άδικος, αλλά εκδηλώνει και φαινόμενα σήψης».

Ως εδώ πολύ καλά... μαρξιστικότητα. Αμέσως μετά, όμως, αρχίζει το ξήλωμα: «Αυτό δε σημαίνει ότι παραιτούμαστε από την προβολή και υποστήριξη κάποιων ζητημάτων, που θα μπορούσαν, κατά κάποιο τρόπο, έστω σήμερα, να αμβλύνουν αυτή την αρνητική κατάσταση που επικρατεί σε όλους τους θεσμούς του συστήματος». Και η... ολική επαναφορά: «Εμείς διεκδικούμε καινούργια μέτρα που εξασφαλίζουν την ουσιαστική, έστω και τυπική, αυτοδιοίκηση του θεσμού. Να πάψουν να επιλέγονται οι δικαστές από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου».

Προσέξτε τον παραλογισμό: «ουσιαστική, έστω και τυπική». Μα ή ουσιαστική ή τυπική θα είναι, κυρία Αλέκα μας. Δεν μπορείς να εξαφανίζεις μια αντίθεση, ενώνοντας τους πόλους της. Όσο κι αν τους ενώνεις φραστικά, αυτοί παραμένουν αντιθετικοί, λογικά και οντολογικά, και το μόνο που καταφέρνεις είναι να αποκαλύπτεις τη δική σου αμχανία. Γιατί ξέρεις πολύ καλά ότι μ' αυτά τα λογάρια προσπαθείς να διαπράξεις μια απατεωνιά, ρίχνοντας γέφυρες προς έναν από τους πιο αντιδραστικούς μηχανισμούς της αστικής εξουσίας. Ενα θεσμό που υπηρέτησε όλες τις κυβερνήσεις, όλα τα καθεστώτα, που φόρεσε στολή και ηπλίκιο και επάνδρωσε τα έκτακτα στρατοδικεία, που ευθύνεται για εγκλήματα σε βάρος του ελληνικού λαού.

Οι δικαστικοί μηχανισμοί θέλουν την ενίσχυση του αυτοδιοίκητου. Γιατί έτσι θα ενισχυθούν οι τάξεις αυτονομίας τους και θα αναβαθμιστεί ο ρόλος τους στο σύστημα εξουσίας. Ας μην ξεχνάμε ότι πολλοί στα ψηλά κλιμάκια του δικαστικού σώματος έχουν ως κρυφή επιθυμία την εγκαθίδρυση ενός «κράτους δικαστών», με τον παραγκωνισμό των πολιτικών που κατηγορούνταν για διαφθορά και διαπλοκή. Σ' αυτό ακριβώς έρχεται να τους ενισχύσει ο Περισσός, σε μια περίοδο που η δημόσια εικόνα τους έχει τσαλακωθεί εξαιτίας των αποκαλύψεων.

Π.Γ.

ΥΓ: Μάλλον θα πήγαινε πολύ να ζητούσαμε από την κ. Παπαρήγα να πει δυο λέξεις για το όργιο των έκτακτων τρομοδικείων του Κορυδαλλού, που έχουν τσαλαπατήσει και τους πιο στοιχειώδεις κανόνες του ισχύοντος αστικού δικαίου. Εδώ δεν βρήκε να πει λέξη για το σκάνδαλο της κήρυξης ως παράνομων και καταχρηστικών όλων των απεργιών για τις οποίες έχουν προσφύγει εργοδότες (ακόμα και της Πρωτομαγιάς).

■ Με δημοτική ταμπέλα

Συμμορίες ρουφιάνων

Πρόγραμμα «εθελοντών αστυνομικών» βάζει μπροστά ο Δήμος Βύρωνα (ελέγχεται από τη ΝΔ). Όπως δήλωσε ο δήμαρχος Ν. Χαρδαλιάς, που δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι «με ιδεοληψίες του χτες δεν μπορούμε να χτίσουμε το αύριο», «καθήκον τους θα είναι να παρακολουθούν τα πάντα για την πρόληψη εγκληματικών ενεργειών», σε «συνεργασία με την ΕΛΑΣ για την καταστολή οποιασδήποτε πράξης που μελετάται ή εκτελείται και εί-

να ενάντια στο νόμο!»! Κατά τα άλλα,... «δεν πρόκειται για αστυνομικούς». Ούτε για «μηχανισμό ρουφιάνων και χαφιέδων», όπως υπερθεμάτισε ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής Γ. Βουλγαράκης.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να κάνουμε καμιά ιδιαίτερη ανάλυση για να αποδειχτεί το αυτονόητο. Από την ίδια την περιγραφή των καθηκόντων φαίνεται καθαρά ότι πρόκειται για πιλοτικό πρόγραμμα δημιουργίας συμμοριών ρου-

φιάνων, που θα παρακολουθούν τη ζωή των ανθρώπων στις πολυκατοικίες και τις γειτονιές και θα βοηθούν την Αστυνομία να φτιάχνει και να συμπληρώνει τους φακελούς τους. Ρουφιάνους σαν κι αυτούς που χρησιμοποιούσαν η Ασφάλεια και η ΚΥΠ στα μαύρα χρόνια του μετεμφυλιακού μοναρχοφασισμού και της χούντας. Τότε οι ρουφιάνοι είχαν ένα πράσινο καρτελάκι και κάθε μήνα έπαιρναν το «φιλοδώρημά» τους. Τώρα, θα έχουν δωρεάν εισόδο

στο Φεστιβάλ Βράχων και σε προγράμματα του Δήμου, ασφαλιστική κάλυψη, 50% έκπτωση στα δημοτικά αναψυκτήρια και εκπαιδευτική κάρτα για 100 καταστήματα της πόλης. Βέβαια, όπως και τότε έτσι και τώρα, οι ρουφιάνοι θα έχουν ασυλία για τις παρανομίες τους και πρόσβαση στους μηχανισμούς της εξουσίας για να βολεύονται οι ίδιοι και το περιβάλλον τους.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΩ

KONTRA